

ความประเสริฐและฐานะอันสูงส่งของอะฮฺลุลบัยตตามทัศนะของอะฮฺลุลสุนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺ

อับดุลมุหฺสิน บิน หะมัด อัล-อับบาด อัล-บะดร์

ใครคือ “อะฮฺลุล บัยต” ? -
สรุปรประเด็นสำคัญเกี่ยวกับหลัก
การเชื่อมั่น (อะกีดะฮฺ) ของ
อะฮฺลุลสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ
ที่มีต่อ “อะฮฺลุล บัยต” -
ความประเสริฐของ “อะฮฺลุล
บัยต”
ที่ปรากฏอยู่ในอัลกุรอาน -

ความประเสริฐของ “อะฮฺลุล
บัยต” ที่ปรากฏอยู่ในสุนนะฮ์ -
ฐานะอันทรงเกียรติของ
“อะฮฺลุล บัยต” ในทัศนะของ
เศาะหาบะฮ์
และบรรดา تابعีน -
การสรรเสริญสุดดีของนักวิชา
การบางท่านต่อเศาะหาบะฮ์
ที่มาจาก “อะฮฺลุล บัยต” -
การสรรเสริญสุดดีของนักวิชา
การอิสลาม
ต่อบรรดาเศาะหาบะฮ์สตรีที่ม
าจาก “อะฮฺลุล บัยต” -
การสรรเสริญสุดดีของนักวิชา
การอิสลาม แก่ “อะฮฺลุล บัยต”

ที่เป็นอิตตาบิอิน และอื่นๆ -
เปรียบเทียบระหว่างหลักเชื่อม
นของ “อะฮฺลุสสุนนะฮฺ”
และกลุ่มอื่นๆ เกี่ยวกับอะฮฺลุล
บัยต -
ไม่อนุญาตให้อ้างว่าสืบเชื้อสา
มาจาก “อะฮฺลุล บัยต”
โดยไม่ชอบธรรม

<https://islamhouse.com/๓๖๙๒๕๐>

- [ความประเสริฐและฐานะอันสูงส่งของ
“อะฮฺลุล บัยต”
ตามทัศนะของอะฮฺลุสสุนนะฮฺวัลญะมา
อะฮฺ](#)
 - [บทที่ ๑ ใครคือ “อะฮฺลุล บัยต”?](#)

- [บทที่ ๒](#)
- [บทที่ ๓](#)
- [บทที่ ๔](#)
- [บทที่ ๕](#)
- [บทที่ ๖](#)
- [บทที่ ๗](#)
- [บทที่ ๘](#)
- [บทที่ ๙](#)
- [บทที่ ๑๐](#)

ความสำเร็จและฐานะอันสูงส่งของ
“อะฮฺลุล บัยต”
ตามทัศนะของอะฮฺลุลสุนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺ

อับดุลมุหฺสิน บิน Һะมัด อัล-อับบาด อัล-บะดร์

แปลโดย : ตอฮา (เจริญ) อับดุลเลาะห์

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : islammore.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา
ปรานียิ่งเสมอ

ความประเสริฐและฐานะอันสูงส่งของ
“อะฮฺลุล บัยตฺ”

ตามทัศนะของอะฮฺลุลสุนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺ

บทที่ ๑ ใครคือ “อะฮฺลุล บัยตฺ”?

ทัศนะที่ถูกต้องต่อความหมายของ

“อะฮฺลุลบัยตฺ” (วงศ์วานหรือครอบครัว)

ของท่านเราะสูล

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั่นคือ
บุคคลที่เคาะตะเกาะฮ์
(ชะกาต) เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา
บรรดาภรรยา และลูกหลานของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ตลอดจนมุสลิมชายและหญิงที่มาจากสาย
สกุลของอับดุลมุฏฏะฮะลิบ อันได้แก่
ตระกูลฮาซิม บุตรของ อับดุมะนาฟ

ท่านอิบน์ หัซม ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“ญัมฮะเราะฮ์ อันساب อัล-อะหรับ”
(ในหน้า ๑๔) มีความว่า : “ชัยบะฮ์
เป็นบุตรของฮาซิม ท่านก็คือ
อับดุลมุฏฏะฮะลิบ ซึ่งเป็นเสาหลักสำคัญ
และมีชื่อเสียงที่น่าเคารพนับถือ

สำหรับฮาซิมนั้น

ไม่มีผู้สืบสกุลเลยนอกจาก
อับดุลมุฏฏาะลิบเท่านั้น”

สามารถที่ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับทายาทผู้สืบ
สกุลท่านอับดุลมุฏฏาะลิบได้ในหนังสือ
“อุมมะเราะฮฺ อันساب อัล-อะหรับ”
ของท่านอิบนุ หัซม (หน้าที่ ๑๔-๑๕)
และในหนังสือ “อัต-ตบยีน פי อันساب อัล-
กูเราะฮียีน” ของท่าน อิบนุ กุดามะฮฺ (หน้า
๗๖) และในหนังสือ “มินฮาจญ์ อัล-
สุนนะฮฺ” ของท่านอิบนุ ตัยมียะฮฺ (เล่มที่ ๓
หน้าที่ ๓๐๔-๓๐๕) และในหนังสือ
“ฟัตหุลบารีย์” ของท่าน อิบนุ หะญัวร์ (เล่มที่
๓ หน้าที่ ๗๘-๗๙)

และสิ่งที่ยิ่งชี้ถึงการที่วงศ์ตระกูลของบรรดาญาติพี่น้องของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เข้ามาอยู่ในวงศ์วานของท่านด้วยนั่นคือ หะดีษที่ท่านอิมามมุสลิมได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน (หมายเลขหะดีษที่ ๑๐๗๒) จาก अबดุลมุฏเฏาะลิบ บุตร รอบีอะฮฺ บุตร อัล-หาริษ บุตร अबดุลมุฏเฏาะลิบ ระบุว่า

ตัวเขาและอัล-ฟัฎล บุตรของ अबบาส ได้ไปหาท่านเราะสูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ขอร้องให้ท่านแต่งตั้งเขาทั้งสองให้ทำหน้าที่ในการเป็นผู้เก็บเศาะดะเกาะฮฺ (ชะกาต) เพื่อจะได้มีส่วนได้รับจากทรัพย์ที่เก็บมาจา

และกำหนดเงินเคาะดาก(สินสอด)
แก่ทั้งสองจากส่วนที่ได้มาจากหนึ่งในห้า(
อัล-คุมซ)
ที่กำหนดให้กับท่านเราะสุลและวงศ์วานข
องท่าน
ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ยึดมาได้จากเชลยศึกและที่
อื่นๆ

นักวิชาการบางท่าน เช่น ท่านอิมามอัช-
ชาฟีอีญ์ ท่านอิมามอะหมัด
ได้รวมวงศ์ตระกูลของอัล-มุฏเฏาะลิบ
บุตรของอับดุลมะนาฟ
ไว้ในส่วนเดียวกันกับตระกูลของฮาซิมใน
การห้ามมิให้รับเคาะดะเกาะฮ์
อันเนื่องจากพวกเขามีส่วนร่วมอยู่ด้วย

จึงต้องให้พวกเขาได้รับจากจำนวนหนึ่งใน
นห้าส่วน (อัล-คุมฺซ)

ที่เป็นเช่นนี้เพราะมีหะดีษ

ซึ่งท่านอิมามอัล-บะคอรี

ได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน (เลขที่

๓๑๔๐) จาก ญะบ์ยร บุตฺร มุฏอิม

ซึ่งในหะดีษนั้นมีความว่า : “การที่ท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

ได้แบ่งบางส่วนให้แก่ตระกูลของฮาซิม

และส่วนของตระกูลอัล-มุฏอเาะลิบ

โดยมิได้ให้แก่พี่น้องของพวกเขาที่มาจาก

ตระกูลของอับดุลมุส

และตระกูลของเนาฟีลนั้น

เป็นเพราะตระกูลของฮาซิม

และตระกูลอัล-
มุกฎฎาะลิบนั้นเป็นตระกูลเดียวกัน”

ส่วนการที่บรรดาภรรยาของท่านนบี
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุน
เข้าไปรวมอยู่ในวงศ์วานของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام นั้น
เพราะมีดำรัสของอัลลอฮ์
สุบหานะฮูวะตะอาลา
ยืนยันเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ชัดเจนว่า :

(وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ
وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا ۝ ٣٣ وَادْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ
وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝ ٣٤) [الأحزاب: ٣٣،

“และพวกเธอจงอยู่ประจำในบ้านของพวก
เธอ
และอย่าได้ออกไปเพื่ออวดความงามของพวก
เธออย่างกับการอวดความงามของยุคที่
งมาย(ญาฮิลียะฮฺ)สมัยแรก
และจงทำการละหมาด และชำระชะกาต
และจงเชื่อฟังอัลลอฮ์
และเราะสูลของพระองค์ แท้จริง
อัลลอฮ์ทรงต้องการขจัดความสกปรกโส
มให้พ้นไปจากพวกเจ้า
โอ้อับรรดาวงศ์วานของนบี
และทรงประสงค์ให้พวกเจ้าสะอาดบริสุทธิ์
อย่างแท้จริง
และพวกเธอจงกล่าวรำลึกถึงสิ่งที่ถูกนำมา
อ่านภายในบ้านของพวกเธอ

จากบรรดาอายาตของอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน)
และหิกมะฮ์ (สุนนะฮ์) แท้จริง
อัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียด
ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง” (อัล-อะหฺซาบ ๓๓-๓๔)

แท้จริงแล้ว
อายะฮ์นี้ระบุไว้ชัดเจนว่าบรรดาภรรยาของ
ท่านเราะสูลนั้น
รวมอยู่ในวงศัวานของท่านเราะสูล
คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام
ด้วยอย่างแน่นอน
เพราะความหมายของอายะฮ์ก่อนและหลัง
เป็นคำรัสเกี่ยวกับพวกนางโดยตรง
อายะฮ์ดังกล่าวนี้ไม่ขัดแย้งกับหะดีษที่บัน
ทึกอยู่ในเศาะฮิหฺมุสลิม (หะดีษเลขที่

๒๔๒๔) รายงานจาก ท่านหญิง อาอิชะฮ์
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ที่กล่าวว่า : “ท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้ออกมานอกบ้านในตอนเช้า
และท่านได้ห่มผ้าคลุมตัวสีดำมีลวดลายเป็น
รูปของขบวนอูฐ ซึ่งทอมาจากขนสัตว์
ขณะนั้นอัล-หะสัน
บุตรท่านอะลีได้มาหาท่านนบี
ท่านก็ให้อัล-หะสันเข้ามาอยู่กับท่าน
ต่อมาท่านอัล-หุสัยนุ ได้มาหาท่านนบี
ท่านก็ให้เข้ามาอยู่กับท่าน
หลังจากนั้นท่านหญิงฟาฏิมะฮ์
ก็ได้มาหาท่าน
ท่านก็เรียกให้นางเข้ามาอยู่กับท่าน
และต่อมาท่านอะลีก็ตามมา

ท่านได้เรียกให้อะลียเข้ามาอยู่กับท่านในผ้า
ห่มผืนนั้น” แล้วท่านนบี
คือลลลอฮฺอะลยฮิวะลลลัม
ก็ได้อ่านอายะฮ์ที่ว่า :

(... إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝ ๓๓) [الأحزاب: ๓๓]

“แท้จริง

อัลลอฮฺทรงต้องการขจัดความสกปรกโส
มให้พ้นไปจากพวกเจ้าโอ้บรรดาวงศ์วานข
องนบี

และทรงประสงค์ให้พวกเจ้าสะอาดบริสุทธิ์
อย่างแท้จริง” (อัล-อะหฺซาบ ๓๓)

ฉะนั้น

อายะฮ์นี้จึงบ่งบอกถึงบรรดาภรรยาของท่าน

นเราะสูลว่า

รวมอยู่ในวงศัวานของท่านด้วยเช่นกัน
เนื่องจากดำรัสที่ปรากฏในอายะฮฺเหล่านั้น
เกี่ยวข้องกับบรรดาภรรยาของท่านเราะสูล
ทั้งสิ้น และการที่ ท่านอะลี

ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ ท่านอัล-หะสัน

และท่านอัล-หุสَيْن เราะฎียัลลอฮุอันฮุม

เข้ารวมอยู่ในอายะฮฺนี้ด้วยเช่นกัน

ซึ่งสุนนะฮฺได้บ่งบอกไว้ตามที่ปรากฏอยู่ใน
หะดีษ และการที่ท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

ได้เจาะจงเฉพาะสี่ท่านดังกล่าวดังที่ปรากฏ
ในหะดีษนี้

มิได้บ่งบอกว่าท่านจำกัดวงศัวานของท่าน
ไว้เพียงแค่นั้น

โดยมิได้รวมถึงเครือญาติใกล้ชิดคนอื่นๆ
ด้วย ในความเป็นจริงแล้ว
เป็นเพียงการบ่งบอกให้รู้ว่า
บรรดาท่านเหล่านั้นเป็นเครือญาติที่ใกล้ชิด
ของท่านที่พิเศษกว่า

เปรียบเทียบความคล้ายคลึงของความหมา
ยในอายะฮ์นี้ที่ระบุว่า
บรรดาภรรยาของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام นั้น
เข้าร่วมอยู่ในวงศ์วานของท่านนบีด้วย
และความหมายหะดีษของท่านหญิงอาอิชะ
ฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา
ที่ได้นำมาข้างต้นระบุว่า ท่านอะลีย
ท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ ท่านอัล-หะสัน ท่านอัล-

หุ้ยนุ เราะฎียัลลอสุอันฮุม
ก็เข้ารวมอยู่ในวงศัวานของท่านนบีด้วย
เสมือนกับความคล้ายคลึงที่ปรากฏในพระ
ดำรัสของอัลลอฮ์ สُبหานะฮูวะตะอาลา
ที่ว่า :

{...لَمَسْجِدُ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ...} [التوبة:
[108

“... แนนอน
มัสนัดที่ถูกลสถาปนาขึ้นมาจากการตักวา
(การยำเกรงต่ออัลลอฮ์)
ตั้งแต่วันแรกนั้น...” (อัต-เตาบะฮ์ : ๑๐๘)

ตามความหมายของอายะฮ์นี้
มัสนัดที่ว่าหมายถึงมัสนัดกุบาบ์
แต่ตามความหมายที่ปรากฏในหะดีษซึ่งทำ

นอิมามมุสลิม

ได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหของท่าน

(หะดีษเลขที่ ๑๓๙๘)

กลับบ่งบอกว่าความหมายของมัสญิดที่ถูกลูก
สถาปนาขึ้นมาจากการกลัวเกรง(ตักวา)นี้
น คือมัสญิดของท่านนบี

คือลัลลลอฮอะลยฮิวะลัลลัม

(แน่นอนว่าทั้งสองมัสญิดนี้ล้วนเป็นมัสญิด
ที่ถูกลูกสถาปนาขึ้นด้วยความตักวาทั้งสิ้น –
บรรณาธิการ)

ท่านเชค อิบนุ ตัยมียะฮฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ
เป็นผู้ระบุตัวอย่างการเปรียบเทียบความคล้าย
คลึงนี้ไว้ในเอกสารที่มีชื่อว่า “ฟัฎล
อะฮฺลิลบัยติ วะฮุกุกุฮุม”

(ความประเสริฐของวงศัวานของท่านเราะ
สุล และสิทธิของบรรดาท่านเหล่านั้น)
(ในหน้าที่ ๒๐-๒๑)

และบรรดาภรรยาของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ก็เข้าอยู่ภายใต้ถ้อยคำที่ว่า “อัล-ฮาล”
(วงศัวาน) นี้ด้วย ตามคำกล่าวของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่า “แท้จริง
อัซเศาะดะเกาะฮฺ(ชะกาต) นั้น
ไม่เป็นที่อนุมัติแก่มุหัมมัด
และวงศัวานของมุหัมมัด”

สิ่งที่ชี้ชัดในประเด็นดังกล่าวก็คือ
บรรดาภรรยาของท่านเราะสุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น

จะได้รับเพียงหนึ่งในห้าส่วน(อัล-คุมฺซ)
เท่านั้น

(พวกนางไม่ได้รับจากส่วนที่เป็นชะกาต)

ซึ่ง

“เป็นส่วนที่ถูกกำหนดไว้จากทรัพย์เชลย”
และเช่นเดียวกันนั้น ยังมีหะดีษที่ท่านอิบนุ
อบี ซัยบะฮฺ ได้บันทึกไว้ใน “มุค็อนนัฟ”
ของท่าน (เล่มที่ ๓ หน้าที่ ๒๑๔)

ด้วยสายรายงานที่ถูกต้องจากท่านอิบนุ
อบี มุลัยกะฮฺ ว่า : “ท่าน คอลิด
บุตรท่านสะอีด

ได้ส่งวัวตัวหนึ่งซึ่งเป็นวัวเศาะดะเกาะฮฺ
(ชะกาต) ไปให้แก่ท่านหญิงอาอิชะฮฺ

แล้วท่านหญิงอาอิชะฮฺก็ได้ส่งวัวตัวนั้นกลับ
คืนมาพร้อมกับกล่าวว่า “แท้จริง

พวกเราเป็นวงศ์วาน(อาล)
ของท่านนบีมุหัมมัด
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ซึ่งเศาะดะเกาะฮุนั้น
ไม่เป็นที่อนุมัติแก่พวกเรา”

และอีกส่วนหนึ่งที่ท่าน อิบnulก็อยยิม
ได้นำมาระบุไว้ในหนังสือของท่านชื่อ
“ญะลาอุลอัฟฮาม” (หน้าที่ ๑๓๑-๑๓๓)
เพื่อเป็นการสนับสนุนผู้ที่กล่าวว่า
“บรรดาภรรยาของท่านเราะสุล
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น
ร่วมอยู่ในวงศ์วานของท่านด้วย” นั้น
ดังคำพูดของท่านอิบนุลก็อยยิม ที่ว่า

“พวกเขาเหล่านั้นมีความเห็นว่า
ที่จริงแล้วบรรดาภรรยาที่รวมอยู่ในคำว่าว
งศ์วานด้วย
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาภรรยาของ
ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ก็เช่นเดียวกัน
เป็นการเปรียบเทียบเสมือนบุคคลในสายส
กุลเดียวกัน
เนื่องจากบรรดาท่านเหล่านั้นมีความผูกพั
นธ์กับท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ในฐานะเป็นภรรยา
มิใช่เป็นผู้ที่ถูกก่ขึ้นมาลอยๆ
โดยมิได้มีสิ่งใดผูกพันกัน
และบรรดานางเหล่านั้นก็เป็นที่ต้องห้ามใน
การแต่งงานกับชายอื่นทั้งมวล

ทั้งในขณะที่ท่าน अभीยังมีชีวิตอยู่
และหลังจากที่ท่าน अभीได้เสียชีวิตไปแล้วก็
ตาม

เพราะบรรดานางเหล่านั้ล้วนเป็นภรรยาของ
ท่าน अभी คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ทั้งในโลกดุนยาและทั้งโลกอาคิเราะฮ์ด้วย
ตั้งนั้

ด้วยสาเหตุที่ท่านเหล่านั้มีความผูกพันอยู่
กับท่าน अभी คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
นั้เอง

จึงทำให้อยู่ในฐานะเดียวกันเฉกเช่นว่าเป็น
นเชื้อสายเดียวกัน

“นอกจากนี้ท่าน अभी
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ยังได้กำหนดให้มีการขอพรสดดีให้แก่บรรดาภรรยาของท่านด้วย ดังนั้น

จึงมีทัศนะที่ถูกต้อง -

เป็นความเห็นของท่านอิมามอะหมัด

เราะหิมะฮุลลอฮฺ – ว่า

เศาะดะเกาะฮฺไม่เป็นที่อนุมัติ(ต้องห้าม)แก่

บรรดาท่านเหล่านั้น

เนื่องจากเศาะดะเกาะฮฺนั้นเป็นเหตุไคลของ

ผู้คนทั้งหลาย และแท้จริง อัลลอฮฺ

سبحانه ะฮฺวะตะอาลา

ทรงคุ้มครองรักษาเกียรติอันสูงส่งจากสิ่งดั่ง

กล่าว

“มันช่างเป็นเรื่องน่าแปลกที่บรรดาภรรยาของท่านเราะฮฺลุเข้าไปผนวกอยู่ในคำพูดข

ของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ที่กล่าวว่า “โอ้อัลลอฮ
ขอพระองค์ทรงบันดาลให้สิ่งยังชีพของวง
ศ์วานมุหัมมัดเป็นอาหารด้วยเถิด”
และในคำพูดของท่านหญิงอาอิชะฮ
เราะฎิยัลลอฮุอันฮาที่ว่า :
“วงศ์วานของท่านเราะสุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ไม่เคยได้กินขนมปังที่ทำมาจากแป้งข้าว
สาลีจนอิมเลย”
และในคำกล่าวของผู้ที่ทำการละหมาดที่ว
า : “โอ้อัลลอฮ
ขอพระองค์ได้ทรงประทานพรแก่ท่านนบี
มุหัมมัด และวงศ์วานของมุหัมมัดด้วยเถิด”
แต่พอมาในเรื่องของเศาะตะเกาะฮกลับบอ

กว่า

“บรรดาภรรยาของท่านนบีไม่ได้รวมอยู่ใน
คำพูดของท่านนบี”

ตามที่ท่านนบีได้กล่าวไว้มีความว่า

“เศาะดะเกาะฮฺ (ชะกาต)

ไม่เป็นที่อนุมัติแก่มุหัมมัด

และวงศ์วานของมุหัมมัด”

ทั้งๆที่เศาะดะเกาะฮฺนั้นเป็นเหงื่อไคลของผู้
คน ซึ่งบรรดาภรรยาของท่านเราะสุล

คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام

สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความคุ้มครอง

และให้ห่างไกลจากสิ่งนั้นมิใช่หรือ ?

“ถ้ามีผู้กล่าวว่า

หากเศาะดะเกาะฮฺเป็นที่ต้องห้าม (หะรอม)

แก่บรรดาภรรยาของท่านเราะสุลแล้ว
แน่นอน มันก็จะต้องถูกห้ามแก่ผู้ที่เป็น
“มะวาลีย์” ของคนเหล่านั้นด้วย

(ทาสที่ได้รับการปลดปล่อยแล้วใช้ชีวิตอยู่
กับผู้ที่มีพระคุณที่ทำให้พวกเขาหลุดพ้นจา
กการเป็นทาส)

เหมือนกับที่ตระกูลฮาซิมถูกห้ามมิให้รับเศ
าะดะเกาะฮ์ และ “มะวาลีย์”

ของพวกเขาก็ถูกห้ามมิให้ได้รับด้วยเช่นกัน
ซึ่งเรื่องนี้มีปรากฏอยู่ในหะดีษเศาะฮี้หว่า
: “มีผู้นำเนื้อ(วัว)

มาเศาะดะเกาะฮ์ให้แก่บะรีเราะฮ์

แล้วนางก็รับประทานเนื้อวัวเศาะดะเกาะฮ์
นั้น และท่านนบี

คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ก็มิได้ห้าม

ทั้งๆ ที่นาง(บะรีเราะฮฺ)

เป็นบุคคลที่ถูกปลดปล่อย

และอยู่ภายใต้การดูแลของท่านหญิงอาอิซ

ะฮฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮา มีผู้กล่าวว่า

นี่แหละคือข้อสงสัยของผู้ที่บอกว่า

เศาะดะเกาะฮฺนั้นเป็นสิ่งที่อนุมัติแก่บรรดา

ภรรยาของท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

คำตอบสำหรับข้อสงสัยนี้คือ

ที่เศาะดะเกาะฮฺ(ทาน)นั้น

เป็นที่ต้องห้าม(หะรอม)

แก่บรรดาภรรยาของท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام นั้น

มิใช่มาจากสิ่งที่เป็นพื้นฐานเดิม

แท้จริงแล้ว

การที่เศาะดะเกาะฮฺเป็นที่ต้องห้าม(หะรอม)
สำหรับพวกนางนั้น
เพราะเป็นไปตามคำสั่งของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
โดยก่อนที่พวกนางจะมีความผูกพันกับท่าน
นบีนั้น เศาะดะเกาะฮฺเคยเป็นที่อนุมัติ
(หะลาล) แก่พวกนางมาก่อน

“ดังนั้น ภรรยาของท่านเราะสุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
จึงเป็นเพียงส่วนย่อยที่เข้ามาอยู่ภายใต้การ
ห้ามมิให้รับ
ซึ่งมิใช่เป็นที่ถูกห้ามรับมาตั้งแต่เดิมหรือที่
เรียกว่า “อัล-อัศล”
และการห้ามรับของที่มีต่อ “เมาลา”

ทาสผู้ถูกปลดปล่อยให้เป็นอิสระ
ก็เป็นเพียงส่วนย่อย “ฟิรอน”
ที่เป็นไปตามผู้เป็นนาย
มิใช่ถูกห้ามรับมาตั้งแต่ดั้งเดิม
ในขณะที่เดียวกันการห้ามรับเศาะดะเกาะฮ์
ของตระกูลบนิฮาซิมนั้น นับเป็นสิ่งดั้งเดิม
(อัล-อัสล) และ “มะวาสิยฺ”
ของพวกเขา(บ่าวที่ได้รับการปลดปล่อย)
ก็ต้องเป็นไปตามเช่นนั้นด้วย
แต่การห้ามมิให้รับเศาะดะเกาะฮ์สำหรับบรรดาภรรยาของท่านนบี
คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام
นั้นเป็นไปตามคำสั่งของท่าน ฉะนั้น
จึงไม่มีน้ำหนักใดๆ ที่ทำให้ “มะวาสิยฺ”
ต้องเป็นไปตามนั้นด้วย เพราะ “มะวาสิยฺ”

เป็นส่วนย่อยที่แตกแขนงออกมาจากส่วนย่อยอีกทีหนึ่ง ฉะนั้น
จะนำไปเปรียบเทียบกันไม่ได้กับกรณีแรก

“พวกเขายังกล่าวเพิ่มเติมว่า : แท้จริง
อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงกล่าวไว้ว่า

﴿يُنِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفُحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُضَعَّفَ لَهَا
الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ...﴾ [الأحزاب: ٣٠]

“โอบรรดาภรรยาของผู้เป็นนบี
ผู้ใดในหมู่พวกเธอกระทำความลามกอย่างชัด
แจ้ง

เธอผู้นั้นจะต้องถูกเพิ่มโทษเป็นเท่าทวีคูณ
ถึงสองเท่า...” (อัล-อะหฺซาบ ๓๐)

และยังได้นำอายะฮ์เหล่านั้นมากล่าวต่อเนืองจนถึงดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลาที่ว่า

(وَإِذْ كُنَّا مَا يُنْتَلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ) [الأحزاب: ๓๔]

“และพวกเธอจงกล่าวรำลึกถึงสิ่งที่ถูกนำมาอ่านภายในบ้านของพวกเธอ จากบรรดาอายะฮ์ของอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน) และหิกมะฮ์ (สุนนะฮ์” (อัล-อะหฺซาบ : ๓๔)

และกล่าวว่า “ดังนั้น บรรดาเธอเหล่านั้นจึงเข้าร่วมอยู่ในวงศัวานนั้นด้วย เนื่องจากดำรัสทั้งหมดนี้เป็นสำนวนที่ระบุถึงพวกเธอทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น จึงไม่อนุญาตที่จะกัณบรรดาเธอเหล่านั้นอ

ออกไปจากวงศัวานของท่านนบี
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
แม้แต่เพียงเล็กน้อยก็ตาม วัลลอฮุอะอัลัม"
(จบการอ้าง)

และในจำนวนสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าห้ามมิให้เศ
อะตะเกาะฮุแก่ “มะวาลีย์” จากบনী
ฮาซิมนั้นมีปรากฏในหะดีษซึ่งท่านอบูดา
วูดได้บันทึกไว้ในสุนันของท่าน
(หะดีษเลขที่ ๑๖๕๐) ท่านอັต-ติรมิซีย
(เลขที่ ๖๕๗) และท่านอัน-นะสาอีย
(หะดีษเลขที่ ๒๖๑๑)
ด้วยสายรายงานที่ถูกต้อง (เศาะฮี้ห)
และข้อความหะดีษอยู่ในบันทึกท่านอบู
ดาวูด จากท่าน อบู รอฟิอ มีความว่า :

“ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้แต่งตั้งชายคนหนึ่งจากตระกูลมัคชุมไปทำหน้าที่เก็บเศาะดะเกาะฮฺ (ซะกาต) แล้วชายผู้นั้น ได้พบกับอบู รอฟีอว่า “จงไปเป็นเพื่อนฉัน แล้วท่านจะได้รับส่วนจากเศาะดะเกาะฮฺนั้นด้วย” อบู รอฟีอกล่าวว่า “ฉันจะยังไม่ไปกับท่าน จนกว่าฉันจะไปถามท่านเราะสุล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เสียก่อน” แล้วอบู รอฟีอก็มาหาท่านเราะสุลและได้ถามเรื่องนั้นกับท่าน ท่านเราะสุล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า “ทาส(เมลา)ของคนกลุ่มนั้นก็เป็นส่วนหนึ่ง

งจากพวกเขา แท้จริง ตัวเรานั้น
เศาะดะเกาะฮฺ (ชะกาต)
ไม่เป็นที่อนุมัติ(หะลาล)สำหรับเรา”

* * *

บทที่ ๒

สรุปประเด็นสำคัญเกี่ยวกับหลักการเชื่อมั่น
(อะกีดะฮฺ)

ของ อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ ที่มีต่อ
“อะฮฺลุล บัยตฺ”

หลักเชื่อมั่นของอะฮฺลุสสุนนะฮฺนั้น
จะอยู่กึ่งกลางระหว่างการเชื่อมั่นที่เลยเถิด
จนออกนอกขอบเขต

กับการเชื่อมั่นที่ขาดตกบกพร่องและไม่ถูกต้อง

และเป็นทางสายกลางระหว่างการเชื่อที่สุดโต่งหรือการเห็นห่างหมางเมิน
ในประเด็นปัญหาต่างๆ
ที่เกี่ยวข้องกับหลักการยึดมั่น
และการศรัทธาทั้งหมด

ซึ่งในจำนวนหลักการตามแนวทางแห่งสายกลางเหล่านั้นก็คือ หลักเชื่อมั่นของ

“อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ”

ที่มีต่อวงศ์วาน

และครอบครัวของท่านเราะสูล

คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม

แท้จริง กลุ่ม “อะฮฺลุลสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ”

รับเป็นมิตร(วะลาอ์)กับผู้ที่เป็นมุสลิมทั้งชายและหญิงทุกคนที่มีเชื้อสายจากอัลดุลมูฏเฎาะลิบ รวมทั้งบรรดาภรรยาของท่านนบีคือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلลัม ทั้งหมดด้วย พวกเขารักทุกคนที่มาจากวงศ์วานของท่านนบี คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلลัม และกล่าวคำสรรเสริญสุดดีแก่ท่าน อีกทั้งยังได้เทิดตำแหน่งของบรรดาท่านเหล่านั้นให้อยู่ในฐานะที่คู่ควรและเหมาะสมด้วยความเป็นธรรม มิใช่กระทำด้วยอารมณ์ใฝ่ต่ำ และมิใช่กระทำแบบการเดาสุ่ม ออกนอกกลุ่มนอกรทาง

พวกเขา รู้จักดี ถึงความประเสริฐของบุคคล
ที่อัลลอฮ์ได้ทรงรวมระหว่างเกียรติยศของ
การอีมานศรัทธา

และเกียรติยศทางเชื้อสายไว้ให้อยู่ในตัว
ของผู้นั้น ดังนั้น

ผู้ใดที่มาจากวงศ์วานของท่านเราะสุล
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

และเป็นเศาะหาบะฮ์ของท่านเราะสุล

“อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ”

ก็จะมอบความรักให้แก่บุคคลนั้น

อันเนื่องมาจากความศรัทธา

และความยำเกรง(ตักวา)ของเขา

และเนื่องจากเขาเป็นมิตรสหาย

เป็นเครือญาติที่ใกล้ชิดระหว่างเขากับท่าน

เราะสุล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

สำหรับผู้ที่มาจากวงศัวานที่มีได้เป็นเศาะห
าบะฮ์

ซึ่งเป็นบุคคลที่เกิดไม่ทันและไม่ได้พบท่าน

เราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

แต่มีความศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

และเราะสูลของพระองค์ จะไม่เรียกว่า

“เศาะหาบะฮ์” แต่จะเรียกว่า “ตาบิอิน”

อะฮฺลุลสุนนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์

จะมอบความรัก

ความเคารพแก่บุคคลเหล่านั้น

เนื่องจากการศรัทธาและตักวา

(เกรงกลัวอัลลอฮ์)

และความเป็นญาติใกล้ชิดระหว่างเขากับท่าน

เราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

และพวกเขาเห็นว่าเกียรติยศที่เกิดจากเชื้อสายนั้นขึ้นอยู่กับเกียรติยศของการศรัทธา และผู้ใดที่อัลลอฮ์ได้ทรงรวมสิ่งสองประการนั้น(หมายถึง การศรัทธา และการเป็นญาติวงศ์วานของท่านเราะสุล) ไว้ให้แก่เขา แน่นอน พระองค์อัลลอฮ์ได้ทรงรวบรวมความดีทั้งสองอย่างไว้ให้แก่เขาแล้ว

และถ้าผู้ใดมิได้รับเตาฟีก(การช่วยเหลือจากอัลลอฮ์)ที่นำไปสู่การศรัทธาอีमानแล้ว แน่นอน เกียรติยศ และเชื้อสายวงศ์ตระกูล ก็จะไม่ยังประโยชน์อันใดแก่เขาผู้นั้นเลย อัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวยืนยันไว้ว่า :

(إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَى اللَّهَ) [الحجرات: ๑๓]

“แท้จริง ผู้ที่มีเกียรติที่สุดในหมู่พวกเจ้า ณ
ที่อัลลอฮ์ คือผู้ที่ตักวา(กลัวเกรงอัลลอฮ์)
ยิ่งในหมู่พวกเจ้า” (อัล-หุญรอต : ๑๓)

ท่านเราะสูล คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام
ได้กล่าวไว้ในหะดีษตอนหนึ่ง
ซึ่งมีข้อความยาวที่ท่านอิมามมุสลิมได้บัน
ทึกลงไว้ในเศาะฮีหของท่าน (เลขที่ ๒๖๙๙)
จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ว่า

«وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ» [مسلم برقم
[๒๖๙๙]

“ผู้ใดที่การกระทำของเขาทำให้เขาล่าช้า
ไป

เชื้อสายของเขาก็จะไม่ทำให้เขาเร็วขึ้นได้
เลย”

ท่านอัล-หาฟิซ อิบนุ เราะฎับ

เราะหิมะฮุลลอฮ์

ได้กล่าวไว้ในการอธิบายหะดีษนี้

ในตำราของท่านที่มีชื่อว่า “ญามิอฺ อัล-
อุลุม วัลหิกัม” (หน้าที่ ๓๐๘)

มีความหมายว่า : การกระทำเท่านั้น

เป็นสิ่งที่จะทำให้ผู้เป็นบ่าวบรรลุสู่ระดับชั้น

ต่างๆ แห่งโลกอาคิเราะฮ์ได้ ดังที่อัลลอฮ์

ได้ทรงกล่าวไว้ว่า :

(وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا) [الانعام: 132]

“และสำหรับแต่ละคนนั้น

มีหลายระดับชั้นต่างกัน

เนื่องจากสิ่งที่เขาได้กระทำไว้...” (อัล-อันอาม : ๑๓๒)

ดังนั้น

ผู้ใดที่การกระทำของเขาได้ถ่วงเวลาให้เขาล่าช้าในการเข้าสู่ฐานะตำแหน่งอันสูงส่ง ณ อัลลอฮ์แล้ว

เชื้อสายของเขาจะไม่ทำให้เขาไปเร็วขึ้นจนเข้าสู่ระดับชั้นต่างๆ ได้เลย

เพราะอัลลอฮ์ทรงตอบแทนรางวัลให้เหมาะสมคู่ควรกับการงานต่างๆ

มิใช่ปรับให้เหมาะสมคู่ควรกับเชื้อสายวงศ์ตระกูล

ดังที่อัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวไว้ว่า :

(فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ [المؤمنون: ١٠١])

“... ดังนั้น เมื่อใดที่สังข์ถูกเป่าขึ้น
 เมื่อนั้นจะไม่มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติใน
 ระหว่างพวกเขาในวันนั้น
 และพวกเขาจะไม่ถามไถ่ซึ่งกันและกัน...”
 (อัล-มูมินูน : ๑๐๑)

อัลลอฮ์ทรงใช้ให้เร่งรีบไปสู่การอภัยโทษ
 และสู่ความกรุณาของพระองค์ด้วยการกระ
 ทำงานต่างๆ ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า :

(﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ١٣٣ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
 فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ...﴾ [آل عمران:
 ١٣٣، ١٣٤])

“พวกเจ้าทั้งหลายจงรีบเร่งไปสู่การอภัยโทษจากพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเถิด และจงรีบไปสู่สวรรค์ ซึ่งความกว้างของมันนั้น คือ (เท่ากับ) บรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน ซึ่งได้ถูกตระเตรียมไว้แล้วแก่บรรดาผู้ดี ๆ (กลัวเกรงอัลลอฮ์) คือ บรรดาผู้ที่บริจาคทั้งในยามสุขสบายและในยามทุกข์ยากและบรรดาผู้ที่อดกลั้นต่อความโกรธ” (อาล อิมรอน : ๑๓๓-๑๓๔)

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า :

(إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ٥٧ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ٥٨ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ٥٩ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ

رَبِّهِمْ رُجِعُونَ ٦٠ أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا
سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ [المؤمنون: ٥٧، ٦١]

“แท้จริง บรรดาผู้มีจิตใจยำเกรง
ซึ่งเกิดจากความกลัวเกรงพระเจ้าของพวกเขา
เขา

และบรรดาผู้ที่พวกเขาศรัทธาต่อบรรดาโองการต่างๆ

(อายะฮ์อัลกุรอาน)ของพระเจ้าของพวกเขา

และบรรดาผู้ที่ไม่ตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเขา

และบรรดาผู้ที่บริจาคสิ่งที่เขาได้รับมาโดย
หัวใจของพวกเขา มีความหวังกลัวว่าพวกเขา
จะต้องกลับไปพบพระเจ้าของพวกเขา
อย่างแน่นอน พวกเขาเหล่านั้นแหละ

คือผู้ที่รีบเร่งประกอบคุณงามความดีต่างๆ
และพวกเขาเหล่านั้น
เป็นผู้ที่รุดหน้าสู่ความดีนั้นก่อนใครอื่น”
(อัล-มอ์มินูน ๕๗-๖๑)

ต่อมาท่าน อัล-หาฟิซ อิบนุ เราะอะญับ
ก็ได้ระบุตัวบทต่างๆ ที่ส่งเสริม
และสนับสนุนให้มีการกระทำงานต่างๆ
ที่ดีงาม และหลักฐานที่อธิบายว่า
แท้จริงแล้วความรักและความเป็นญาติไกล้
ชิดกับท่านเราะฮ์ลุล
คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะลัลลัม
สิ่งนั้นได้มาจากการกลัวเกรง(ตั้กวา)และจ
ากการทำงานที่ดีงาม
แล้วท่านก็ปิดท้ายด้วยหะดีษของท่านอัมร

บิน อัลด-อาศ เราะฎัยลลอฮุอันฮมา
ซึ่งปรากฏอยู่ในเศาะฮี้หฺ อัลด-บุดอริย
(เลขที่ ๕๙๙๐) และเศาะฮี้หฺมุสลิม (เลขที่
๒๑๕) และท่านอัลด-หาฟิซ อิบนุ เราะฎัยบ
ก็กล่าวว่า
สิ่งที่มีปรากฏในตำราเศาะฮี้หฺทั้งสองนั้นได้
ยืนยันในเรื่องดังกล่าวนี้ทั้งหมด
ซึ่งจากรายงานของท่านอัมรฺ บิน อัลด-อาศ
เล่าว่า เขาได้ยืนยันท่านนบี
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

«إِنَّ آلَ أَبِي فَلَانٍ لَيْسُوا لِي بِأَوْلِيَاءَ، وَإِنَّمَا وَلِيِّ اللَّهِ
وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ» [البخاري برقم ٥٩٩٠، ومسلم
برقم ٢١٥]

“แท้จริง ตระกูลของคนหนึ่งคนใด
หาใช่เป็นวะลีย(ผู้ที่มอบความรัก
ผู้ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือ)แก่ฉันไม่
และอันที่จริง
ผู้ที่เป็นวะลียของฉันคืออัลลอฮ์ ตะอาลา
และบรรดาคนศอลิหฺจากบรรดาผู้ศรัทธาเท่า
นั้น”

ท่านได้ชี้ให้เห็นว่า ความรัก ความใกล้ชิด
(วิลายะฮฺ) ของท่าน
ไม่ได้เกิดขึ้นด้วยกับเชื้อสาย
ถึงแม้จะเป็นญาติใกล้ชิดกันก็ตาม
ที่จริงแล้วมันเกิดขึ้นด้วยการศรัทธา
และด้วยการทำงานที่ดีงาม ดังนั้น
ผู้ใดที่มีการศรัทธามีการทำงานที่สมบูรณ์ยิ่ง

เขาผู้นั้นจะมีความรักความใกล้ชิดอันยิ่งใหญ่ต่อท่าน

ไม่ว่าเขาผู้นั้นจะมีเชื้อสายใกล้ชิดกับท่านหรือไม่ก็ตาม ตามความหมายนี้มีบางคนพูดว่า

“ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ด้วยกับชีวิตของท่าน มนุษย์นั้นจะไม่มีค่า นอกจากด้วยศาสนาของเขา

ดังนั้น ท่านอย่าทิ้งการกลัวเกรงอัลลอฮ์ (ตักวา) โดยหันไปพึ่งพาอาศัยเชื้อสาย

แท้จริง ความเป็นอิสลามได้ยกย่อง ซัลมาน ชาวเปอร์เซีย ให้สูงส่งได้

และการตั้งภาคี (ชirik) ก็ทำให้ อนุ ละฮับ
ผู้มาจากตระกูลอันสูงศักดิ์ต้องต่ำต้อย”

* * *

บทที่ ๓

ความประเสริฐของ “อะฮฺลุล บัยต”

ที่ปรากฏอยู่ในอัลกุรอาน

อัลลอฮ์ สُبหานะฮฺวะตะอะลา ทรงแกล่าวว่

:

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلًّا لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأَسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۲۸
وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ
لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ۲۹ يُنِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ
مِنكُنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفَ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ

ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ ٣٠ وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ لَللَّهِ
 وَرَسُولِهِ وَتَعَمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا
 رِزْقًا كَرِيمًا ۝ ٣١ يٰنِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ
 أَنْفِيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ
 وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝ ٣٢ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ
 تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَءَاتِينَ الزَّكَاةَ
 وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ
 أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝ ٣٣ وَأَذْكُرَنَّ مَا يُنْتَلَىٰ فِي
 بُيُوتِكُنَّ مِّنْ ءَايَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا
 ﴿ ٣٤ ﴾ [الاحزاب: ٢٨، ٣٤]

“โอ้ ผู้เป็นนบี

เจ้าจงกล่าวแก่บรรดาภรรยาของเจ้าเถิดว่า
 หากพวกเธอปรารถนาชีวิตการเป็นอยู่ในโ
 ลกนี้ และความมั่งงามของมัน

ก็จงรีบมาเถิด

ฉันจะทดแทนความสุขให้พวกเธอโดยให้ค

วามเป็นอิสระและจะปล่อยพวกเธอไปอย่าง
ดีงาม (๒๘)

และถ้าพวกเธอต้องการอัลลอฮ์และเราะฮ์สูล
ของพระองค์และอาคิเราะฮ์แล้วไซ้
แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงตระเตรียมไว้แล้วซึ่ง
รางวัลอันยิ่งใหญ่แก่บรรดาสตรีที่มีคุณธรรม
มั่นคงงามในหมู่พวกเธอ (๒๙)

โائبรรดาภรรยาของนบีเอ็ย
ผู้ใดในหมู่พวกเธอนำสิ่งลามกมาปรากฏ
อย่างชัดเจนแล้ว

การลงโทษจะถูกเพิ่มแก่พวกนางเป็นทวีคูณ
จนถึงสองเท่า

และนั่นเป็นที่ยายตายสำหรับอัลลอฮ์ (๓๐)
และผู้ใดในหมู่พวกเธอเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์แ
ละเราะฮ์สูลของพระองค์

และปฏิบัติกิจการงานที่ดั่งงาม
เรา(อัลลอฮฺ)จะให้รางวัลแก่พวกเธอสองครั้ง
ง

และเราได้ตระเตรียมสิ่งยังชีพอันดั่งงามไว้แ
ล้วให้แก่พวกเธอ (๓๑)

โอ้อับรรดาภรรยาของนบีเอ๋ย
พวกเธอมิใช่ออย่างกับสตรีอื่นๆ
ในหมู่สตรีทั้งหลาย หากพวกเธอกลัวเกรง
ก็ไม่สมควรใช้คำพูดอ่อนหวาน
เพราะมันจะทำให้ผู้ที่ในหัวใจของเขามีโร
ค(ชนิดหนึ่ง) เกิดตะเยอตะยาน
แต่จงใช้คำพูดที่เหมาะสมดั่งงาม (๓๒)
และจงประจำอยู่ในบ้านของพวกเธอ
และจงอย่าออกมาอวดความงามเหมือนอย
างการอวดความงาม(ของสตรี)

ในยุคฆงมงาย(ญวฮิลียะฮ)ในยุคตั้นๆ
ก่อนอิสลาม

และพวกเธอจงตำรงการละหมาด

และจงชำระชะกาต

และจงเชื่อฟังอัลลอฮและเราะสูลของพระองค้
ที่จริง

อัลลอฮทรงต้องการจะลบล้างความผิดให้หมด
ไปจากพวกเธอ โอ้!

บรรดาวงศ์วาน(บรรดาภรรยาของนบี)

และพระองค้ทรงต้องการชำระพวกเจ้าให้สะอาดบริสุทธิ์จาก
ความผิดนั้นอย่างแท้จริง

ง (๓๓) และ

พวกเธอจงกล่าวรำลึกถึงสิ่งที่ถูกนำมาอ่าน
ภายในบ้านของพวกเธอจากอายะฮต่างๆ
ของอัลลอฮ (อายะฮอัล-กุรอาน) และอัล-

หิกมะฮฺ(สุนนะฮฺของท่านเราะสูล) แท้จริง
อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงนุ่มนวล อ่อนโยน
ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง (๓๔)” (อัล-
อะหฺซาบ ๒๘-๓๔)

ดำรัสของอัลลอฮฺ

สُبْحَانَ اللَّهِ تَعَالَى أَن يَقُولَ : “ที่จริง
อัลลอฮฺทรงต้องการจะลบล้างความผิดให้
หมดไปจากพวกเธอ โอ้!

บรรดาวงศ์วาน(บรรดาภรรยาของนบี)

และพระองค์ทรงต้องการชำระพวกเจ้าให้
สะอาดบริสุทธิ์จากความผิดนั้นอย่างแท้จริง”

ดำรัสนี้บ่งบอกถึงความประเสริฐของวงศ์ญา
าตีใกล้ชิดกับท่านเราะสูลของอัลลอฮฺ

วงศัวานที่ว่าเหล่านั้คือผู้ที่เคาะตะเกาะฮ(เงินชะกาตหรือเงินบริจาค)เป็นทีต้องห้าม(หะรอม)แก่พวกเขา

ซึ่งโดยเฉพาะอย่างยั้งแล้วก็คือบรรดาภรรยา และลูกหลาน เหลน ของท่านเราะสะูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ดังทีได้ให้รายละเอียดมาแล้ว

ยังมีโองการหรืออายะฮ์ต่างๆ ทีบ่งชี้ถึงความประเสริฐอื่นๆ อีกมากมาย ของบรรดาภรรยาท่านเราะสะูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้คือการให้เธอเหล่านั้พิจารณาว่าจะเลือกสิ่งใตระหว่างโลกนี้ทีมีความงดงามกับอัลลลอฮุและเราะสะูลของพระองค์อีกทั้งโลกอาคิเราะะ

ฮ พวกเธอจะเลือกเอาอย่างไร
ถ้าเธอเลือกอัลลอฮ์ เราะสูลของอัลลอฮ์
และโลกอาคิเราะฮ์แล้ว
อัลลอฮ์ก็ทรงพอพระทัยต่อพวกเธอ
และเธอก็จะพึงพอใจในพระองค์

อีกหนึ่งพระดำรัสของอัลลอฮ์
สُبْحَانَ عِزِّهِ تَعَالَى
ที่บ่งชี้ชัดถึงความประเสริฐของบรรดาภรรยา
ท่านนบี คืออัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام
นั่นคือ :

[وَازْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ] (الأحزاب : ๖)

“...และบรรดาภรรยาของเขา(นบี)
คือมารดาของพวกเขา(ผู้ศรัทธา)...” (อัล-
อะหฺซาบ : ๖)

ในอายะฮ์นี้ แท้จริง อัลลอฮ์
สُبْحَانَہُ ٱللَّهِ ٱلْعَظِيمِ
ได้ทรงบอกลักษณะไว้อย่างชัดเจนแล้วว่า
ว่า
พวกเรานั้นเป็นมารดาของบรรดาผู้ศรัทธา
ทั้งหลาย

และส่วนดำรัสของอัลลอฮ์
สُبْحَانَہُ ٱللَّهِ ٱلْعَظِيمِ ที่ว่า :

﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا ٱلْمَوَدَّةَ فِى ٱلْقُرْبَىٰ﴾
[الشورى : ٢٣]

“จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด)
ฉันจะไม่ขอค่าตอบแทนใดๆ
เลยต่อการเผยแพร่นี้

นอกจากเพื่อต้องการความรักความเป็นมิตรที่ดีในเครือญาติเท่านั้น” (อัซ-ซุรอ : ๒๓)

ความหมายที่ถูกต้องของคำว่า

“ความรักในเครือญาติ”

ตามจุดมุ่งหมายของอายะฮ์นี้คือ

“บุคคลในตระกูลกูเรซ”

ตามที่มีปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ในเศาะฮี้หฺ อัล-บุคอรี (เลขที่ ๔๘๑๘)

จากรายงาน ของท่าน अबดุลลอฮฺ บิน

अब्बास เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า

ซึ่งท่านอิมามอัล-บุคอรี เล่าว่า มุหัมมัด

บุตร บัซซารุ พูดกับฉันว่า

เขาได้ยินมุหัมมัด บุตรของญะฮัฟรุ พูดว่า

เขา(ญะฮัฟรุ) ได้ยิน ซุบะฮะฮฺ พูดกับเราว่า

ได้ยินมาจากอับดุลมะลิก อิบนุ มัยสะเราะฮ์
ว่า ฉันได้ยินฏอวูซ ซึ่งเขาได้ยินมาจาก
อิบนุ อับบาส ว่า

ท่านถูกถามถึงดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า :

“...นอกจากเพื่อต้องการความรัก
ความเป็นมิตรในเครือญาติเท่านั้น...” (อัช-

ชูรอ : ๒๓) แล้วท่านสะอีด บุตร ญุบัยร
ก็พูดขึ้นว่าคำว่า “กุรบา”

หรือความเป็นมิตรในเครือญาติ
ที่กล่าวถึงในอายะฮ์นี้ นั่น หมายถึง

“วงศ์วานของท่านนบี มุหัมมัด
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام” ท่านอิบนุ

อับบาส ได้กล่าวแก่ท่านสะอีดว่า

“ท่านรีบให้ความหมายไปแล้ว แท้จริง
ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

ไม่ได้เกิดมาจากตระกูลกูเรชนอกจากท่านมีความสัมพันธ์ทางเครือญาติกับพวกเหล่านั้น ท่านจึงกล่าวว่า

‘(ฉันไม่ต้องการอะไรจากการเผยแพร่นี้)นอกจากขอแค่ให้พวกท่านทั้งหลายเชื่อมสัมพันธ์ฉันท์เครือญาติระหว่างฉันกับพวกท่าน’”

ท่าน อิบน์ กะซีร

ได้อธิบายความหมายของอายะฮ์นี้ว่า :

ความหมายคือ “โอ้ มุหัมมัด

เจ้าจงพูดกับบรรดาผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธาจากพวกกูเรชนั้นเถิดว่า

ฉันไม่ต้องการให้พวกท่านมอบทรัพย์สินใ

ดๆ แก่ฉัน

เพื่อตอบแทนการเผยแพร่ศาสน์จากพระผู้
เป็นเจ้าของฉัน แต่ฉันขอแค่ว่า

อย่าให้พวกท่านทำร้ายฉัน

และปล่อยให้ฉันทำหน้าที่เผยแพร่ต่อไป

หากพวกท่านจะไม่ช่วยเหลือสนับสนุนฉัน
ก็อย่าได้ทำร้ายฉันเลย

อันเนื่องจากระหว่างฉันกับพวกท่านนั้นมีความ
ความเป็นเครือญาติ มีความเป็นมิตรกันอยู่”

แล้วท่านอิบนุ กะซีร

ได้นำเอาหะดีษของท่านอิบนุ อับบาส

ดังกล่าวมาระบุปิดท้าย

สิ่งที่พวกตามอารมณ์ไฟต์่า(อะฮฺลุลอะฮฺว๊า
)บางคน ได้เจาะจงความหมายของคำว่า

“กุรบา”

ในอายะฮ์ดังกล่าวนั้นว่าเป็นเพียงเฉพาะที่
ท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ ท่านอะลีย

เราะฎียัลลอฮุอันฮูมา

และทายาทผู้สืบเชื้อสายของท่านทั้งสองเท่า
านั้น เป็นความเห็นที่ไม่ถูกต้องเลย

เพราะอายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาที่นครมักก
ะฮ์

ในขณะที่ท่านอะลียนั้นได้ทำการสมรสกับ
ท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮูมา
ที่นครอัลมะดีนะฮ์ !

ท่านอิบนุ กะษีร เราะหิมะฮุลลอฮ์

ได้กล่าวว่า

“และการที่จะบอกว่าอายะฮ์นี้ถูกประทานล

งมา ณ นครอัลมะดีนะฮ์นั้น
ถือเป็นเรื่องที่ห่างไกลมาก เพราะแท้จริง
อายะฮ์นี้ เป็นอายะฮ์มักก็ยะฮ์

(**ประทานที่มักกะฮ์**)

และในช่วงระยะเวลา นั้น ยังมีปรากฏว่า
ท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา
มีบุตรเลย แม้แต่สักคนเดียว

เพราะท่านเองยังมิได้สมรสกับท่านอะลี
เราะฎิยัลลอฮุอันฮ์

แต่ทั้งสองได้ทำการสมรสกันหลังจากสงคราม
บัตร์ ในปีฮิจญ์เราะฮ์ศักราชที่ ๒

(**ที่มะดีนะฮ์**) และที่ถูกต้องคือ

การขยายความของอายะฮ์นี้เป็นไปตามที่
ปราชญ์ผู้เชี่ยวชาญ

และผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็น

“ตฺรณฺมานุสฺกรอาน”

(ผู้ถ่ายถอดความหมายของอัลกุรอาน) คือ

ท่านอับดุลลอฮ์ อิบน์ อับบาส

เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า ดังที่ท่านอิมามอัล-
บุคอรียได้บันทึกเอาไว้” (จบการอ้าง)

และบทต่อไปนี้

เราก็จะได้ระบุหลักฐานต่างๆ

ที่บ่งบอกถึงความประเสริฐของวงศ์วานขอ

งท่านเราะสูล

ที่มีมาจากสุนนะฮ์และจากรายงานต่างๆ

ที่เป็นคำพูดของท่านอบู บักรฺ และท่านอุมัร

เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า

* * *

บทที่ ๔

ความประเสริฐของ “อะฮฺลุล บัยตฺ”

ที่ปรากฏอยู่ในสุนนะฮฺ

๑-

ท่านอิมามมุสลิมได้บันทึกเรื่องนี้ไว้ในเศาะฮิฮฺของท่าน (หะดีษเลขที่ ๒๒๗๖)

จากรายงานของ ท่านวาซียะฮฺ บุตร อัล-อัสเกาะอฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านเราะสูล

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่า :

«إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى قَرِيشاً مِنْ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَى مِنْ قَرِيشٍ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ» [مسلم برقم ۲۲۷۶]

"แท้จริง

อัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือกเผ่ากินานะฮ์มาจาก
ลูกหลานของท่านนบีอิสมาอีล

และคัดเลือกกุเรชมาจากเผ่ากินานะฮ์

และคัดเลือกตระกูลฮาซิมมาจากกุเรช

และพระองค์ทรงคัดเลือกฉันมาจากตระกูล
ฮาซิม"

๒- และท่านอิมาม

มุสลิมได้บันทึกไว้ในเศาะฮี้หของท่าน

(หะดีษเลขที่ ๒๔๒๔)

จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮา
ว่า :

«خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَدَاةً وَعَلَيْهِ مِرْطٌ
مُرَّحَلٌ مِنْ شَعْرٍ أَسْوَدَ، فَجَاءَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ فَأَدْخَلَهُ، ثُمَّ

جاء الحسين فدخل معه، ثمَّ جاءت فاطمةُ فأدخلها، ثمَّ جاء عليٌّ فأدخله، ثمَّ قال: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝ ٣٣﴾ [الأحزاب: ٣٣] « [مسلم برقم ٢٤٢٤]

“ท่านนบีได้ออกมานอกบ้านในตอนเช้า และท่านคลุมผ้าห่มสีดำถักกลดลายเป็นรูป ขบวนอูฐซึ่งทอมาจากขนสัตว์ ขณะนั้นท่านอัล-หะสันบุตรท่านอะลีได้มาหาท่าน ท่านก็เรียกให้เขามาอยู่กับท่าน ต่อมาท่านหุสَيْنได้มาหาท่าน ท่านก็ได้เรียกเข้ามาอยู่กับท่าน จากนั้นต่อมา ท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ก็มาหาท่าน ท่านก็เรียกให้เข้ามาอยู่กับท่าน

และต่อมาท่านอะลียก็ตามมา
ท่านได้เรียกให้เข้ามาอยู่ร่วมกับท่านในผ้า
ห่มผืนนั้น แล้วท่านก็กล่าวอาเยฮฺที่ว่า :

﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُم تَطْهِيرًا﴾ [الأحزاب: ๓๓]

"แท้จริง

อัลลอฮฺทรงต้องการขจัดความผิดที่เป็นบา
ปให้พ้นไปจากพวกเจ้า โอ้ บรรดาวงศ์วาน
(ของนบี)

และพระองค์ทรงประสงค์ให้พวกเจ้าสะอาด
บริสุทธิ์อย่างแท้จริง" (อัล-อะหฺซาบ : ๓๓)

๓-

และท่านอิมามมุสลิมได้บันทึกไว้ในเศาะฮิ
หฺของท่าน (หะดีษเลขที่ ๒๔๐๔)

จากหะดีษสะอัด บิน อบี วักก็อศ
เราะฎัยลลอฮ์อ์นฮุ กล่าวว่

«لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ) [آل عمران: ٦١] دَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلِيًّا وَفَاطِمَةَ وَحَسَنًا وَحُسَيْنًا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي» [مسلم برقم ٢٤٠٤]

“เมื่ออายะฮ์นี้ถูกประทานลงมา

(فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ) [آل عمران: ٦١]

“ดังนั้น มุหัมมัดจงกล่าวเถิดว่า
พวกท่านทั้งหลายจงมาเถิด
เราจะเรียกบรรดาลูกหลานของเรา
และบรรดาลูกหลานของพวกท่านมา”

(อาล อิมรอน : ๖๑) ท่านเราะสูล
คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام

ได้เรียกท่านอะลีย ท่านหญิงฟาฏิมะฮ์
ท่านหะสัน และท่านหุสัยนุ มาหาท่าน
แล้วท่านนบีก็กล่าวว่า : “โอ้ อัลลอฮ์
บุคคลเหล่านี้เป็นวงศ์วานของฉัน”

๔-

ท่านอิมามมุสลิมได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหของ
ท่าน (หะดีษเลขที่ ๒๔๐๘)

ด้วยสายรายงานของท่าน จากท่านยะซีด
บุตรท่าน หัยยาน กล่าวว่า ฉันและ อัล-
หุคัยยอน บุตร ลับเราะฮ์ และอุมร์ บุตร
มุสลิม ได้พากันไปหา ชัยด บุตร อรรกีอม
เมื่อพวกเราเข้าไปนั่งอยู่กับเขา หุคัยยอน
ได้พูดกับเขาว่า : “แน่แท้

ท่านได้พบเห็นความดั่งามอย่างมากมาย

โ้ว ซัยดเอ๋ย ท่านได้เห็นท่านเราะสูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ท่านได้ยินหะดีษจากท่านนบี
ท่านมีโอกาสดอกไปร่วมทำสงครามกับท่าน
เราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ท่านเคยได้ละหมาดอยู่ข้างหลังท่านเราะสูล

แน่นอนท่านได้ประสบกับความดิงามอันมา
กมาย โ้ว ซัยดเอ๋ย

กรุณาเล่าถึงสิ่งที่ท่านได้ยินได้ฟังมาจากท่าน
เราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ให้เราฟังหน่อยเถิด โ้ว ซัยด”

ซัยดกล่าวว่า : “โ้ว น้องชายของฉัน
ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า
อายุของฉันก็มากแล้ว

ความรู้ของฉันก็เนิ่นนานมาแล้ว
และฉันเองก็ลืมไปบ้างแล้วในบางส่วนที่ฉัน
เคยจำมาจากท่านเราะสูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ฉะนั้น
สิ่งใดที่ฉันเล่าให้พวกท่านฟังก็จงรับเอาไว้
และสิ่งใดที่ฉันไม่ได้เล่าให้ฟัง
พวกท่านก็อย่าบังคับให้ฉันเล่ามันเลย”
แล้วท่านซัยดก็เล่าว่า “ท่านเราะสูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้ลุกขึ้นออกมากล่าวคำปราศรัยแก่พวกเรา
ในวันหนึ่ง ณ บ่อน้ำที่มีชื่อว่า “คุมม์”
ซึ่งอยู่ระหว่างมักกะฮ์กับมะดีนะฮ์
ท่านได้กล่าวสรรเสริญอัลลอฮ์
และกล่าวสดุดีแด่พระองค์
แล้วท่านเราะสูลได้กล่าวสั่งสอน

แนะนำและตักเตือน

หลังจากนั้นท่านก็กล่าวคำว่า :

«أَمَّا بَعْدُ، أَلَا أَيُّهَا النَّاسُ! فَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ يُوْشِكُ أَنْ يَأْتِيَ رَسُولُ رَبِّي فَأُجِيبُ، وَأَنَا تَارِكٌ فِيكُمْ ثَقَلَيْنِ؛ أَوَّلُهُمَا كِتَابُ اللَّهِ، فِيهِ الْهُدَى وَالنُّورُ، فَخُذُوا بَكِتَابِ اللَّهِ، وَاسْتَمْسِكُوا بِهِ، فَحِثَّ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَرَغَّبْ فِيهِ، ثُمَّ قَالَ: وَأَهْلُ بَيْتِي، أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي»

“อัมมาบะอดุ

(เป็นคำที่นำมาใช้กล่าวในการปราศรัย ซึ่งบอกถึงเมื่อมีการเปลี่ยนเรื่องหนึ่งไปยังอีกเรื่องหนึ่ง) ฟังรู้เถิด โอ้ ผู้คนทั้งหลาย ! แท้จริงฉันเป็นเพียงปฤชณคนธรรมดา หากจะมีเราะสุลคนหนึ่งแห่งพระเจ้าของฉัน ไก่ล้จะมา ฉันก็จะตอบรับ (ศรัทธา)

ฉันได้ทิ้งของสำคัญยิ่งไว้สองอย่างแก่พวก
ท่าน

หนึ่งในสองอย่างนั้นมีคัมภีร์ของอัลลอฮ์
ซึ่งจะนำไปสู่ทางที่ถูกต้อง

และแสงสว่างอยู่ในคัมภีร์นั้น ดังนั้น
พวกท่านทั้งหลายจงนำเอาคัมภีร์ของอัลล
อฮ์มาปฏิบัติตาม และจงยึดไว้ให้มั่น”

ท่านนบีส่งเสริมให้ปฏิบัติตามคัมภีร์ของอัล
ลอฮ์ และสนับสนุนให้ยึดไว้ให้มั่น

แล้วท่านนบีได้กล่าวต่อไปว่า “และ
วงศัวานของฉัน

ฉันขอเตือนพวกท่านให้รำลึกถึงอัลลอฮ์เกี
ยวกับวงศัวานของฉัน (อะฮ์ลุลบัยต)

ฉันขอเตือนพวกท่านให้รำลึกถึงอัลลอฮ์เกี
ยวกับวงศัวานของฉัน”

หุค็อยนุ ได้กล่าวกับซัยด์ว่า :

ใครบ้างที่เป็นวงศ์วานของท่านนบี ໐
ซัยด์ ?

บรรดาภรรยาของท่านนบีเป็นวงศ์วานของ
ท่านมิใช่หรือ ? ซัยด์ตอบว่า

ภรรยาของท่านนบีก็เป็นวงศ์วานของท่าน
นบีด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม

วงศ์วานของท่าน คือ

บุคคลที่เป็นทายาทซึ่ง

เคาะดะเกาะฮฺ(ชะกาตและของบริจาค)

เป็นที่ต้องห้าม(หะรอม)

หลังจากท่านนบีได้เสียชีวิตไปแล้วด้วย

หุค็อยนุ ถามว่า : พวกเขาคือใครเล่า ?

ซัยด์ได้ตอบว่า :

พวกเขาคือวงศ์วานของท่านอะลีย

วงศ์วานของท่านอะกิล

วงศ์วานของท่านญะอ์ฟร

และวงศ์วานของท่านอับบาส หุค็อยน

ถามว่า :

บุคคลทั้งหมดนั้นเศาะดะเกาะฮ์เป็นสิ่งต้องห้าม (หะรอม) สำหรับพวกเขาใช่หรือไม่?

ซัยด ก่ล่าวตอบว่า : ใช่แล้ว !

และในอีกรายงานหนึ่งมีว่า :

แล้วเราก็ถามว่า

ใครคือวงศ์วานของท่านนบี ?

บรรดาภรรยาของท่านกระนั้นหรือ ? "

ซัยด ก่ล่าวว่า : ไม่ ใช่ !

ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ผู้หญิง(ภรรยา)

นั้นจะอยู่กับผู้ชาย(สามี)

เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น
ต่อมาเมื่อสามีหย่าขาดจากนาง
นางก็ต้องกลับไปอยู่กับบิดาของนางและ
พวกพ้องของนาง วงศ์วานของท่านนบี คือ
ตระกูลเดิม
กลุ่มชนดั้งเดิมของท่านที่พวกเขาถูกห้ามมิ
ให้รับเศาะดะเกาะฮฺ ภายหลังจากท่านนบี”

ณ จุดนี้

ข้าพเจ้าใครขอเตือนให้พิจารณาประเด็นต
่างๆ ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง : การที่ระบุถึงท่านอะลีย
ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ
และบุตรของท่านทั้งสอง
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม ไว้ในหะดีษ “อัล-

กิสอ์” (เลื้อคลุม) และหะดีษ “อัล-
มุบาฮะละฮ์” (ต่างสาปแช่งกัน)
ที่ได้ผ่านมาแล้วทั้งสองหะดีษ
ไม่ได้บ่งบอกว่า อะฮฺลุลบัยต
จำกัดไว้เพียงเท่านั้น
แต่ในความเป็นจริงแล้วเป็นเพียงการบอก
ให้รู้ว่า
ท่านเหล่านั้นเป็นวงศ์วานของท่านนบีที่ไกล
ลึซิดที่สุด
เป็นบุคคลที่สมควรอย่างยิ่งที่จะเข้าไปอยู่ภ
บายใต้คำว่า (วงศ์วาน)
ซึ่งก็ได้กล่าวไว้ในรายละเอียดของเรื่องนั้น
มาแล้ว

ประเด็นที่สอง : การที่ ชัยด
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ
ระบุงถึงวงศ์วานของท่านอะกิล
วงศ์วานของท่านอะลีย
วงศ์วานของท่านญะอ์ฟัร
และวงศ์วานของท่านอับบาสนั้น
มิได้เป็นการบ่งชี้ว่าเศาะดะเกาะฮ์ถูกห้าม
เฉพาะคนเหล่านั้นเพียงอย่างเดียวโดยไม่ร
วมถึงผู้อื่นด้วย ที่จริงแล้ว
มันถูกห้ามแก่มุสลิมทั้งชายและหญิงที่มาจ
ากสายสกุลของท่านอับดุลมุฏฏะฮะลิบ
ดังที่ได้นำเอาหะดีษของท่านอับดุลมุฏฏะฮะ
ลิบ บุตร เราะเบียอะฮ์ บุตร อัล-ฮาริษ บุตร
อับดุลมุฏฏะฮะลิบ
ที่มีปรากฏอยู่ในเศาะฮี้หฺมุสลิม

และได้นำมากล่าวไว้แล้วในตอนต้นเรื่องก
ารห้ามรับเศาะดะเกาะฮ์
ซึ่งอยู่ในหะดีษที่มีความหมายครอบคลุมรว
มถึงลูกหลานของเราะบีอะฮ์ บุตร อัล-
หาริษ บุตร अबดุลมุฏฏเภาะลิบ ด้วย

ประเด็นที่สาม :

ได้มีการนำเสนอหลักฐานจากอัลกุรอาน
และสุนนะฮ์ไปแล้วว่า

บรรดาภรรยาของท่านนบี
คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام

ก็เป็นวงศ์วานของท่านนบี

และมีการชี้แจงไปแล้วว่า

บรรดาเธอเหล่านั้นอยู่ในกลุ่มบุคคลที่เศาะ
ดะเกาะฮ์เป็นที่ต้องห้าม(หะรวม)

ส่วนสิ่งที่มีปรากฏอยู่ในคำพูดของซัยด
ที่ว่า

“บรรดาเธอเหล่านั้นเข้าร่วมอยู่ในวงศัวาน
ด้วย” ตามรายงานแรก

และในรายงานที่สองระบุว่า

“บรรดาเธอเหล่านั้นไม่ได้เข้าร่วมอยู่ในวง
ศัวานด้วย” ฉะนั้น

ในรายงานที่สองที่ได้ระบุว่า

“บรรดาเธอเหล่านั้นไม่ได้เข้าร่วมอยู่ในวง
ศัวานด้วย” แท้จริงแล้ว

ข้อความนี้คุณควรเหมาะสมใช้กับบรรดาภรรยา
ทั่วไป ไม่ได้หมายถึง

บรรดาภรรยาของท่านนบี

คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม

“เพราะว่าบรรดาภรรยาของท่านนบี

เราะฎียัลลอฮุอันฮุนนะ นั้น

มีความผูกพันกันกับท่านนบี

คล้ายกับเชื้อสาย

เพราะการผูกพันของพวกเขาที่มีต่อท่านน
บีนั้น

มิใช่ถูกยกขึ้นให้โดดเด่นเพียงชั่วขณะ

แต่เธอเหล่านั้นเป็นภรรยาของท่านนบีทั้งใ
นโลกนี้ และโลกอาคิเราะฮ์”

ดังที่ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ไปแล้ว

จากคำพูดของท่าน อิบнул ก็อยยิม

เราะหิมะฮุลลอฮ์

ประเด็นที่สี่ : “อะฮฺลุสสุนนะฮ์

วัลญะมาอะฮ์” คือ

ผู้ที่มีความสุขใจในการปฏิบัติตามคำสั่งเสี

ยของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
เกี่ยวกับวงศ์วานของท่านซึ่งมีปรากฏอยู่ใน
นหะดีษนี้

เพราะพวกเขารักใคร่และยอมรับในบุคคล
เหล่านั้น

อีกทั้งยังยกย่องให้อยู่ในฐานะตำแหน่งที่
ควรและเหมาะสมด้วยความยุติธรรม
และเที่ยงธรรม

ส่วนคนอื่นๆ นั้น ท่านอิบนุ ตัยมียะฮ์
ได้พูดไว้ในหนังสือ “มััจญ์มูฮฺ ฟะตาวา”
ของท่าน (เล่มที่ ๔ หน้า ที่ ๔๑๙) มีความว่า
“คนที่ทำตัวห่างไกลต่อคำสั่งเสียนี้มากที่สุด
คือ “พวกรอฟีฎะฮ์”
(กลุ่มบุคคลจากพวกชีอะฮ์)

ซึ่งพวกเขาอนุญาตให้ทำลายชื่อเสียง
และพุดจาใส่ร้ายป้ายสี
บรรดาเคาะหาบะฮ์ของท่านนบี
คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม
สาเหตุที่พวกเขาถูกเรียกเช่นนั้น
เนื่องจากบุคคลในยุคต้นๆ
ของพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมรับ ซัยด บิน
อะลี บิน อัล-หุสัยน บิน อะลี
เราะฎียัลลอฮฺอันฮุม
ขณะที่ท่านห้ามมิให้พวกเขาพุดจาใส่ร้าย
ป้ายสีท่านอับบากรุ และท่านอุมร์
เราะฎียัลลอฮฺอันฮุมมา
เพราะพวกเขาเกลียดชังอับบาสา
และผู้สืบเชื้อสายจากท่าน
ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขายังเกลียดชังและทำตัว

วเป็นศัตรูกับบรรดา อะฮฺลุลสุนนะฮฺ
และยังช่วยเหลือสนับสนุนบรรดาพวกกุฟฟ
าร(ผู้ปฏิเสธศรัทธา)ให้ทำลายล้างพวกอะฮ
ลุลสุนนะฮฺอีกด้วย

๕- หะดีษที่ว่า :

«كُلُّ سَبَبٍ وَنَسَبٍ مَنْقَطٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا سَبَبِي وَنَسَبِي»
[السلسلة الصحيحة برقم ٢٠٣٦]

“ทุกสายสัมพันธ์
และทุกเชื้อสายต้องแตกสลายในวันกิยามะ
ฮฺ นอกจากสายสัมพันธ์
และเชื้อสายของฉันเท่านั้น”

ท่านชัยคุ อัล-อัลบานีย์ เราะหิมะฮฺลลอฮฺ
นำเสนอหะดีษนี้ไว้ในหนังสือ “อัล-

ลิลลิละฮฺ อัศ-เศาะฮี้หะฮฺ” (หะดีษเลขที่ ๒๐๓๖)

อ้างถึงสายรายงานถึงท่านอับดุลลอฮฺ บิน อับบาส ท่านอุมัรฺ ท่านอับดุลลอฮฺ บิน อุมัรฺ และท่านอัล-มิสวัรฺ บุตร มัคเราะมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม และท่าน อัล-บานียฺ ได้ระบุถึงผู้ที่รายงานหะดีษจากบุคคลเหล่านั้น และยังกล่าวว่า : “สรุปแล้ว หะดีษนี้มีผู้รายงานเป็นจำนวนมาก โดยรวมแล้วถือว่าเป็นหะดีษเศาะฮี้หฺ” อัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่ง (วัลลอฮุอะฮ์ลัม)

ในบางกระแสรายงานระบุว่าหะดีษนี้เป็นหะดีษที่ทำให้ท่านอุมัรฺ ปรรารถนาจะแต่งงานกับ อุมมุ กัลษุม

บุตรสาว ของท่านอะลีย
ซึ่งเกิดจากท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ อีกด้วย
(ขออ้อลลอฮ์ประทานความโปรดปรานของ
พระองค์แด่ทุกท่านด้วยเทอญ)

๖- ท่านอิมาม อะหมัด

ได้บันทึกไว้ในมุสนัดของท่าน (ในเล่มที่ ๕
หะดีษเลขที่ ๓๗๔) จากอับดุลรือซซาค

ได้มาจากมะอัมร์ ได้มาจาก อิบน์ ฎอวูส

ได้มาจากอบูบักรฺ บุตร มุหัมมัด บุตร อัมร

บุตร หัซมิน

ได้รับมาจากเศาะหาบะฮ์ท่านหนึ่งของท่าน

นบี คืออ้อลลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام

ซึ่งได้ยินท่านนบี กล่าวเป็นประจำว่า :

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ
وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ،
وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ
وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ»

“โอ้อ้อ ลลลลลล

ขอพระองค์ได้ทรงโปรดประทานพรให้แก่
มุหัมมัด แก่บรรดาวงศ์วานของมุหัมมัด
แก่บรรดาภรรยาของมุหัมมัด
และแก่บรรดาทายาทผู้สืบเชื้อสายของมุหัม
มัด

เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงประทานพรใ
ให้แก่วงศ์วานของอิบรอฮีมมาแล้ว แท้จริง
พระองค์ทรงเป็นผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ
ยิ่ง และทรงไว้ซึ่งเกียรติอันสูงส่งยิ่ง
และขอพระองค์ทรงประทานความศิริมงคล

แก่มุหัมมัด แก่วงศ์วานของมุหัมมัด
แก่บรรดาภรรยาของมุหัมมัด
และแก่บรรดาทายาทของมุหัมมัด
เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงโปรดประทาน
ความสิริมงคลให้แก่วงศ์วานของอิบรอ
ฮีม แท้จริง

พระองค์เป็นผู้ทรงได้รับการสรรเสริญยิ่ง
และเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งเกียรติอันสูงส่งยิ่ง”

อิบนุ ฎอวฺุส กล่าวว่า “บิดาของฉัน
ท่านจะกล่าวเช่นนั้นเป็นประจำเช่นเดียวกัน
น”

สายรายงานที่นอกเหนือจากเศาะหาบะฮ์ที่
ท่านนั้น ท่านอิมามอัล-บุคอรี๊ อิมามมุสลิม
และเจ้าของสุนันทั้งสี่

ได้นำเอารายงานจากบุคคลเหล่านั้นมาบันทึกไว้ และท่านอัล-อัลบานีย์ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ศิฟะตุศเศาะลาตินนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม” ว่า “บันทึกโดย อะหมัด และอิब्น์-ญะฮะฮะฮ์ด้วยสายรายงานที่ถูกต้องแข็งแรง”

ส่วนที่มีการระบุงการขอให้ประทานพรให้บรรดาภรรยา และแก่บรรดาทายาทนั้นมีปรากฏอยู่ในเศาะฮี้หฺทั้งสองเช่นกัน จากหะดีษของ อบู หุหมัด อัล-สาอิดีย์

อย่างไรก็ตาม นั้นมิได้บ่งบอกว่าวงศ์วานจะต้องเจาะจงเฉพาะบรรดาภรรยา และบรรดาทายาทแต่เพียงอย่างเดียว

ความจริงแล้ว เพียงต้องการยืนยันให้รู้ว่า
บรรดาท่านเหล่านั้นรวมอยู่ในวงศัวานของท่าน
ท่านนบี

มิใช่ไม่ได้รวมอยู่ในวงศัวานของท่านนบี
ดังที่มีผู้กล่าวอ้างแต่ประการใด

เพราะฉะนั้น การเชื่อมโยงบรรดาภรรยา
และบรรดาทายาทกับวงศัวานของท่านนบี
ในหะดีษที่ผ่านมาแล้วนั้น

นับเป็นการเชื่อมโยงเฉพาะ (คอศ)

ไว้กับการครอบคลุมกว้างๆ (อาม)

โดยมิได้เป็นการเจาะจงเฉพาะ

ท่าน อิบดุล ก็อยยิม

ได้กล่าวหลังจากยกหะดีษที่มีการระบุถึงวง
ศัวาน ระบุถึงบรรดาภรรยา

และบรรดาทายาท

(ซึ่งเป็นหะดีษที่ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ใน
สายรายงานหะดีษนี้) ท่านก็กล่าวว่า

“อย่างไรก็ตาม การนำเอาบรรดาภรรยา
บรรดาทายาท

และวงศ์วานมารวมไว้ด้วยกันนั้น

ความจริงแล้ว

เพียงต้องการกำหนดบุคคลเหล่านั้นโดยเจ
าะจงลงไปให้ชัดเจน

เพื่อประกาศออกไปว่า

พวกท่านเหล่านั้นเป็นผู้มีสิทธิอันชอบธรรม
ที่จะรวมอยู่ในวงศ์วานของท่านนบี

คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

เรื่องนี้เป็นเรื่องประเภทเดียวกันกับการเชื่อม
มโยง “อัล-คอคฺ”

(เจาะจงเฉพาะบุคคลตามที่มีปรากฏในหะ
ดีษ) โดยรวมเอาเข้าไว้กับ “อัล-อาม”
(กล่าวโดยรวมๆ ไม่เจาะจง เช่นวงศัวาน
เป็นต้น) และโยงในทางกลับกัน
เพื่อเป็นการเตือนให้ระวังอย่าได้ล่วงละเมิ
ดในเกียรติยศชื่อเสียง
แห่งวงศัวานของท่านนบี
และเพื่อเป็นการเจาะจงด้วยการกล่าวคำร่ำ
ลือให้กับบุคคลประเภทนี้โดยเฉพาะ
เพราะบุคคลประเภทนี้แหละที่มีสิทธิสมบูร
ณ์ที่จะอยู่ในวงศัวานของท่านนบี
(ดูหนังสือ ญะลาอุลอัฟฮาม หน้าที่ ๓๓๘)

๗- และท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ได้กล่าวว่า :

« إِنَّ الصَّدَقَةَ لَا تَتَّبِعِي لِأَلِ مُحَمَّدٍ، إِنَّمَا هِيَ أَوْسَاخِ النَّاسِ » [مسلم برقم ١٠٧٢]

“แท้จริง เศาะดะเกาะฮุนั้น
ไม่สมควรสำหรับวงศำวานของมุหัมมัด
แท้จริงแล้ว มันเป็นเหงื่อโคลของผู้นั้น”

ท่านอิมาม มุสลิม
ได้บันทึกหะดีษนี้ไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน
ซึ่งเป็นหะดีษของ अबدلمุฏเฏาะลิป บุตร
เราะบิอะฮฺ (หะดีษเลขที่ ๑๐๗๒)
ดังที่ได้ นำเสนอไปแล้วข้างต้น

* * *

บทที่ ๕

ฐานะอันทรงเกียรติของ “อะฮฺลุล บัยตฺ”

ในทัศนะของ เศาะหาบะฮ์
และบรรดา تابعีน

อัศ-ศิดดีก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

อบู บักร อัศ-ศิดดีก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

ท่านอิมาม อัล-บุคอรี

ได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหของท่าน (หะดีษ
เลขที่ ๓๗๑๒) ว่า ท่านอบูบักร

เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวกับท่านอะลีย

เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ว่า :

قال أبو بكر الصديق رضي الله عنه لعلي رضي الله
عنه : «والذي نفسي بيده لقرابة رسول الله صلى الله
عليه وسلم أحبُّ إليَّ أن أصلَ من قرابتي» [البخاري
برقم ٣٧١٢]

“ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตอยู่ในพระหัตถ์ของ
พระองค์ แน่نون
วงศ์ญาติใกล้ชิดของท่านเราะสุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น
เป็นที่รักแก่ฉันที่จะติดต่อสัมพันธ์มากกว่า
ที่จะติดต่อสัมพันธ์กับวงศ์ญาติของตนเอง
เสียอีก”

อัล-

บุคอรียได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหของท่านเช่น
กัน (หะดีษเลขที่ ๓๗๑๓) จากท่านอิบนุ
อุมร์ จากท่านอบูบักรุ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
กล่าววว่า :

«ارْقُبُوا مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ».

[البخاري برقم ٣٧١٧]

“พวกท่านทั้งหลาย
จงช่วยกันสอดส่องดูแลท่านนบีมุหัมมัด
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ในเรื่องที่เกี่ยวข้อกับวงศ์วานของท่านด้วย
เถิด”

ท่าน อิบน์ หะญัร
ได้กล่าวไว้ในการอธิบายของท่านว่า
“ท่านอับูบักร
ได้กล่าวคำปราศรัยเช่นนั้นกับผู้คนทั้งหลาย
และได้กำชับสั่งเสียผู้คนทั้งหลายเพื่อให้
ความสำคัญต่อวงศ์วานของท่านนบี
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ฉะนั้น
การเฝ้ามองดูของสิ่งหนึ่ง

ก็คือการคอยดูแลรักษาของสิ่งนั้นไว้แน่นอน
 ง ดังนั้นคำพูดของท่านก็คือ
 ขอให้พวกท่านจงดูแลรักษาท่านนบีกับบรร
 รดาวงศ์วานเหล่านั้น
 และจงอย่าก่อความรำคาญ
 และจงอย่าสร้างความเลวร้ายให้กับท่านเห
 ล่านั้นเลย”

ในเศาะฮี้หฺ อัล-บุคอรีย (หะดีษเลขที่
 ๓๕๔๒) จากอุกบะฮฺ อิบน์ อัล-หารีษ
 เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า :

«صَلَّى أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ الْعَصْرَ، ثُمَّ خَرَجَ
 يَمْشِي، فَرَأَى الْحَسَنَ يَلْعَبُ مَعَ الصَّبِيَّانِ، فَحَمَلَهُ عَلَى
 عَاتِقِهِ، وَقَالَ:

بَأَبِي شَبِيهٌ بِالنَّبِيِّ لَا شَبِيهٌ بَعَلِيٍّ

و عليُّ يضحك».

“ท่านอบูบักรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
ทำการละหมาดอัศริเสร็จ
แล้วท่านก็เดินออกไป
แล้วท่านได้มองไปเห็น อัล-หะซัน
กำลังเล่นอยู่กับบรรดาเด็ก ๆ
ท่านก็ได้อุ้มอัล-หะซันขึ้นมาชี้คอท่าน
และกล่าวว่า :

ฉันขอไถ่ชีวิตของเขาด้วยกับชีวิตบิดาของ
ฉัน เขา(อัล-หะซัน)เหมือนกับท่านนบี
เขาไม่เหมือนอะลีเลย”
และท่านอะลีก็หัวเราะ”

ท่านอิบนุหะญัร
กล่าวอธิบายไว้ในหนังสือของท่านว่า :

คำพูดของอบูบักรที่ว่า “บิ อะบียฺ”
ในคำพูดประโยคนี้มีคำที่ถูกตัดออกไป
ที่จริงแล้วต้องกำหนดคำขึ้นมาก็คือ
“ฉันขอไถ่ชีวิตของเขาด้วยกับชีวิตบิดาของ
ฉัน” ท่านได้กล่าวต่อไปอีกว่า
ในหะดีษนี้ได้กล่าวถึงความประเสริฐของท่าน
อบูบักร
และความรักของท่านที่มีต่อวงศ์ญาติใกล้ชิด
ของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
อุมร์ บิน อัล-ค็อฏฏอบ และ อุษมาน บิน
อัฟฟาน เราะฎีลลลอฮุอันฮูมา
ท่านอิมามอัล-บุคอรี
ได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน
(หะดีษเลขที่ ๑๐๑๐ และ ๓๗๑๐)

จากท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ แจ้งว่า :
เมื่อผู้คนที่ทั้งหลายประสบความแห้งแล้ง
ท่านอุมัรจะเป็นผู้ที่ขอฝนด้วยการอากัษอ้า
งอิงท่านอัล-อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
เป็นสื่อขออีกที หนึ่ง ท่านได้กล่าวว่า “โอ้อัลลอฮ

เราเคยเป็นผู้ขอให้ฝนของเราเป็นสื่อกลาง
เพื่อขอจากพระองค์

แล้วพระองค์ก็ทรงประทานน้ำฝนลงให้แก่
เรา (และเมื่อท่านนบีจากไป)

เราขอเอาผู้เป็นอาของนบีของเราเป็นสื่อ
กลางเพื่อขอจากพระองค์ ดังนั้น

ขอพระองค์ได้ทรงประทานฝนมาให้แก่เรา
ด้วยเถิด” ท่านอะนัสกล่าวว่า

แล้วพวกเขา ก็ได้รับน้ำฝน

ดังนั้น ความหมายของคำว่า “ตะวัสสุล”
หรือการใช้สื่อกลางของท่านอุมัร
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กับท่านอัล-อับบาซ
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ นั้น เป็น “ตะวัสสุล”
ด้วยการขอให้ท่านอับบาซช่วยขอดุอาอ์ให้
ดังปรากฏสิ่งที่จะให้ความกระจ่างชัดนี้ในบ
างรายงาน ซึ่งท่านอัล-ฮาฟิซ อิบน์ หะญูร
ได้ระบุนายงานต่างๆ
ในการอธิบายหะดีษนี้ไว้ในบทที่ว่าด้วย
“เรื่องการขอฝน” ในหนังสือ “ฟัตหุลบารี”
ของท่าน

การที่ท่านอุมัร เราะฎียัลลอฮุอันฮุ
ได้ตัดสินใจเลือกท่านอับบาซ
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ เพื่อให้เป็นสื่อกลาง

“ตะวัสสุล” ด้วยการให้ท่านขอดุอาอ์ให้ฉัน
ในความเป็นจริงแล้ว เพราะท่านอับบาส
เป็นญาติที่ใกล้ชิดกับท่านเราะสูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ด้วยเหตุนี้
ท่านอุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
จึงได้กล่าวไว้ในการทำ “ตะวัสสุล”
ของท่านว่า “และแท้จริง
เราขอให้นำเอาผู้เป็นอาของท่านนบีของเรา
มาเป็นสื่อกลางเพื่อขอดุอาอ์จากพระองค์”
ท่านอุมร์ไม่ได้พูดว่า “ด้วยกับอับบาส”

เป็นที่ทราบกันดีว่า ท่านอะลี
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
เป็นผู้ที่ประเสริฐกว่าท่านอับบาส
และท่านก็เป็นญาติใกล้ชิดกับท่านเราะสูล

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
แต่ท่านอับบาสนั้นใกล้ชิดกับท่านเราะสูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
มากกว่าท่านอะลีย และหากท่านนบี
มีมรดกตกทอดจากท่าน แน่نون
ท่านอับบาสนั้น
จะต้องเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในมรดกนั้นก่อนผู้ใด
โดยเป็นไปตามคำกล่าวของท่านเราะสูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมที่ว่า :

«أَلْحِقُوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا، فَمَا أَبَقَتِ الْفَرَائِضُ فَلأُولَى
رَجُلٌ ذَكَرَ» [البخاري ومسلم]

“พวกท่านจงแบ่งมรดกให้แก่ผู้ที่มีสิทธิ์ได้
รับตามสัดส่วนของมัน (อัศฮาบลุฟุรฎ)
และมรดกที่เหลือก็จงแบ่งให้แก่เพศชายผู้เ

กลัซิดท่านที่ไกลัซิดที่สุด
(ผู้ที่มีสิทธิ์ในอะเศาะบะฮะฮ)" (บันทึกโดย
ท่านอิมามอัล-บุคอรี
และท่านอิมามมุสลิม)

และในบันทึกของเศาะฮี้หฺทั้งสองจากหะดี
ษของท่านอบู ฮุร็อยเราะฮะฮ
เราะฮฺฎีลลอฮฺอันฮฺ แจ้งว่า ท่านนบี
คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะลัลลัม
พูดถึงอาของท่าน (อัล-อับบาส)
กับท่านอุม്മัรว่า :

«أَمَّا عَلِمْتَ أَنَّ عَمَّ الرَّجُلِ صِنُّ أَبِيهِ» [البخاري
ومسلم]

“ท่านไม่ทราบหรือว่า
ผู้เป็นอาของผู้ชายนั้นนับเป็นหน่อที่แยกอ
ออกมาจากลำต้นเดียวกับบิดาของเขา”

ในตัฟซีร อิบนิ กะซีร
ได้อธิบายอายะฮ์ของสุเราะฮ์อัช-ชูรอ ว่า
ท่านอุมัร อิบนุ อัล-ค็อฎฏ็อบ
ได้กล่าวกับท่านอับบาส
เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า ว่า :
“ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า
การเข้ารับอิสลามของท่าน (อับบาส)
ในวันนั้น
เป็นที่ชื่นชอบสำหรับฉันยิ่งกว่าการเข้ารับ
อิสลามของอัล-
ค็อฎฏ็อบ(บิดาของตนเอง)เสียอีกถ้าหากเข

าเข้ารับอิสลาม

เพราะการเข้ารับอิสลามของท่าน(อับบาस)เ

ป็นที่ยินดีสำหรับท่านเราะฮ์ลุล

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ยิ่งกว่าการเข้ารับอิสลามของอัล-

คือฏ็อบเป็นอย่างมาก”

ดังกล่าวนี้มีอยู่บันทึกของ อิบน์ สะอัด

ในหนังสือ “อฏฺ-ฎะาะบะกะออต” (เล่มที่ ๔

หน้าที่ ๒๒-๓๐)

ในหนังสือ “อิคตีฎออ อักศ-คีรอฎ อัล-

มุสตะกีม ฟี มุคอลละพะฮ์ อักศ-หาบ อัล-

ญะฮีม” (เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๔๔๖)

ของท่านชัยคุลอิสลาม อิบน์ ตัยมียะฮ์

เราะฮิมะฮ์ลลอฮ์ มีว่า “เมื่อ ท่านอุมัร อิบน์

อัล-คือฏฏ็อบ เราะฎ็ยัลลอฮ์อันฮ์
ได้กำหนดรายการเงินกู้ให้เปล่า
ท่านได้บันทึกรายชื่อผู้คนที่ตามลำดับเชื้อสาย
ที่เหมาะสม
ซึ่งท่านจะเริ่มเรียงตั้งแต่บุคคลที่มีเชื้อสาย
ใกล้ชิดกับท่านเราะสุลมากที่สุดเป็นลำดับแ
รก

และเมื่อเชื้อสายของคนอาหรับหมดแล้ว
ท่านก็จะระบุบุคคลที่ไม่ใช่คนอาหรับ
(อะญัม) ตามมา

การลงทะเบียนรายชื่อเช่นนี้มีมาตั้งแต่ในยุค
สมัยของบรรดา “คุละฟอา์ อัล-รอชิดีน”
(เคาะลีฟะฮ์ทั้งสี่ท่าน)

ตลอดจนสมัยการปกครองของราชวงศ์อุมัย
ยยะฮ์ และสมัยราชวงศ์อับบาส

เรื่อยมาจนกระทั่งได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบหลังจากนั้น”

ท่านอิบนุ ตัยมียะฮฺ ได้กล่าวไว้อีก (ในหนังสือดังกล่าวเล่มที่ ๑ หน้าที่ ๔๕๓) ว่า “ท่านจงพิจารณาดูท่านอุมร์ อิบนุ อัล-ค็อฏฏอบ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ในขณะที่ท่านได้ใส่รายชื่อบุคคลในทะเบียนรายชื่อเงินกู้ มีผู้คน(ที่รับผิดชอบเรื่องนี้)กล่าวกับท่านว่า “ท่านอะมีรุลมุอ์มินีน ท่านก็เริ่มใส่ชื่อท่านลงไปเป็นคนแรกก่อนสิ” ท่านอุมร์กล่าวว่า “ไม่ได้ แต่ท่านทั้งหลายจงใส่ชื่ออุมร์ไว้ตามที่พระองค์อัลลอฮฺได้ทรงกำหนดไว้”

แล้วท่านก็ได้ใส่รายชื่อโดยเริ่มต้นด้วยวงศั
วานของท่านเราะฮูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นอันดับต้น
แล้วตามมาด้วยบุคคลถัดมา
จนกระทั่งเวียนมาถึงรอบของท่านอุมร์ซึ่งอ
อยู่ในตระกูลอะดีย์
ซึ่งเป็นตระกูลที่ห่างไกลจากเชื้อสายส่วนใ
หญ่ของเผ่ากูเรซ”

ในตอนต้นที่ผ่านมา
เราได้กล่าวถึงหะดีษเกี่ยวกับเรื่องความปร
ะเสริฐของวงศัวานของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่า :
“ทุกสายสัมพันธ์
และทุกเชื้อสายต้องขาดสะบั้นลงในวันกีย

อะฮฺ นอกจากสายสัมพันธ์
และเชื้อสายของฉัน(ท่านนบี) เท่านั้น”
หะดีษนี้เองที่ผลักดันให้ท่านอุมร์
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ไปขอหมั้น อุมมฺ กัลษุม
บุตรสาวของท่านอะลียมาเป็นภรรยา
และท่านอัล-อัลบานียฺ
ได้ระบุหะดีษนี้ไว้ในหนังสือ “อัศ-สิลลิสละฮฺ
อัศ-เศาะฮิหะฮฺ” ภายใต (หะดีษเลขที่
๒๐๓๖)

สายรายงานหะดีษนี้มาจากท่านอุมร์
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

เป็นที่ทราบกันดีว่า บรรดาคุละฟาว์ อัร-
รอซิดีน ทั้งสี่ท่าน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม
(ผู้ปกครองผู้ยึดมั่นในหลักธรรมอย่างเที่ยง

ตรงทั้งสี่ท่าน) ล้วนเป็นพ่อตา-

ลูกเขยของท่านเราะฮูล

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ทั้งสิ้น ดังเช่น

ท่านอบูบักรุ และท่านอุมัร

เราะฎียัลลอฮุอันฮูมา

ทั้งสองได้รับเกียรติเป็นอย่างสูงด้วยการที่

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

ได้สมรสกับบุตรสาวของท่านทั้งสอง คือ

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ และท่านหญิงหัฟเศาะฮฺ

เราะฎียัลลอฮุอันฮูมา

ส่วนท่านอุษมาน

และท่านอะลียุได้รับเกียรติเป็นอย่างมาก

ในการที่ทำให้ท่านทั้งสองทำการสมรสกับบุตร

สาวของท่านเราะฮูล

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
โดยท่านอุษมานได้สมรสกับท่านหญิง
รুকัยยะฮ์
และภายหลังจากที่ท่านหญิงได้เสียชีวิตลง
ไป

ท่านอุษมานก็ได้รับเกียรติให้สมรสกับน้อง
สาวของท่านหญิงรুকัยยะฮ์ คือท่านหญิง
อุมมุ กัลซุม
ด้วยเหตุนี้ท่านอุษมานจึงได้รับการขนาน
นามว่า “เจ้าของรัศมีสองรัศมี” (ซุนนุร็อยนิ)

ในส่วนของท่านอะลีเย เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
นั้นได้สมรสกับท่านหญิงฟาฏิมะฮ์
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

ซึ่งเป็นบุตรสาวคนสุดท้องของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ในหนังสือ “ลีย์รฺ อะฮฺลาม อัน-นุบะลาฮ์”
ของท่าน อัซ-ซะฮะบียฺ และในหนังสือ
“ตะฮะซีบ อัต-ตะฮะซีบ” ของท่านอิบนุ
หะญัรฺ

ได้ระบุเกี่ยวกับประวัติของท่านอับบาสว่า :

“ท่าน อับบาสนั้น

เมื่อท่านเดินผ่านท่านอุมัรฺ และท่านอุษมาน
ซึ่งขณะที่ท่านทั้งสองกำลังขี่พาหนะอยู่
ทั้งสองจะลงมายืนอยู่ด้านล่าง

จนกว่าท่านอับบาสจะผ่านไป

ทั้งนี้เพื่อเป็นการให้เกียรติแก่ผู้เป็นอาของ
ท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ท่านอุมร์ อิบน์ अबดุลอะซีซ
เราะหิมะฮุลลอฮ

อุมร์ บิน अबดุลอะซีซ

ในหนังสือ “อฎุ-ฎะาะบะกะอัด” ของ อิบน์
สะอัด (เล่มที่ ๕ หน้าที่ ๓๓๓) และ (เล่มที่ ๕
หน้าที่ ๓๘๗-๓๘๘)

ด้วยสายรายงานของเขาที่สืบถึงฟาฏิมะฮ์
บุตรสาวของท่านอะลี อิบน์ อบี ฏอลิบ

เล่าว่า ท่านอุมร์ อิบน์ अबดุลอะซีซ

ได้กล่าวแก่ฟาฏิมะฮ์ว่า : “โอ้

บุตรรีของท่านอะลีเอ๋ย!

ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า

ไม่มีวงศัวานใดบนหน้าแผ่นดินนี้

จะเป็นที่รักสำหรับฉันยิ่งไปกว่าพวกท่าน

และแน่แท้

พวกท่านนั้นเป็นที่รักสำหรับฉันยิ่งกว่าวงศ์
วานของฉันเองเสียอีก”

อับู บักรฺ บิน อบี ซัยบะฮฺ

ในหนังสือ “ตะฮฺซีบ อัล-กะมาล” ของอัล-
มิซซีฮฺ เกี่ยวกับประวัติของท่านอะลีเย อิบนุ
หุสัยนุ ท่านอับูบักรฺ บิน อบี ซัยบะฮฺ
เราหิมะฮฺลลอฮฺ กล่าวว่า :

"สายรายงานที่ถือว่าแข็งแรงที่สุดคือ
สายรายงานจากอัซ-ซุฮรีเย
รายงานจากอะลีเย อิบนุ หุสัยนุ
จากบิดาของเขา (อัล-หุสัยนุ)
จากท่านอะลีเย”

ชัยคุลอิสลาม อิบนุ ตัยมียะฮฺ

อิบนุ ตัยมียะฮฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ

ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-อะกีดะฮฺ อัล-วาสิฎียะฮฺ” ว่า : “และพวกเขา (อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ)

จะรักใคร่ให้เกียรติวงศ์วานของท่านเราะฮฺลุล คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม

และยอมรับให้เป็นผู้ปกครอง

และเฝ้าจดคำสั่งเสียของท่านเราะฮฺลุล

คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม

ที่ได้กำชับเกี่ยวกับคนเหล่านั้น

โดยที่ท่านได้กล่าวไว้ในวัน “อะเกาะดีรคุม”

ว่า :

“ฉันขอเตือนพวกท่านให้กล่าวคำรำลึกถึง

อัลลอฮ์เกี่ยวกับวงศัวานของฉัน”

และท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกับท่านอับบาส

ซึ่งเป็นอาของท่าน

ขณะที่ได้ไปปรับทุกข์กับท่านนบีว่า

“กุเรชบางคนทำกัซฟะกับตระกูลฮาซิม”

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

กล่าวว่า :

“ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์

ของพระองค์ พวกเขาจะยังไม่ศรัทธา

(อีมาน)

จนกว่าพวกเขาจะได้รักใคร่พวกท่านเพื่ออัล

ลอฮ์

และเพราะการเป็นวงศ์ญาติที่ใกล้ชิดของฉัน

” ท่านเราะสูล

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า :

“แท้จริง อัลลอฮ์

ได้ทรงคัดเลือกเผ่ากินานะฮ์

มาจากลูกหลาน(บนี้)ของท่านนบีอิสมาอีล

และทรงคัดเลือกกุเรชมาจากเผ่ากินานะฮ์

และทรงคัดเลือกตระกูลฮาซิมมาจากกุเรช

และทรงคัดเลือกฉันมาจากตระกูลฮาซิม”

พวกเขา (อะฮ์ลุลสุนนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์)

ถือว่าบรรดาภรรยาของท่านเราะสุล

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

เป็นมิตรและเป็นมารดาแห่งบรรดาผู้ศรัทธ

า และศรัทธาเชื่อมั่นว่า

บรรดาเธอเหล่านั้นเป็นภรรยาของท่านเราะ

สุล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ด้วย

โดยเฉพาะท่านหญิงเคาะดีญะฮ์
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา
ซึ่งเธอเป็นมารดาของลูกๆ
ของท่านเราะฮ์ลุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
เธอเป็นบุคคลแรกที่ได้ศรัทธาต่อท่านเราะ
ฮ์ลุล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
เธอเป็นกำลังสำคัญที่สนับสนุนกิจการงาน
ของท่านเราะฮ์ลุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
และเธอเป็นผู้ที่ได้รับฐานะตำแหน่งอันสูงเ
กียรติจากท่านเราะฮ์ลุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
เธอเป็นผู้มีความศรัทธามั่น
เป็นผู้ซื่อสัตย์สุจริตใจ

และท่านหญิงอาอิชะฮฺ ผู้ได้ฉายาว่า “อัศ-คิตดีเกาะฮฺ บินตี อัศ-คิตดีก”

เป็นบุตรของผู้ที่ได้ชื่อว่า “อัศ-คิตดีก”

(ผู้มีความศรัทธามั่น

ผู้มีความเชื่อมั่นอย่างสุจริตใจ)

เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

เธอเป็นบุคคลที่ท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวถึงว่า :

“ความประเสริฐของอาอิชะฮฺ

(ที่ประเสริฐเหนือกว่าสตรีทั้งหลาย) นั้น

เสมือนกับความประเสริฐของอัช-

ชะรีด(ข้าวโอ๊ตต้ม

มีลักษณะคล้ายข้าวต้มผสมนมและน้ำตาล)

ซึ่งดีกว่าอาหารทุกๆ ไป” และพวกเขา

(อะฮฺลุลสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ)

จะทำตัวให้บริสุทธิ์ไม่เกี่ยวข้องกับแนวทาง
ของพวกเขาชื่ออะฮฺ “**อฺร-เราะวาฟีฎ**” ที่อาฆาต
เคียดแค้น

และสาปแช่งด่าว่าบรรดาเคาะหาบะฮฺ
และพวกเขา (อะฮฺลุลสุนนะฮฺ
วัลญะมาอะฮฺ)

จะทำตัวให้บริสุทธิ์ไม่เกี่ยวข้องกับแนวทาง
ของพวกเขา “**อัน-นะวาคิบ**”
(กลุ่มบุคคลที่ตั้งตัวเป็นศัตรูกับวงศ์วานของ
ท่านเราะสูล)

เป็นผู้สร้างความเจ็บปวดรวดร้าวให้แก่วงศ์
วานของท่านเราะสูล

คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะลัลลัม
ทั้งด้วยคำพูดและการกระทำ”

ท่าน อิบน์ ตัยมียะฮ์
ยังได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-วะคียะฮ์ อัล-
กุบรอ”

เช่นเดียวกับที่ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“มััจญ์มูอ อัล-พะตาวา” (เล่มที่ ๓ หน้า
๔๐๗-๔๐๘) ว่า : “และนอกจากนี้

วงศ์วานของท่านเราะสุล
คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام
ยังได้รับสิทธิต่างๆมากมายที่จำเป็นจะต้อง
ให้ความเอาใจใส่จากสิทธิเหล่านั้น
เพราะอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ทรงกำหนดสิทธิ
“อัล-คุมุส” (หนึ่งในห้าทรัพย์สินเชลย) และ
“อัล-ฟัยอ์”

(ทรัพย์สินที่ยึดได้จากศัตรูโดยมิได้เกิดการสู้รบกัน) ให้ท่านเหล่านั้น และอัลลอฮฺ

ตะอาลา

ยังทรงกำชับให้ขอพรให้แก่ท่านเหล่านั้น
พร้อมกับการขอพรให้แก่ท่านเราะสุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งท่านเราะสุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้กล่าวแก่พวกเราว่า “ท่านทั้งหลาย
จงกล่าวเถิดว่า โอ้อัลลอฮ!
ขอพระองค์ได้ทรงโปรดประทานพรแก่มุหัมมัด
และวงศ์วานของมุหัมมัด
เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงประทานพรแ
ด่อบรอฮีมมาก่อนแล้ว
แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ได้รับการสรรเสริญ
ยิ่ง และทรงไว้ซึ่งเกียรติอันสูงส่งยิ่ง
และขอพระองค์ได้ทรงประทานความเป็นศิ
ริมงคลแด่มุหัมมัด

(ทานบรีจาต) นั้นไม่เป็นที่อนุมัติ (หะรอม)

แกมูหัมมัด

และไม่เป็นที่อนุมัติแกวงค์วานของมุหัมมัด

” แท้จริง อัลลอฮ์ ตะอาลา

ได้ทรงกล่าวไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ว่า :

(إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُم تَطْهِيرًا ۝ ๓๓) [الأحزاب: ๓๓]

"แท้จริง

อัลลอฮ์ทรงต้องการขจัดความผิดที่เป็นบาปให้พ้นไปจากพวกเจ้า โอ้ บรรดาวงค์วาน (ของนบี)

และพระองค์ทรงประสงค์ให้พวกเจ้าสะอาดบริสุทธิ์อย่างแท้จริง" (อัล-อะหฺซาบ : ๓๓)

พระองค์ทรงห้ามมิให้ท่านเหล่านั้นรับเคาะ
ตะเกาะฮ์ (ทานบริจาต)

เพราะเคาะตะเกาะฮ์
เป็นเหตุไคลของผู้คนทั้งหลาย”
(จบการอ้าง)

ท่านอิบนุ ตัยมียะฮ์
ได้กล่าวไว้ดังปรากฏอยู่ใน “มัจญ์มูฮ์ อัล-
พะตะวา” ของท่าน (เล่มที่ ๒๘ หน้า
๔๙๑) ว่า :

"จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความรักใคร่
ให้ความใกล้ชิดสนิทสนม
ให้การช่วยเหลือต่อวงศ์วานของท่านเราะ
สุล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

และต้องมีความระมัดระวังเอาใจใส่ในสิทธิ
ของท่านเหล่านั้นอย่างแท้จริง”

อิบนุล ก็อยยิม

ท่านอิมาม อิบนุล ก็อยยิม
ได้กล่าวไว้ในการแจกแจงรายละเอียดถึงส
าเหตุต่างๆ
ที่มีการยอมรับการตีความที่ไม่ถูกต้องไร้สา
ระ(อັต-ตะฮ์วีล อัล-ฟาลิิด) ว่า :
“สาเหตุที่สาม
ผู้ที่ตีความหมายโดยการอ้างอิงว่า
นำมาจากผู้ที่มีขีดความสามารถสูง
มีชาติตระกูลดี
เป็นผู้ที่ได้รับการกล่าวขานกันอย่างกว้างไ
ไกล เป็นที่ยอมรับของคนที่มีสติปัญญา

(ผู้ทรงเกียรติ)

ให้อยู่เหนือคำตำราส์ของอัลลอฮ์
และคำพูดของท่านเราะสูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เสียอีก
โดยที่พวกเขาเหล่านั้นจะอ้างว่า
เขาคนนั้นเป็นผู้รู้ในเรื่องของอัลลอฮ์มากกว่า
พวกเรา และด้วยแนวทางนี้เอง กลุ่ม
“อัร-รอฟีฎะฮ์” กลุ่ม “อัล-บาฏินียะฮ์”
กลุ่ม “อัล-อิสมาอีลียะฮ์” และกลุ่ม “อัน-
นุค็อยรียะฮ์”
จึงพยายามเชื่อมโยงสิ่งที่เป็เท็จ
และการตีความผิดๆ
ของพวกเขาสอดคล้องกันในช่วงเวลาที่
พวกเขาพาดพิงสิ่งเหล่านั้นถึงวงศัวาน
ของท่านเราะสูล

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
เนื่องจากพวกเขารู้ว่าบรรดามุสลิมนั้น
มีความเห็นตรงกันว่า : “จะต้องมีความรัก
และจะต้องยกย่องให้เกียรติต่อวงศ์วานของ
ท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม”

ดังนั้น พวกเขา (กลุ่มอรรอฟีฎาะฮ์
และกลุ่มอื่นๆ)
จึงทำที่เข้ามาสังกัดอยู่กับกลุ่มมุสลิม
และทำเป็นแสดงความรักใคร่
และยกย่องเทิดทูนบรรดากันวงศ์วานท่านเราะ
สูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ให้ปรากฏ
และมีการระบุถึงเกียรติประวัติแห่งคุณงาม
ความดีของท่านเหล่านั้น
ซึ่งล้วนเป็นสิ่งลวงให้ผู้ฟังคล้อยตามไปว่า

พวกเขาเป็นผู้ให้การช่วยเหลือสนับสนุน
วงศัวานของท่านนบี
คืออัลลลอฮ์อะลยฮิวะลล์ลัม ที่แท้จริง
ภายหลังจากที่ผู้คนหลงเชื่อแล้ว
พวกเขาก็จะเริ่มโฆษณาชวนเชื่อสิ่งที่เป็น
เท็จ และความเชื่อผิดๆ
โดยอ้างว่าสิ่งเหล่านั้น มาจากท่านเหล่านั้น

ลาอิลลาฮะ อิลลัลลลอฮ์ !
ไม่มีพระเจ้าที่แท้จริงที่ต้องเคารพอิบาดะฮ์
นอกจากอัลลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น !
มีจำนวนไม่รู้เท่าไรจากพวกบิดเบือนและ
ไม่ศรัทธาในอัลลลอฮ์
พวกที่ไม่เลื่อมใสในศาสนา
และพวกก่ออสุทรกรรมได้เกิดขึ้นมาบนโลก

เพียงด้วยสาเหตุที่มีพฤติกรรมที่ว่าดังกล่าว
นั้น ทั้งๆ

ที่คนที่ถูกอ้างเหล่านั้น ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
สิ่งที่พวกเขาอ้างและโฆษณาชวนเชื่อ
แม้แต่นิดเดียวเลย

เมื่อท่านพิจารณาถึงสาเหตุนี้แล้ว
จะพบว่าในหัวใจของคนส่วนมากเขาจะไม่
คิดอะไรนอกเหนือจากการนึกดี

คิดดีต่อผู้พูดเท่านั้น

โดยมิได้มีหลักฐานอันชัดเจนมาจากอัลลอ
ฮ์ที่จะชักนำพวกเขาไปสู่ความรู้สึกดังกล่าว
สิ่งนี้คือ

มรดกตกทอดมาจากบรรดาผู้ที่ขัดแย้งกับศ
าสนาของบรรดาเราะสุลด้วยการอ้างว่าต่อ

งยีนหยุดและยึดมั่นในสิ่งบรรดาบรรพบุรุษ
และบรรพชนผู้ล่วงลับไปแล้วเคยยึดถือมา
ก่อน

นี่คือสภาพของคนทุกคนที่ลอกเลียนแบบบุคคลที่เขายกย่องให้เกียรติในสิ่งที่ขัดกับความถูกต้อง

ซึ่งจะมีให้เห็นแบบนี้อีกต่อไปจนกระทั่งถึงวันกิยามะฮ์” (จากหนังสือ “มุคตะศ็อร อัศ-เศาะวาอิก อัล-มุรสะละฮ์” เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๙๐)

อิบนุ กะซีร

ท่าน อิบนุ กะซีร

ได้กล่าวไว้ในตัฟซีรของท่านที่ได้อธิบายความหมายอายะฮ์ในซูเราะฮ์ อัช-ชัวร์

หลังจากนั้นท่านได้ชี้แจงรายละเอียดว่า :
ที่ถูกต้องแล้ว

การอธิบายอายะฮ์นี้ตามคำมุ่งหมายของคำ
ว่า “อัล-กุรบา” คือ

ตระกูลหนึ่งของเผ่ากุเรช

ดังที่เป็นการอธิบายของท่านอิบนุ อับบาส
สำหรับอายะฮ์นี้ ที่มีระบุอยู่ในเศาะฮี้หฺ อัล-
บุคอรียฺ ท่านอิบนุ กะษีรฺได้กล่าวว่า

“เราจะไม่ปฏิเสธการกำชับสิ่งเสียที่เน้นให้
สนใจต่อวงศัวานของท่านนบี

เราจะไม่ปฏิเสธคำสั่งใช้ให้ทำความดีงาม
ให้เกียรติ ให้ความเคารพ

ให้ความนอบน้อมต่อท่านเหล่านั้น

เพราะท่านเหล่านั้นสืบมาจากเชื้อสายที่สะ
อาดบริสุทธิ์

มาจากครอบครัวที่สูงส่งที่สุดที่มีอยู่บนหน้า
แผ่นดินนี้ สูงทั้งเกียรติยศ ความรุ่งเรือง
สูงทั้งวงศ์ตระกูล และสูงทั้งเชื้อสาย
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อบรรดาท่านเหล่านั้น
เป็นผู้ดำเนินตามแนวทางแห่งนบีที่ถูกต้อง
แจ่มแจ้งชัดเจน

เหมือนดังที่บรรพชนของบรรดาท่านเหล่านั้น
นั้นได้ดำเนินตามมาแล้วก่อนหน้านี้
อย่างเช่น ท่านอัล-อับบาส
และทายาทของท่าน ท่านอะลี
และวงศ์วานของท่าน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม
อัจญ์มะอีน”

หลังจากที่ท่านอิบนุ กะซีร์
ได้นำเอารายงานทั้งสองรายงานมาระบุ

คือ จากท่านอบูบักรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
รายงานหนึ่ง

และอีกรายงานหนึ่งจากท่านอุมัร

เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

เกี่ยวกับเรื่องการเคารพยกย่องให้เกียรติว
งศ์วานของท่านนบี

และแจกแจงถึงรายละเอียดเกี่ยวกับฐานัน
ดร

และตำแหน่งอันทรงศักดิ์ของบรรดาท่าน
เหล่านั้นแล้ว ท่านกล่าวว่า : “ดั่งนั้น

สภาพตามตัวอย่างของเซคทั้งสอง

(อบูบักรฺ และอุมัร

เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา)นี้แหละ

คือสิ่งจำเป็นที่เราต้องปฏิบัติตาม(ในการใ
ห้เกียรติอะฮฺลุลบัยต) และด้วยเหตุนี้เอง

ท่านทั้งสองจึงเป็นผู้ศรัทธา(มุอฺมินีน)ที่ประเสริฐ ที่สุตรงลงมาจากท่านนบี และบรรดาเราะสุลทั้งหมด ขออัลลอฮฺทรงพอพระทัยท่านทั้งสอง ตลอดจนบรรดาเคาะหะบะฮฺทั้งหมดด้วยเถิด”

อิบนุ หะญูร อัล-อัสเกาะลานีย

ท่าน อิบนุ หะญูร ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ฟัตหุลบารีย” (เล่มที่ ๓ หน้าที่ ๑๑) เกี่ยวกับหะดีษในสายรายงานที่มากการสืบมาจากท่านอะลีย บิน หุสัยน จากหุสัยน บิน อะลีย จากท่านอะลีย บิน อบี ฏอลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม ท่านอิบนุ หะญูร กล่าวว่า :

“สายรายงานนี้เป็นหนึ่งในจำนวนสายรายงาน
งานที่ถูกต้องที่สุด
และเป็นสายรายงานที่มาจากประวัติบุคคล
ที่สูงศักดิ์ที่สุดตามที่ได้มีปรากฏมา
เกี่ยวกับบุคคลที่รายงานหะดีษมาจากผู้เป็น
บิดาของเขา และผู้เป็นปู่ของเขา”

มุหัมมัด อิบน์ अबดุลวะฮาบ

สำหรับชัยคุลอิสลาม มุหัมมัด อิบน์
 अबดุลวะฮาบ เราะหิมะฮุลลอฮ์ นั้น
ท่านมีบุตรชายหกคน และบุตรหญิงคนหนึ่ง คือ
 अबดุลลอฮ์ อะลีย หะซัน หุสัยฮ์ อิบรอฮีม
 अबดุลอะชีซ และฟาฏิมะฮ์
โดยตั้งชื่อทั้งหมดให้เป็นชื่อเดียวกับวงศ์วา
นของท่านนบี นอกจาก अबดุลอะชีซ

เท่านั้น สำหรับอับดุลลอฮ์ และอิบรอฮีมนั้น
ตั้งตามชื่อเช่นเดียวกับชื่อบุตรชายทั้งสอง
ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ส่วนท่านที่เหลือคือ อะลีย ฟาฏิมะฮ์ หะสัน
และหุสَيْن นั้น เป็นบุตรเขย บุตรสาว
และหลานรักทั้งสองของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

และการที่ท่านเลือกตั้งชื่อบุตรตามชื่อของ
บรรดาท่านเหล่านั้น ย่อมแสดงให้เห็นว่า
ท่านมีความรักความเคารพในวงศ์วานของ
ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
และให้เกียรติต่อท่านเหล่านั้นเป็นอย่างมาก
และแน่นอน

ยังมีการนำชื่อเหล่านั้นมาตั้งเป็นชื่อหลาน ๆ ของท่านซ้ำแล้วซ้ำเล่าอีกด้วย

ในช่วงสุดท้ายของบทนี้
ข้าพเจ้าขอกล่าวยืนยันว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ทรงประทานบุตรชาย
และบุตรสาวให้แก่ข้าพเจ้าหลายคน
ข้าพเจ้าก็ได้ตั้งชื่อพวกเขาว่า อะลีย อัล-
หะสัน อัล-หุสัยนุ ฟาฎิมะฮ์
และตั้งชื่อเดียวกับบรรดามารดาของบรรดา
ผู้ศรัทธาทั้งเจ็ดท่าน
และบรรดาผู้ที่ตั้งชื่อเหมือนกับชื่อของบรรดา
ท่านเหล่านั้น
ซึ่งได้รวมไว้ซึ่งความประเสริฐในฐานะที่เป็น

นทั้งเศาะหาบะฮ์และเป็นญาติใกล้ชิดกับท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดล้วนเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์เท่านั้น

ผู้ทรงประทานให้ข้าพเจ้ามีความเคารพรักต่อบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

และต่อวงศ์วานของท่าน

และข้าพเจ้าขอวิงวอนต่อพระองค์

ได้ทรงให้ข้าพเจ้าได้รับพระมหากรุณาธิคุณ (นือมะฮ์) นี้ยาวนานตลอดไป

และขอพระองค์ได้ทรงคุ้มครองรักษาหัวใจของข้าพระองค์ให้พ้นจากความอิจฉาริษยา ความอาฆาตมาดร้าย

เคียดแค้นต่อผู้หนึ่งผู้ใดในบรรดาท่านเหล่านั้นเลย

และขอทรงคุ้มครองรักษาลิ้นของข้าพระองค์ให้ห่างไกลจากการกล่าวถึงท่านเหล่านั้นในทางที่ไม่เหมาะสมด้วยเถิด

อัลลอฮ์ สُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ ทรงกล่าวว่า
:

﴿ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ ۱۰ ﴾ [الحشر: 10]

“และบรรดาผู้ที่มาภายหลังจากพวกเขาเหล่านั้นจะกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเรา

และพี่น้องของพวกเรา
ซึ่งพวกเขาเป็นผู้ศรัทธามาก่อนหน้าพวกเรา
มาแล้ว

และขอพระองค์อย่าได้ทรงให้มีความอาฆา
ตเคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของพวกเรา
ต่อบรรดาผู้ศรัทธาเหล่านั้นเลย
ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา แท้จริง
พระองค์ท่านเป็นผู้ทรงเอ็นดู
เป็นผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อัล-หัจร ๑๐)

* * *

บทที่ ๖

การสรรเสริญสุดดีของนักวิชาการบางท่าน
ต่อเคาะหาบะฮ์ ที่มาจาก “อะฮฺลุล บัยต”

ท่านอัล-อับบาส อิบน์ อับดุลมุฏฏะฮะลิบ
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
ผู้เป็นอาของท่านเราะสุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

อัซ-ซะฮะบีย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ลีย์ร
อะฮลาม อัน-นุบะลาฮ์” (เล่มที่ ๒ หน้า
๗๙-๘๐) ว่า “ท่าน อัล-อับบาส
เป็นคนรูปร่างสูง และรูปหล่อที่สุด
พูดจาไพเราะ และเสียงดังชัดเจนที่สุด
ทั้งเป็นผู้มีความขันติอดทนสูงมาก
และมีลักษณะเป็นผู้นำ (ที่ดี)”

ท่านอัซ-ซุบัยร อิบน์ บักการุ กล่าวว่า
“ท่าน อัล-อับบาส
มีเชื้อไว้สำหรับให้คนยากไร้ของตระกูลฮา

ชิมได้ใช้สวมิใส่

ท่านมีเถาดีใส่อาหารใบใหญ่ไว้เพื่อใส่อาหารเลี้ยงคนที่หิวโหย

และท่านมีบริเวณไว้เพื่อกักขังคนโกงเขลา

ท่านเป็นผู้ปกป้องเพื่อนบ้าน

ท่านเสียสละทรัพย์เงินทอง

และท่านช่วยเหลือผู้ประสบเคราะห์กรรม”

ท่านห้ามชะฮ อิบनु अबดุลมุฏฏาะลิบ

เราะฎียัลลอฮอฮ์อันฮุ

ผู้เป็นอาของท่านเราะสุล

คือลัลลอฮอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام

ท่านอิบนุ अबดิลบَّر ได้กล่าวไว้ในหนังสือ

“อัล-อิสตีอาบ” (เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๒๗๐) ใน

“หาซียะตุลอิศออะฮ์” ว่า “ห้ามชะฮ อิบनु

อับดุลมุฏฏะลาฮิบ อิบน์ ฮาซิม
(ผู้เป็นอาของท่านนบี
อะลัยฮิศเศาะลาตุวัสสลาม) นั้น
ท่านได้รับการขนานนามว่า
“อะสะดูลลอฮ์” และ “อะสะดุเราะฮ์สุลัยฮ์”
(ราชสีห์แห่งอัลลอฮ์ และ
ราชสีห์แห่งเราะฮ์สุลของพระองค์)
และมีชื่อรองว่า “อับู อุมารเราะฮ์” และ “อับู
ยะอฺลา” ด้วยเช่นกัน

ท่านอัซ-ซะฮะบีย
ได้กล่าวถึงท่านหัมซะฮ์ว่า
“เป็นผู้นำที่เป็นวีรบุรุษ
เป็นผู้ที่กล้าหาญชาญชัย คือ อับู
อุมารเราะฮ์ และอับู ยะอฺลา อัล-กูเราะฮีย

(แห่งเผ่ากูเรซ) อัล-ฮาซิมีย

(แห่งตระกูลฮาซิม) อัล-มักกีย

(เป็นชาวเมืองมักกะฮ)

และหลังจากนั้นก็มาเป็น “อัล-มะตะนีย”

(เป็นชาวเมืองมะดีนะฮ) อัล-บัดริย

(เป็นผู้ร่วมรบในสงครามบัดร์) อัช-ชะฮีด

(เสียชีวิตเป็นชะฮีดในสงครามอุหุด)

เป็นอาของท่านเราะสุล

คือลัลลลอฮอะลัยฮิวะลัลลัม

และเป็นพี่น้องที่ร่วมดื่มนมมารดาเดียวกับท่าน

เราะสุล คือลัลลลอฮอะลัยฮิวะลัลลัม”

(ดูหนังสือ “อัศ-ลัยร” เล่มที่ ๑ หน้าที่

๑๗๒)

อะมีรุลมุอ์มินีน อะลีย อิบนุ อบี ฏอลิบ
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

ท่านอิมาม มุสลิม

ได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน

(หะดีษเลขที่ ๒๓๖)

ด้วยสายรายงานของท่านซุร็อยหฺ อิบนุ
ฮานีฮฺ ได้กล่าวว่า :

ฉันได้หาท่านหญิงอาอิชะฮฺ

เพื่อถามเธอถึงเรื่องการลบบนรองเท้าหุ้มข้อ
ทั้งสองข้าง เธอได้กล่าวว่า

“จำเป็นที่เธอจะต้องไปหา อิบนุ อบี ฏอลิบ
แล้วก็จะถามเขา

เพราะเขาร่วมเดินทางกับท่านเราะฮ์ลุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام บ่อยครั้ง”

และเราได้ถามเขา (ท่านอะลีย)

ท่านกล่าวว่า

“ท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
ได้ กำหนดไว้สำหรับผู้เดินทาง
(เมื่อเสียน้ำละหมาดแล้วไม่ต้องถอดรองเท้า
หุ้มข้อออก

และให้ลุบไปบนรองเท้าได้เลย)

โดยมีระยะเวลาสามวันกับอีกสามคืน
และสำหรับผู้ที่อยู่ประจำมิได้เดินทาง
มีกำหนดไว้เป็นระยะเวลาหนึ่งวันกับอีกหนึ่ง
คืน”

และอีกรายงานหนึ่งของอิมาม มุสลิม

(ท่านหญิง อาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา)

กล่าวว่า “ท่านจงไปหาอะลีย

เพราะเขารู้เรื่องนี้ดีกว่า ฉัน(ซุรียะฮ์ อิบน์ ฮานี)จึงได้ไปหาอะลีย (ถามเขาเรื่องนั้น) เขาได้เล่าเรื่องจากท่านนบี คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะลัลลัม ในท่านองเดียวกันนั้น”

และ อิบน์ अबดิลบَّر เราะหิมะฮุสลอลฮ์ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-อิสตีอาบ” (เล่มที่ ๓ หน้าที่ ๕๑ หาซียะฮ์ อัล-อิสอบะฮ์) ท่านอะหมัด อิบน์ หัมบัล และอิสมาอีล อิบน์ อิสฮาก อัล-กอฎีย ทั้งสองกล่าวว่า

“ไม่มีเศาะหาบะฮ์คนใดที่ถูกรายงานเกี่ยวกับความประเสริฐของเขา ที่มีสายรายงานในเรื่องดังกล่าวดีไปกว่าเขา

ของท่านอะลีย อิบนุ อบี ฏอลิบ” อะหมัด
อิบนุ ซุฮัยบ์ อิบนุ อะลีย อัน-นะสาอีย
เราะหิมะฮ์ลลอฮ์
ก็ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกันนี้

และอิบนุ อับดิลบาร์ก็ได้กล่าวไว้เช่นกัน
(ในหนังสือเล่มดังกล่าว เล่มที่ ๓ หน้า
๔๗) ว่า ได้มีผู้ถามท่านอัล-หะสัน อิบนุ
อะบิลหะซัน อัล-บักรีย ถึงท่านอะลีย อิบนุ
อบี ฏอลิบ เราะหิมะฮ์ลลอฮ์อันฮุ เขาตอบว่า
“ขอ สาบานต่ออัลลอฮ์ว่า
ท่านอะลียนั้นเป็นลูกธนูของอัลลอฮ์ที่เที่ยง
ตรงต่อบรรดาเป้าหมายที่พุ่งเป้าเข้าใส่ศัตรู
ของพระองค์ และเป็น “ร็อบบานีย”
(ผู้ที่รู้จักกันดียิ่ง ณ อัลลอฮ์)

แห่งประชาชาตินี้ เป็นผู้มาก่อนใคร
(นับเป็นคนแรกที่เข้ารับอิสลามที่มีอายุน้อยที่สุด) เป็นผู้ใกล้ชิดกับท่านเราะสูล
คือลัลลอฮฺอะละยฮิอะสลัม
มากที่สุดแห่งประชาชาตินี้
เขาไม่เคยหลับใหล
ไม่เคยทอดทิ้งคำสั่งใช้ของอัลลอฮฺ
ไม่เคยถูกตำหนิในเรื่องศาสนาของอัลลอฮฺ
ไม่เคยถูกตำหนิ
ไม่เคยถูกกล่าวหาด้วยข้อหาัยกยกอทร์พัย
สินของอัลลอฮฺ
เขาได้มอบความเด็ดขาดของอัลกุรอานให้
แก่อัลกุรอาน ดังนั้น
เขาจึงปลอดภัยโดยได้รับสวนสวรรค์ที่สวยงาม
หรือเป็นการตอบแทน คนที่กล่าวมานั้นคือ

อะลีย อิบนุ อบี ฏอลิบ โอ์
คนถามผู้เขลาเอ๋ย”

ท่าน อิบนุ อับดิลบَّر
ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกัน ในหนังสือ “อัล-
อิสตีอาบ” เล่มที่ ๓ หน้าที ๕๒ ว่า อัล-
อะคีอัมม ได้รายงานจาก อับบาส อัต-ดูรีย
จากยะหฺยา อิบนุ มะฮ์น เขากล่าวว่า
“คนที่ดีที่สุดแห่งประชาชาตินี้รองลงมาจา
กนบีของเรา คือ ท่านอับบัสกร ท่านอุมัร
ถัดมา คือ ท่านอุษมาน และถัดมาคือ
ท่านอะลีย
การเรียงลำดับนี้ถือเป็นมัซฮับของเรา
และเป็นทัศนะของบรรดาอิมามของเรา
า”

ท่าน อิบน์ อับดิลบัร ได้กล่าวไว้อีกเช่นกัน
(ในหนังสือเล่มดังกล่าวในหน้าที่ ๖๕) ว่า

“อับู อะหมัด อัซซุบัยรีย์ และคนอื่นๆ

ได้รายงานจาก มาลิก อิบน์ มิฆวัล

จากอูกัยล จากอัช-ชะอบีบีย์ ได้กล่าวว่า

อัลเกาะมะฮ์ กล่าวแก่ฉันว่า

“ท่านรู้ไหมว่าท่านอะลียเปรียบเสมือนอะไร
ในประชาชาตินี้ ?” ฉันกล่าวว่า

“แล้วท่านเปรียบเสมือนอะไรเล่า ?”

เขาตอบว่า “เขา (อะลีย)

เปรียบเสมือนท่านนบีอีซา อิบน์ มัรยัม

ซึ่งมีประชาชาติกลุ่มหนึ่งรักเขา

จนกระทั่งได้หายหน้าไปเพราะความรักในตัว

เขา(อีซา)

และประชาชาติอีกกลุ่มหนึ่งโกรธแค้นเขาจ

นกระทั้งได้หายนะไปเพราะความโกรธแค้นในตัวเขา(อีซา)”

ผู้ถูกเปรียบเทียบตามความหมายของอัลกอมะฮ์ คือ พวก “ยะฮูดีย์” และพวก “นะศอรอ” นั้นเอง

และผู้ที่ถูกมองว่าเหมือนพวกนั้น คือ พวก “อัล-เคาะวาริจญ์”

(พวกที่มีความขัดแย้งแล้วได้วางแผนสังหารท่านอะลี) และพวก “อรร-รอฟีฎะฮ์” (พวกที่อ้างตนว่ารักท่านอะลี)

อิบนุ อับดิลบ้าร

ได้กล่าวไว้อีกเช่นเดียวกันในหนังสือ “อัล-อิสตีอาบ” (เล่มที่ ๓ หน้าที่ ๓๓) ว่า

“อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ

เห็นฟ้องต่องันว่า

ท่านอะลียได้มีโอกาสทำละหมาดหันหน้าไป
ไปยังสองกิบละฮ์ (บัยตุลมักดิส และ อัล-
กะอบะฮ์)

ท่านได้อพยพจากบ้านเกิดของท่าน
และได้เข้าร่วมสมรภูมิบัตร์, อัล-หุ้ดัยบียะฮ์
และสมรภูมิอื่นๆ ที่นอกเหนือจากนั้น
และท่านได้แสดงฝีมืออย่างดียิ่ง ณ
สมรภูมิบัตร์ สมรภูมิอุหุด สมรภูมิอัล-
ค็อนดัค สมรภูมิกอยบ์ร

ท่านเป็นผู้ที่สุ่ดจะพรรณนาถึงในสมรภูมิเห
ล่านั้น

ท่านทำหน้าที่ของท่านในสมรภูมิต่างๆ
ในฐานะตำแหน่งอันทรงเกียรติ
และท่านเป็นผู้ถือธงของท่านเราะสุล

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ในสถานที่สำคัญๆ มากมาย
และในวันที่เกิดสมรภูมิบัตร์
ท่านได้เป็นผู้ถือธงของท่านเราะสูล
ถึงแม้ว่าจะมีทัศนะอื่นในเรื่องดังกล่าวก็ตาม
และ
ในวันที่เกิดสมรภูมิอุหุดในขณะที่ท่านมุศอَّب
อิบน์ อุมัยรฺ ได้ถูกสังหาร
ซึ่งในขณะนั้นธงอยู่ในมือของท่านเราะสูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
และท่านได้นำเอาธงนั้นส่งต่อให้ท่านอะลี
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ”

ท่านอิบน์ ตัยมียะฮฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ
ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “มินฮาจญ์ อัศ-

สุนนะฮ์” (เล่มที่ ๖ หน้าที ๑๗๘) ว่า “และ
อะลีเย เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ นั้น

บุคคลทั้งสอง(ท่านอบูบักรุ และท่านอุมัร)

ยังคงเป็นผู้ให้เกียรติ

ให้การยกย่องอย่างสูงสุดทุกวิถีทาง

ยิ่งกว่านั้นท่านยังยกย่องให้เกียรติกับตระกูล

ฮาซิมทุกคน มากกว่าคนอื่นๆ

ในเรื่องเกี่ยวกับการมอบของกำนัลให้

ก็เพราะท่านทั้งสองได้ให้ความสำคัญกับท่าน

อะลีเย ทั้งในด้านตำแหน่ง

ด้านเกียรติยศ ด้านความรัก

ด้านการยอมรับ ด้านการให้การสรรเสริญ

และในด้านให้การเทิดทูนเกียรติ

ท่านทั้งสอง (อบูบักรุ และอุมัร)

ได้ปฏิบัติต่อบรรดาผู้ที่อยู่ในฐานะเดียวกับ

ท่านอะลี

เช่นเดียวกันกับที่ได้ปฏิบัติต่อท่านอะลี

และท่านทั้งสองจะให้เกียรติยกย่องท่านอะลี

ซึ่งเป็นไปตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เกียรติแก่ท่านอะลีเหนือกว่าบุคคลที่ไม่มีลักษณะเหมือนท่านอะลี และทุกคนรู้ว่า

ไม่เคยมีคำพูดหยาบคายไม่สุภาพกับท่านอะลีออกมาจากท่านทั้งสองเลย

และแม้แต่กับคนในตระกูลฮาซิมสักคนก็ยังไม่เคยมีเช่นกัน”

จนกระทั่งท่าน (อิบนุ ตัยมียะฮ์) ได้พูดว่า

“เช่นเดียวกับอะลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

แน่อนท่านมีความรักอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

มอกับท่านทั้งสอง (อับบักร และอุมร์)

ท่านให้การยอมรับ

ท่านให้การยกย่องให้เกียรติต่อท่านทั้งสอง
มากกว่าคนทั่วไป

ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีถึงสภาพของท่านเกี่ยว
กับเรื่องดังกล่าว ไม่มีใครเคยได้ยินว่า

มีคำพูดหยาบคายไม่สุภาพออกมาจากท่าน
อะลีย

ออกมาทำลายสิทธิของท่านทั้งสอง (อับบัก
ร และอุมร์) เลย

ท่านอะลียไม่เคยพูดว่าตัวท่านเป็นผู้เหมาะ
สมที่สุดต่อการบริหารปกครองยิ่งกว่าบุคคล
ทั้งสอง ซึ่งสิ่งนี้เป็นที่ทราบกันดี

สำหรับผู้ศึกษาเรียนรู้หะดีษต่างๆ
ที่แข็งแกร่งถูกต้อง

ซึ่งเป็นการรายงานมาจากบุคคลมากมายหลายสายรายงาน
ไม่มีทางที่บุคคลที่รายงานเหล่านั้นจะรวมหัวโกหกได้
ไม่ว่าจะในเรื่องเฉพาะหรือเรื่องทั่วไป และที่สำคัญก็คือ
เป็นผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากผู้รายงาน
หะดีษที่เป็นที่เชื่อถือได้ทั้งสิ้น"

ท่านอิบน์ ตัยมียะฮ์
ได้กล่าวไว้อีกเช่นกันในหนังสือ
“มินฮาจญ์ อัศ-สุนนะฮ์” (เล่มที่ ๖ หน้า
๑๘) ว่า : “ส่วนท่านอะลีย
เราะฎียัลลอฮุอันฮู นั้น อะฮฺลุสสุนนะฮ์
เคารพรักท่านอะลีย เป็นมิตรกับท่าน

และพวกเขายืนยันว่า ท่านเป็นหนึ่งใน
“คุละฟَاءِ ٱّر-รอดีน”
และเป็นผู้ปกครองที่เที่ยงธรรมคนหนึ่ง”

และอิบน์ หะญัรฺ เราะหิมะฮ์ลลอฮ์
ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัต-ตักริบ” ว่า
“ท่าน อะลีย อิบน์ อบี ฏอลิบ อิบน์
อับดุลมุฏฏะอะลิบ อิบน์ ฮาซิม อัล-ฮาซิมีย
หัยตะเราะฮ์ อบูตุรอบ อบุลหะชะนัยน
เป็นลูกชายของลุงของท่านเราะสุล
คือลัลลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม
และเป็นสามีของบุตรของท่านเราะสุล
เป็นหนึ่งในบรรพชนอิสลามรุ่นแรก
และมีนักวิชาการเป็นจำนวนมากได้ให้น้ำ
หนักว่า

ท่านอะลียเป็นผู้เข้ารับอิสลามคนแรก
เป็นแนวหน้าของคนอาหรับ
และเป็นหนึ่งในจำนวนสิบท่าน
(ที่ได้เข้าสวรรค์โดยไม่ต้องถูกสอบสวน)
ท่านได้เสียชีวิตลงในเดือนเราะมะฎอนปี
ฮ.ศ.ที่ ๔๐ ซึ่งในช่วงระยะเวลานั้น
ท่านเป็นบุคคลที่ประเสริฐกว่าใครในบรรดา
ผู้ที่มีชีวิตอยู่ในมวลมนุษยบนหน้าแผ่นดิน
นี้
ดังกล่าวนี้ นับเป็นมติเอกฉันท์ของอะฮ์ลุลสุ
นนะฮ์ ท่านมีอายุรวมได้ ๖๓ ปี
ตามทัศนะที่มีน้ำหนักที่สุด”

อะลีย อิบนุ อบี ฏอลิบ เราะกะฎียัลลอฮุอันฮุ
นั้น มีบุตรชาย ๑๕ คน และบุตรสาว ๑๘

คน อัล-อามิรียได้ระบุเรื่องนี้ไว้ในหนังสือ
“อัร-รียาฎลมุสตะฎอบะฮฺ ฟี ญุมละฮฺ มััน
เราะวา ฟี อัศ-เศาะฮี้หฺยุน มิน อัศ-
เศาะหาบะฮฺ” (หน้าที่ ๑๘๐) แล้วอัล-
อามิรียยังได้ระบุชื่อบรรดาลูกๆ ของท่าน
และได้ระบุชื่อบรรดามารดาของลูกๆ
เหล่านั้น แล้วก็ได้กล่าวต่อไปอีกว่า “ลูกๆ
ของท่านอะลีย รุ่่นท่ายๆ ได้แก่ อัล-หะสัน
อัล-หุสัยน มุหัมมัด อุมัร และอัล-อับบาส”

อัล-หะสัน อิบนุ อะลีย อิบนุ อบีฏอลิบ
เราะฎียัลลอฮุอันฮุม
ผู้เป็นหลานชายของท่านเราะสุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

อิบนุ อับดิลบัร เราะหิมะฮุลลอฮ์
ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-อิสตีอาบ”
(ในเล่มที่ ๑ หน้าที่ ๓๖๙ หาซียะฮ์ อัล-
อิศอบะฮ์) ว่า :

“มีรายงานมากมายที่แข็งแรงเชื่อถือได้
ที่มีรายงานมาอย่างต่อเนื่องไม่ขาดสายขอ
งบุคคลจำนวนมากมาย (อาจารย์
มุตะวาติร) จากท่านนบี
คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام ว่า
ท่านนบีได้พูดถึงอัล-หะสัน อิบนุ อะลีเย ว่า
“ลูกชายของฉันคนนี้ เขาจะเป็นผู้นำ
และหวังว่าอัลลอฮ์จะทรงให้เขามีชีวิตอยู่
เพื่อที่เขาจะได้ทำการประนีประนอม
ระหว่างชนกลุ่มใหญ่ๆ
สองกลุ่มจากมวลมุสลิม”

ซึ่งเล่าโดยศาหะหาบะฮ์กลุ่มหนึ่ง
และในหะดีษของ อบู บักรเราะฮ์
มีปรากฏเกี่ยวกับกรณีนี้เช่นกันว่า

“เขา(อัล-หะสัน)

เป็นสิ่งหอมหวลแก่ฉันในโลกดุนยานี้”

และไม่มีใครอีกที่เป็นนายหรือผู้นำที่จะประ
เสริฐเหนือกว่าบุคคลที่ท่านเราะฮ์สุล

คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام

ให้ชื่อว่าเขาเป็น “นาย หรือ ผู้นำ” (ลัยยิด)

ท่านอัล-หะสัน เราะฮ์มะตุลลอฮ์อะลัยฮ์

เป็นผู้ที่มีความรอบคอบ

เป็นผู้ที่มีความมกน้อยสมณะและเปี่ยมด้วย

ความประเสริฐยิ่ง

คุณลักษณะเหล่านี้ของท่านเรียกร้องให้ท่าน

สละอำนาจและสละโลกดุนยานี้

โดยมีความปรารถนาในสิ่งที่มีอยู่ ณ

ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา และท่านได้กล่าวว่า :

“ขอ สาบานต่ออัลลอฮ์ว่า ฉันไม่ชอบเลย —
นับตั้งแต่วัยที่ฉันสามารถแยกแยะสิ่งที่ทำใ
ให้เกิดคุณและโทษแก่ฉัน-

ในการที่ฉันเข้ามารับผิดชอบดูแลกิจการป
ระชาชาติของท่านนบีมุหัมมัด

คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام

ในเมื่อการบริหารปกครองนี้ทำให้แก้วที่ใ
ซ์กรอกเลือดต้องถูกเทเลือดให้ไหลนองออ
กมา (หมายถึง

มีการฆ่าฟันกันจนเลือดไหลนอง)”

และท่านเป็นผู้หนึ่งที่กระตือรือร้นในการช
วยเหลือท่านอุษมาน

และเป็นผู้หนึ่งที่ร่วมปกป้องท่านอุษมาน
เราะฎีลลอฮฺอันฮุ”

อัซ-ซะฮะบียฺ กล่าวถึงท่านอัล-หะสัน
ไว้หนังสือ “อัล-ลัยรฺ” (เล่มที่ ๓ หน้า
๒๔๕-๒๔๖) ว่า “เขา (อัล-หะสัน) เป็นผู้นำ
เป็นหัวหน้าผู้ปกครอง
เป็นหลานรักของท่านเราะสุล
คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام
เป็นความหอมหวลของท่าน
และเป็นหัวหน้าของบรรดาเยาวชนคนหนุ่ม
ชาวสวรรค์ เขาคือ อับู มุหัมมัด อัล-
กุเราะซียฺ (แห่งเผ่ากุเรช) อัล-ฮาซิมีย
(แห่งตระกูลฮาซิม) อัล-มะดะนีย
(แห่งชาวเมืองมะดีนะฮฺ) ผู้เป็นชะฮีด”

และท่านอัซ-ซะฮะบีย

ได้กล่าวไว้ในหนังสือเล่มดังกล่าวอีกเช่นเดียวกัน (ในเล่มที่ ๓ หน้าที่ ๒๕๓) ว่า

“แท้จริง ผู้นำคนนี้เป็นนักปกครอง เป็นผู้มีลักษณะสง่า รุปงาม มีสติปัญญาเฉียบแหลม มีเสน่ห์ ใจบุญ เป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องสรรเสริญ มีเมตตากรุณา เป็นคนยึดมั่นในศาสนา เป็นคนเคร่งครัด อ่อนน้อมถ่อมตน มีสถานะที่สำคัญยิ่ง”

อิบну กะษีร ได้กล่าวถึงท่านอัล-หะสัน ไว้ในหนังสือ “อัล-บิตายะฮฺ วันนิฮายะฮฺ” (ในเล่มที่ ๑๑ หน้าที่ ๑๙๒ -๑๙๓) ว่า

“และ แท้จริง ท่านอบูบักร อัศ-คิดีก

ได้ยกย่องให้เกียรติ ให้ความสำคัญ
และช่วยปกป้องระวังรักษาท่าน
และท่านอุมร์ ก็ได้ปฏิบัติกับท่าน
เช่นเดียวกับที่อับูบักร์ได้ปฏิบัติ”
แล้วยังได้พูดต่ออีกว่า

“และท่านอุษมานก็เช่นเดียวกัน
ท่านได้ให้เกียรติแก่ อัล-หะสันและอัล-
หุสัยนุ และรักใคร่คนทั้งสอง
และสำหรับอัล-หะสัน อิบนุ อะลีย
ในวันที่ท่านอุษมาน อิบนุ
อัฟฟานถูกล้อมบ้าน ในขณะนั้นท่านอัล-
หะสันได้อยู่กับท่านอุษมาน
และอยู่ในสภาพสะพายดาบติดตัว
เตรียมพร้อมที่จะป้องกันท่านอุษมาน
แต่ท่านอุษมานมีความเป็นห่วงท่านอัล-

หะสัน

และได้สาบานเพื่อขอร้องให้ท่านอัล-หะสันกลับบ้านไป ทั้งนี้ เพื่อเป็นการทำให้ท่านอะลียสบายใจ และมีความหวังใยต่ออัล-หะสัน เราะฎียัลลิลฮุอันฮุม”

อัล-หุสัยนุ อับนุ อะลีย อิบนุ อบี ฏอลิบ
เราะฎียัลลิลฮุอันฮุมา
ผู้เป็นหลานรักของท่านเราะสุล
คือลัลลิลฮุอะลัยฮิวะลัลลัม

อิบนุ อับดิลบัจร เราะหิมะฮุลลอฮ์
ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-อิสตีอาบ”
(เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๓๓๓) ใน “หาซียะฮ์ อัล-อิสออะฮ์” ว่า “ท่านอัล-หุสัยนุ

เป็นผู้ประเสริฐ ยึดมั่นในศาสนา
เป็นผู้ที่หมั่นถือศีลอด ละหมาด
และทำหัจญ์มากมายหลายครั้ง”

อิบนุ ตัยมียะฮฺ ได้กล่าวไว้ดังปรากฏอยู่ใน
“มััจญ์มูอ อัล-พะตาวา” ของท่าน (เล่มที่ ๔
หน้าที่ ๕๑๑) ว่า “และ อัล-หุสَيْن
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ นั้น อัลลอฮฺ ตะอาลา
ได้ทรงให้เกียรติแก่ท่านด้วยการให้ท่านเสี
ยชีวิต เป็นชะฮีดในวันนี้ (วันอาชูรอห์ วันที่
๑๐ แห่งเดือนมุหัรริอม)
และด้วยเหตุดังกล่าว
อัลลอฮฺได้ทรงให้ความอภัยแก่ผู้ที่ลงมือสัง
หารท่าน หรือ
ผู้ที่ให้การสนับสนุนให้มีการสังหาร หรือ

ผู้ที่พอใจกับการที่มีการสังหารท่าน
และท่านเป็นผู้ดำเนินตามแบบฉบับที่ดั่งงาม
ของบรรดา “ซุฮะด้า”

ที่ล่วงลับไปก่อนท่าน แท้จริง
ตัวท่านและพี่ชายของท่านเป็นผู้นำของบรร
ดาเยาวชนคนหนุ่มสาวชาวสวรรค์
และท่านทั้งสองถูกอบรมบ่มนีสัยให้อยู่อย่าง
งมีเกียรติและมีศักดิ์ศรีแห่งอิสลาม
ท่านทั้งสองไม่ได้ผ่านการอพยพ
การญิฮาด

และการอดทนต่ออันตรายในหนทางของอัล
ลอฮ์ เหมือนดังที่วงศ์วานของท่านนับ
คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام คนอื่นๆ
ได้ประสบกับมันมาแล้ว ดังนั้น
อัลลอฮ์ตะอาลา

จึงได้ทรงให้เกียรติแก่ท่านทั้งสองด้วยการ
ให้เสียชีวิตเป็นชะฮีด
เพื่อทำให้เกียรติของทั้งสองท่านครบถ้วนสม
บูรณ์
และเป็นการยกระดับชั้นของท่านทั้งสองใ
ห้สูงส่งยิ่งขึ้น และการสังหารท่าน(อัล-
หุสัยน)

นับเป็นเคราะห์กรรมอันใหญ่หลวงยิ่ง
อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงกำหนดบัญญัติ
“อัล-อิชติรญาอ” (ให้กล่าวว่า
“อินนาลิลลาฮิ วะอินนา อิลัยฮิ รอญิอุน”)
ขณะที่ประสบกับเคราะห์กรรมดังดำรัสของ
พระองค์ที่ว่า :

(وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ۝١٥٥ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا
إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝١٥٦ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن

رَبِّهِمْ وَرَحْمَةً وَأَوْلِيًّا هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ [البقرة:
[١٥٧-١٥٥]

“และเจ้า(มุหัมมัด)จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้
ที่อดทนเถิด คือ
บรรดาผู้ที่เมื่อมีเคราะห์กรรมมาประสบแก่
พวกเขา พวกเขา ก็จะกล่าวว่า แท้จริง
พวกเราเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์
และแท้จริง
พวกเราจะต้องกลับไปสู่พระองค์
ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาจะได้รับพร
และได้รับความเมตตาจากพระผู้เป็นเจ้าของ
พวกเขา และชนเหล่านี้แหละ คือ
บรรดาผู้ที่ได้รับการชี้แนะสู่หนทางที่ถูกต้อง
” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ : ๑๕๕-๑๕๗)

อัซ-ซะฮะบียฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ
ได้กล่าวถึงท่านไว้ในหนังสือ “อัล-ลัยรฺ”
(เล่มที่ ๓ หน้าที่ ๒๘๐) ว่า “(อัล-หุสัยนฺ)
เป็นผู้นำที่มีเกียรติ
มีความเพียบพร้อมทุกประการ
เป็นหลานรักที่เกิดจากบุตรสาวของท่านเร
าะฮุส คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม และ
เป็นลูกของท่านในดุนยานี้
และเป็นที่รักของท่านเราะฮุส เขาคือ
อับดุลลอฮฺ อัล-หุสัยนฺ อิบนุ อะมีรุลมุอฺมินีน
อะบิล หะสัน อะลียฺ อิบนุ อบี ฏอลิบ อิบนุ
อับดุลมุฏฏะฮิบ อิบนุ ฮาซิม อิบนุ
อับดุมะนาฟ อิบนุ กุค็อยยฺ อัล-กูเราะฮียฺ
อัล-ฮาซิมียฺ”

อิบน์ กะซีรฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ

ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-บิตายะฮฺ
วันนิฮายะฮฺ” (เล่มที่ ๑ หน้า ที่ ๔๗๖) ว่า

“สิ่งที่เราต้องการสื่อถึงในที่นี้ก็คือ อัล-
หุสัยนฺ ได้อยู่ร่วมสมัยกับท่านเราะฮฺสูล
คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม

และได้คลุกคลีกับท่านจนกระทั่งท่านเราะฮฺสูล
คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สิ้นชีวิต
ท่านนบีก็ยังคงความภาคภูมิใจ

และพอใจในตัวหลานชายของท่าน
แต่ในขณะนั้น อัล-หุสัยนฺ ยังเยาว์วัยอยู่
ภายหลังจากท่านเราะฮฺสูล ได้สิ้นชีวิต

ท่านอบูบักรฺ (อัศ-คิດดิก)

ก็ได้ยกย่องให้เกียรติ

ให้ความสำคัญกับท่านหุสัยนฺเรื่อยมา

ตลอดจนกระทั่งท่านอุมัร และท่านอุษมาน
ก็ได้ปฏิบัติต่อท่านเช่นเดียวกับท่านอับูบักร
ท่านอัล-

หุสัยนุ ได้คลุกคลีเป็นเพื่อนติดตามบิดา(ท่าน
อะลี)

ได้รายงานหะดีษจากบิดาของท่าน
และได้เข้าร่วมในทุกสมรภูมิกับบิดา
ทั้งในสมรภูมิอัล-ญะมัล

และสมรภูมิคิฟฟัยนุ และอัล-หุสัยนุ
เป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องให้เกียรติเป็นอย่าง
มาก”

อัลดุลลอฮ์ อิบนุ อับบาส เราะฎีลลอฮุอันฮุ
ลูกชายของผู้เป็นอาของท่านเราะสุล
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

อัล-บุคอรียได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน
(หะดีษ เลขที่ ๔๙๗๐) จากอิบนุ อับบาส
ได้กล่าวว่า :

ท่านอุมร์ได้พาฉันเข้าไปอยู่ร่วมกับบรรดา
ผู้อาวุโสที่เข้าสมรภูมิ بدر
(มีทั้งจากชาวมุฮาญีรีน และชาวอันศอร)
ดังนั้น

เหมือนกับมีบางคนในหมู่นั้นรู้สึกไม่พอใจ
จึงมีผู้กล่าวว่า

“ท่านนำเอาเด็กคนนี้เข้ามาร่วมอยู่กับพวก
เราทำไม?

พวกเราก็มีลูกๆเหมือนกับเขาคนนี้?”

ท่านอุมร์ กล่าวว่า

“เขาเป็นเด็กที่พวกท่านทราบกันดี”

วันหนึ่ง อุมร์ได้เรียก อิบนุ อับบาส

แล้วพาเขาเข้าไปร่วมนั่งกับบรรดาผู้อาวุโส ฉันไม่รู้สักอะไรที่อุมัรเรียกฉันเข้าไป นอกจากรู้ว่าท่านต้องการเอาฉันไปอวดบรรดาคนเหล่านั้น

ท่านอุมัรกล่าวแก่ผู้คนในวงสนทนานั้นว่า “ท่านทั้งหลายมีความเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮ์ สُبْحَانَ عِضْوَةِ تَعَالَا ที่ว่า :

{ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۙ (النصر: ๑) }

“และความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ และการพิชิตได้มาถึงแล้ว” (อัน-นัศร : ๑)

บางคนก็กล่าวขึ้นว่า

“พวกเราได้ถูกใช้ให้กล่าวสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ และขออภัยโทษต่อพระองค์

เมื่อเราได้รับการช่วยเหลือให้ได้รับชัยชนะ” และบางคนก็นิ่งเงียบไม่พูดอะไร

และท่านอุมัรก็ได้กล่าวแก่ฉันว่า

“เธอมีทักษะเช่นเดียวกับคำพูดดังกล่าวหรือ

หรือไม่?” ฉัน (อิบนุ อับบาส) กล่าวว่า

“ไม่ใช่”

ถ้าเช่นนั้นแล้วเธอจะพูดว่าอย่างไร?

ฉันกล่าวว่า

“มันเป็นกำหนดเวลาของเราะสูล

คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام ที่อัลลอฮฺ

ได้ทรงแจ้งไว้ให้กับท่านเราะฮฺสูล

คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام ได้ทราบ

โดยพระองค์ทรงกล่าวว่า

“และความช่วยเหลือของอัลลอฮฺ

และการพิชิตได้มาถึงแล้ว”

และนั่นคือเครื่องหมายแห่งกำหนดเวลาของ
งเจ้า (มุหัมมัด) แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงใช้ว่า

(فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝ ۳) [النصر:
[۳

“ดังนั้น

จงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าข
องเจ้า และจงอภัยโทษต่อพระองค์เถิด
แท้จริง

พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษเสมอ”(อัน-
นัศร : ๓)

อุมร์ได้กล่าวว่า

“ฉันไม่เคยรู้ความหมายของอายะฮ์นี้มาก่อน
น นอกจากมารู้จากที่เจ้าพูดนี้แหละ”

และใน “อัฏ-ฎะาะบะกะออต” ของอิบนุ สะอัด (เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๓๖๙) จากสะอัด อิบนุ อบี วัคกอศ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่
“ฉันไม่เคยเห็นใครมีความเข้าใจได้ฉับไว มีสติปัญญาเฉียบแหลม มีความรู้มากมาย และมีความสุขรอบคอบยิ่งไปกว่า อิบนุ อับบาส และแนนอน ฉันได้เห็นอุมร์ อิบนุล ค็อฎฏอบ ได้เชื่อเชิญ อิบนุ อับบาส ให้แก้ปัญหที่ยากๆ ที่ยังหาข้อสรุปไม่ได้”

และใน “อัฏ-ฎะาะบะกะออต” ในเล่มเดียวกัน (หน้าที่ ๓๗๐) จากฎ็อลหะฮ์ อิบนุ อุบัยดิลลาฮ์ กล่าวว่ “อิบนุ อับบาส ได้รับความเข้าใจ และรับรู้ได้ไว ฉันไม่เคยเห็นอุมร์ อิบนุล ค็อฎฏอบ

ยกย่องให้เกียรติผู้ใดให้มีฐานะ(ความรู้)เหนืออิบนุ อับบาส เลย”

และใน “อฎุ-ฎะาะบะกอด” อีกเช่นกัน เล่มที่ ๒ (หน้าที่ ๓๗๐) จากญาบิร อิบนุ อับดิลลาฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา เขาได้กล่าวในขณะที่เขาได้ทราบข่าวการเสียชีวิตของอิบนุ อับบาส เขาได้เอามือข้างหนึ่งตบลงบนมืออีกข้างหนึ่ง (เป็นการแสดงความเสียใจ)

พลาญพูดว่า

“บุคคลที่มีความรู้ดีกว่าผู้คนที่ทั้งหลาย มีความสุขุมรอบคอบกว่าใครๆ ได้เสียชีวิตไปแล้ว

และแน่นอนมันคือการสูญเสียของประชาชาตินี้ที่ไม่มีทางจะถูกทำให้ดีขึ้นได้อีก”

และใน “อฎฺฎ-ฎะบะกอต” เช่นเดียวกัน จากอบูบักร อิบนุ มุหัมมัด อิบนุ อัมรุ อิบนุ Һัซมุ กล่าวว่่า “เมื่ออิบนุ อับบาสได้เสียชีวิตลงไปแล้ว รอฟิอ อิบนุ คุดัยจญ์ ได้กล่าวว่า “ในวันนี้ ได้เสียชีวิตไปแล้ว คือบุคคลที่ผู้ที่อยู่ระหว่างทิศตะวันออกและ ทิศตะวันตก ต่างมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยวิชาความรู้จากเขา”

ในหนังสือ “อัล-อิสตีอาบ” ของอิบนุ อับดิลบَّر (เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๓๔๔-๓๔๕)

จากมุญาฮิด เขากล่าวว่า

“ฉันไม่เคยได้ยินคำชี้ขาดปัญหาศาสนา(ของ
องผู้ใด)

เพียบพร้อมยิ่งกว่าคำชี้ขาดปัญหาของอิบ
นุ อับบาส นอกเสียจากจะมีคนกล่าวว่า

“ท่านเราะสูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
ได้กล่าวว่า (หมายถึง

นอกจากหะดีษของท่านนบี

คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام แล้ว

ไม่มีฟัตวาของใครที่สามารถเทียบเคียงฟัต
วาของอิบนุ อับบาสได้)”

และยังมีรายงานเช่นเดียวกันนี้ของอัล-
กอซิม อิบนุ มุหัมมัด

อิบนุ กะซีรฺ เราะหิมะฮุลลอฮ์
ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-บิตายะฮ์
วันนิฮายะฮ์” (เล่มที่ ๑๒ หน้าที ๘๘) ว่า
“แน่นอน ได้มีรายงานจากท่านอุมฺรฺ อิบนุล
ค็อฎฏอบ ว่า ท่านได้ให้ อิบนุ อับบาส
นั่งร่วมอยู่กับเศาะหาบะฮ์อาวุโส
และท่านได้กล่าวว่า
“ผู้ที่ให้การอธิบายความหมายอัลกุรอานที่
ยอดเยี่ยมคือ อัลดูลลอฮ์ อิบนุ อับบาส”
และเมื่อเขาเดินเข้ามา อุมฺรฺได้กล่าวว่า
“เด็กหนุ่มผู้มีวัยของผู้ใหญ่
เจ้าของลิ้นที่ชอบสอบถาม
และเจ้าของหัวใจที่มีความเข้าใจเฉียบแห
ลม”

ญะอ์ฟัร อิบน์ อบี ฏอลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
ลูกชายของผู้เป็นลุงของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

มีรายงานในเศาะฮีหฺ อัล-บุคอรีย
(หะดีษเลขที่ ๓๗๐๘) จากหะดีษ อบู
ฮุร็อยเราะฮฺ เนื้อหาคือ

“คนที่มีจิตใจยอดเยี่ยมที่สุดต่อบรรดาผู้คนที่
ที่น่าเวทนาสงสารคือ “ญะอ์ฟัร อิบน์ อบี
ฏอลิบ” เขาเคยปลุกพวกเราให้ตื่นขึ้นมา
และเลี้ยงอาหารพวกเราเท่าที่มีอยู่ในบ้านข
องเขา แม้กระทั่งเคยเอาโถใส่เนยออกมา
ซึ่งในโถใส่เนยนั้นไม่มีสิ่งใดอยู่เลย
และเขาก็ได้เคาะให้มันแตกออก
และพวกเราก็เลียส่วนที่แตกนั้น”

อัล-หาฟิซ อิบนุ หะญัร ได้กล่าวไว้ใน
“ฟัตหุลบารี” (เล่มที่ ๓ หน้าที่ ๓๖) ว่า
“และคำพูดเจาะจงดังกล่าวนี้(จำกัดลักษณะ
ข้อเท็จจริง)

ต้องนำเอาคำที่ไม่ได้ถูกจำกัดเจาะจง
ซึ่งมีรายงานมาจากอิกริมะฮฺ จาก อับ
ฮูรียเราะฮฺมารวมไว้กับคำที่มีการเจาะจง
คือ “ไม่มีผู้ใดสวมใส่รองเท้าแตะ
และไม่มีผู้ใดขี่พาหนะหลังจากท่านเราะสูล
คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ดียิ่งกว่า
ญะอ์ฟัร อิบนุ อบี ฎอลิบ”

ซึ่งเป็นหะดีษที่บันทึกโดย อัต-ติรมิซีย์
และอัล-หากิม

ด้วยสายรายงานที่แข็งแรงเชื่อถือได้”

อัซ-ซะฮะบียได้กล่าวถึงท่านญะอ์ฟัร
ไว้หนังสือ “อัศ-ลัยร” (เล่มที่ ๓ หน้าที่
๒๐๖) ว่า “ผู้ปกครองที่เป็นชะฮีด
(ตายในหนทางของอัลลอฮ์)
ผู้ที่มีฐานะตำแหน่งสำคัญยิ่ง
เป็นเอกลักษณ์ของบรรดานักต่อสู้
(ในหนทางของอัลลอฮ์) นั้น คือ อบู
อับดิลลาฮ์

ลูกชายของผู้เป็นลุงของท่านเราะสูล
คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام อับ ดุมนะฟ
อิบนุ อับดุลมุฏฏะอะลิบ อิบนุ ฮาซิม อิบนุ
อับดุมนะฟ อิบนุ กุค็อยยะ อัล-ฮาซิมีย
เป็นพี่ชายของท่านอะลี อิบนุ อบี ฏอลิบ
ซึ่งท่านญะอ์ฟัรมีอายุแก่กว่าท่านอะลี ๑๐
ปี ท่านญะอ์ฟัรได้ทำการอพยพถึงสองครั้ง

และได้อพยพจากหะบะชะฮ์

(ประเทศเอริโอเปีย) ไปยังนครมะดีนะฮ์

ท่านตามมาพบกับบรรดามุสลิมที่อพยพมา
ซึ่งในขณะนั้นพวกเขา กำลังรออยู่ที่ตำบล
ค็อยบ์ร

หลังจากที่ได้มีการอพยพออกมาแล้ว

ท่านญะฮัฟร ได้พำนักอยู่ที่นครมะดีนะฮ์เป็น

เวลาหลายเดือน ต่อมาท่านเราะฮูล

คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

มีคำสั่งให้ญะฮัฟร นำกองทหารออกไปทำส

งครามที่ “มุดตะฮ์” ทางด้านเขต “อัล-

กะร็ก” และท่านก็ได้ตายชะฮีดที่นั่น

ท่านเราะฮูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

ได้รับความปลาบปลื้มกับการเดินทางมาพำ

นัก(ที่นครมะดีนะฮ์) ของท่านญะฮัฟร เป็นอ

อย่างมาก

แต่ก็ต้องเสียใจ(ขอสาบานต่ออัลลอฮ์)กับการเสียชีวิตของญะอ์ฟร"

ในหนังสือ “อัต-ตักรียบ” ของ อิบน์ุ หะญัวร์ ได้กล่าวไว้ว่า “ญะอ์ฟร อิบน์ุ อบี ฏอลิบ อัล-ฮาซิมีย คือ บิดาของบรรดาผู้นำเวทนาสงสาร ผู้มีปีกสองข้าง เป็นเคาะหาบะฮ์ผู้ทรงเกียรติ เป็นลูกชายของลุงของท่านเราะสูล คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام ตายชะฮีดในสมรภูมิมุฮอตะฮ์ ในปีที่ ๘ แห่งฮิจเราะฮ์ศักราช รายงานของท่านญะอ์ฟรทั้งหมดได้ถูกจารี

กไว้ในตำราเศาะฮ์ฮ์ทั้งสอง(ของอัล-
บุคอรีย และมุสลิม)

ยกเว้นรายงานเดี่ยวเท่านั้น(ที่ไม่ได้มีระบุใ
นตำราเศาะฮ์ฮ์ทั้งสองเล่มนี้)”

ระบุไว้ว่า ที่มีผู้ขนานนามท่านญะอ์ฟิรว่า
“เจ้าของปีกทั้งสองข้าง”

ก็เพราะว่าปีกทั้งสองข้างถูกนำมาทดแทนมี
อของท่านขณะที่ได้ถูกตัดขาดจากร่างของ
ท่านในสมรภูมิมุฮตะฮ์

แล้วท่านก็ใช้ปีกทั้งสองข้างนั้น

บินอยู่กับบรรดามลาอิกะฮ์บนฟ้า

ดังที่ปรากฏอยู่ในบันทึกของเศาะฮ์ฮ์อัล-
บุคอรีย (หะดีษเลขที่ ๓๓๐๙)

ด้วยสายรายงานของอัล-บุคอรีย สืบถึงอัช-

ชะอบีบีย ว่า อับดุลลอฮ์ อิบน์ อุมัร

เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า

เมื่อกล่าวให้สลามแก่ลูกชายของญะอ์ฟัร

ท่านจะกล่าวว่า

“ขอความสันติสุขจงประสบแต่ท่านเถิด โอ้!
ลูกชายของผู้มีปีกทั้งสองข้าง”

ท่านอัล-หาฟิซได้กล่าวไว้ใน

“ฟัตหุลบารีย์” ว่า

“เหมือนกับว่าเป็นการบ่งชี้ถึงหะดีษของอับ
ดุลลอฮ์ อิบน์ ญะอ์ฟัร ที่กล่าวว่า

ท่านเราะฮ์สูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
ได้กล่าวแก่ฉันว่า

“ขอให้ความสุขความสำราญจงเป็นของท่าน
เถิด

บิดาของท่านกำลังบินอยู่กับบรรดามะลาอิกะฮบนท้องฟ้า” ซึ่งบันทึกโดย อัฏ-ฏะาะบะรอนีย ด้วยสายรายงานที่หะสัน”

แล้วหลังจากนั้น อัล-หาฟิซยังได้ระบุสายรายงานอื่นๆ อีกจากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ ท่านอะลียและท่านอิบนุ อับบาส และได้ระบุข้อความที่มีอยู่ในสายรายงานหนึ่งจากท่านอิบนุ อับบาส ว่า : “แท้จริงญะฮ์รูกำลังบินอยู่กับญิบรีล และมีกาอิลโดยที่เขามีปีกอยู่สองข้าง ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้เพื่อทดแทนมือทั้งสองข้างของเขา” อัล-หาฟิซกล่าวว่าสายสืบนี้เชื่อถือได้ (ญัຍຍិត)

อับดุลลอฮ์ อิบน์ ญะอ์ฟัร
เราะฆิยัลลอฮ์อันฮุมมา
ลูกชายของลูกชาย(หลานชาย)ของผู้เป็นลุง
ของท่านเราะสะลูล
คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام

มีระบุอยู่ในเศาะฮีหฺมุสลิม (หะดีษเลขที่
๒๔๒๘) จากอับดุลลอฮ์ อิบน์ ญะอ์ฟัร
กล่าวว่า : “ท่านเราะสะลูล
คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام นั้น
เมื่อกลับมาจากการเดินทาง
ท่านจะต้องได้รับการต้อนรับด้วยบรรดาเด็ก
ๆ ในวงศ์วานของท่าน
อับดุลลอฮ์กล่าวว่า
และเมื่อท่านนบีเดินทางกลับมา

ฉันจะต้องถูกนำไปหาท่านเป็นคนแรก
แล้วท่านก็จะอุ้มฉันให้นั่งข้างหน้าท่าน
แล้วหลังจากนั้นก็จะมีผู้นำเอาลูกชายหนึ่ง
ในสองคนของท่านหญิงฟาฏิมะฮ์มาหาท่าน
แล้วท่านก็อุ้มมานั่งด้านหลังท่าน
ท่าน(อับดุลลอฮ์)กล่าวว่า
เราทั้งสามคนนั่งอยู่บนหลังพาหนะของท่าน
นบี และถูกพาเข้ามาในเมืองมะดีนะฮ์”

อัซ-ซะฮะบียฺ เราะหิมะฮ์ลลอฮ์
ได้กล่าวถึงอับดุลลอฮ์ไว้ในหนังสือ “อัล-
ลิสัยรฺ” (เล่มที่ ๓ หน้า ๔๕๖) ว่า
“ผู้นำที่มีความรอบรู้คือ อบู ญะอ์ฟัร อัล-
กูเราะซียฺ อัล-ฮาซิมียฺ
มีเอริโอเปียเป็นแหล่งกำเนิด

มีนครมะดีนะฮ์เป็นแหล่งอาศัย
เป็นผู้มีจิตใจเมตตากรุณา
เป็นลูกของผู้มีจิตใจเมตตากรุณาซึ่งเป็นเจ้า
ของปีกทั้งสองข้าง เขาอยู่กับท่านเราะสูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
เป็นเศาะหาบะฮ์ และมีการรายงานหะดีษ
มีเศาะหาบะฮ์รุ่นเยาว์ประเภทเดียวกันกับ
เขาที่มีอายุน้อยเป็นจำนวนมาก
บิดาของเขาตายชะฮีดในสมรภูมิมุฮตะฮ์
และท่านเราะสูลได้อุปการะเลี้ยงดูเขามา
แล้วเขาได้เติบโตใหญ่ขึ้นมาภายใต้การคุ้มครอง
ดูแลของท่านเราะสูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام"

อัซ-ซะฮะบียุกล่าวไว้เช่นเดียวกันว่า
“เขาเป็นผู้ที่มีฐานะหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่
เป็นคนที่ใจบุญศุภทาน มีเมตตา กรุณา
เหมาะสมต่อการเป็นผู้ปกครอง”

และในหนังสือ “อัร-รียาฎ มุสตะฎอบะฮ์”
ของอัล-อามิรีย (หน้าที่ ๒๐๕) ระบุว่า
“อะบาน อิบน์ อุสมาน ได้ละหมาด
(ญะนาซะฮ์) ให้แก่ท่าน(อับดุลลอฮ์)
ซึ่งในขณะนั้นเขาเป็นผู้ปกครองนครมะดีนะฮ์
และได้แบกแคร่ที่มีร่างของท่าน(อับดุลลอฮ์)
อยู่ด้วยน้ำตาที่ไหลรินออกมา แล้วเขา
(อะบาน) ก็กล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า
ท่านเป็นคนดี ไม่มีความไม่ดีใดๆ
ในตัวของท่านเลย

และขอสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า
ท่านเป็นคนที่มีความเกียรติ มีความประเสริฐ
มีคุณธรรมความดีงามความกตัญญูมากมาย”

บรรดาเศาะหาบะฮ์บางท่าน
ที่มาจากวงศ์วานของท่านเราะสูล
คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام

- อับดุลมุฏฏะฮ์ อิบน์ อับดุลมุฏฏะฮ์
และอับดุลมุฏฏะฮ์ ซึ่งเป็นลูกๆ ของ อัล-ฮาริษ
อิบน์ อับดุลมุฏฏะฮ์

- อับดุลมุฏฏะฮ์ อิบน์ อับดุลมุฏฏะฮ์ อิบน์
อัล-ฮาริษ อิบน์ อับดุลมุฏฏะฮ์

- อัล-หาริษ และอัล-มุซีเราะฮ์
ทั้งสองเป็นลูกชายของเนาฟีล อิบน์ อัล-
หาริษ อิบน์ अबดุลมุฏฏเภาะลิบ

- ญะฮัฟร และ अबดุลลอฮ์
ทั้งสองเป็นลูกชายของอบู سُฟยาน อิบน์
อัล-หาริษ อิบน์ अबดุลมุฏฏเภาะลิบ

- มุอ์ตติบ และอุตบะฮ์
ทั้งสองเป็นลูกชายของอบู ละฮัِّب
أبدالุซซซา อิบน์ अबดุลมุฏฏเภาะลิบ

- อัล-ฟีฏล และอุบัยดิลลาฮ์
ทั้งสองเป็นลูกชายของอัล-أبباس อิบน์
أبدالมุฏฏเภาะลิบ

* * *

บทที่ ๓

การสรรเสริญสุดดีของนักวิชาการอิสลาม

ต่อบรรดาเคาะหาบะฮ์สตรีที่มาจาก

“อะฮ์ลุล บัยตฺ”

ท่านหญิง ฟาฏิมะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

บุตรีของท่านเราะสูล

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

มีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์

มารดาของบรรดาผู้ศรัทธา

เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า :

“ฉันไม่เคยเห็นใครมีลักษณะนอบน้อมถ่อม

ตนต่ออัลลอฮ์ มีบุคลิกดีเรียบร้อย

และมีลักษณะสงบเสงี่ยม

ทั้งขณะลุกขึ้นยืนหรือนั่ง
คล้ายคลึงกับท่านเราะสูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ยิ่งไปกว่าฟาฏิมะฮฺบุตรีของท่านเราะสูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เลย”

(บันทึกโดย อับู ดาวูด หะดีษเลขที่ ๕๒๑๗
และอัต-ติรมิซีย หะดีษเลขที่ ๓๘๗๓)

ด้วยสายรายงานที่หะสัน

อับู นุอัยม ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-
หิลยะฮฺ” (เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๓๙) ว่า
“ส่วนหนึ่งของบรรดาสตรีที่กัมศิเราะ
(นอบน้อม) จากบรรดาผู้บริสุทธิ์
และเป็นผู้ที่กลัวเกรงคือ ฟาฏิมะฮฺ
เราะฎียัลลอฮุอันฮา

เป็นสตรีที่ตั้งจิตมั่นต่ออัลลอฮ์อย่างแน่วแน่
เป็นก้อนเนื้อที่คล้ายคลึงกับท่านเราะสูล
เป็นลูกที่มีความใกล้ชิดสนิทแนบแน่นกับท่าน
เราะสูลมากกว่าคนอื่นๆ
และเป็นลูกคนเดียวที่ท่านยังคงผูกพันกันอยู่
หลังจากที่ท่านได้สิ้นชีวิตไปแล้ว
เธอเป็นผู้ที่ไม่ใส่ใจ
และไม่ให้ความสำคัญกับโลกดุนยา
และความเฟริดแพรวของมัน
และเป็นผู้ที่รู้ดีถึงความน่าละอายของโลกดุนยา
ที่มีความเสียหายมากมายแอบแฝง”

อัซ-ซะฮะบียะฮ์ เราะหิมะฮ์อัลลอฮ์
ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัศ-สิยร์” (เล่มที่ ๒
หน้าที่ ๑๑๘-๑๑๙) ว่า

“เธอเป็นผู้นำมวลสตรีในโลกนี้
ในยุคของเธอ เธอเป็นก้อนเนื้อแห่งนบี
และเป็นส่วนหนึ่งที่มาจากผู้ที่ถูกคัดเลือก
“อุมมฺ อะบีฮา”

(ชื่อรองของท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ)

เป็นบุตรสาวของผู้นำมวลมนุษย์คือท่านเราะ
ะสูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام อบุล
กอซิม มุหัมมัด อิบนุ อับดุลมุฏฏะฮะลิบ
อิบนุ ฮาซิม อิบนุ อับดุมะนาฟ อัล-
กุรอชียะฮฺ อัล-ฮาซิมียะฮฺ
และเป็นมารดาของอัล-หะซะนัยนุ”

และอัซ-ซะฮะบีย
ยังได้กล่าวอีกเช่นเดียวกันว่า
“แท้จริงท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม รัก
ให้เกียรติและภาคภูมิใจในตัวเธอมาก
เธอมีคุณงามความดีมากมาย
เธอเป็นผู้ที่มีความอดทน
และเคร่งครัดศาสนา มีจิตใจกว้างขวาง
สูงส่ง รักษาจิตใจให้มีความสะอาดบริสุทธิ์
มีความสุขเรียบง่าย
เป็นผู้สรรเสริญขอบคุณต่ออัลลอฮ์อยู่เสมอ
”

อิบนุ กะษีรฺ เราะหิมะฮุลลอฮ์
ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-บิตายะฮ์
วันนิฮายะฮ์” (เล่มที่ ๗ หน้าที่ ๔๘๕) ว่า
“เธอ(ฟาฏิมะฮ์) มีชื่อรองว่า “อุมมุ อะบีฮา”
และท่าน(อิบนุ กะษีรฺ) ยังได้กล่าวอีกว่า

และเธอเป็นบุตรคนสุดท้องของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ตามทัศนะที่ทราบกันโดยทั่วไป
และเป็นที่แน่ชัดว่า

ไม่มีบุตรของท่านเราะสูล

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

คนใดมีชีวิตอยู่หลังจากท่านนบี

ได้เสียชีวิตลงไปแล้วนอกจากเธอ

(ฟาฏิมะฮฺ) คนเดียวเท่านั้น ด้วยเหตุนี้

เธอจึงได้รับผลบุญมากมาย

เพราะเธอได้ประสบ(และอดทน)กับการสูญเสียท่านเราะสูล

เสียชีวิต

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม”

อุมมุลมุอฺมินีน ท่านหญิง เคาะดีญะฮฺ บินตุ
คุวัยลิด เราะฎิยัลลอฮฺอันฮา

อัซ-ซะฮะบีย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัศ-
ลียัร” (เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๑๐๙-๑๑๐) ว่า
“ท่านเคาะดีญะฮฺเป็นมารดาของบรรดามุอฺ
มินผู้ศรัทธา
และเป็นผู้นำบรรดาสตรีแห่งโลกในยุคของ
ท่าน เป็นมารดาของบรรดาลูกๆ
ของท่านเราะสุล
คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام
(นอกจากอิบรอฮีมเท่านั้น)
เธอเป็นผู้ที่ศรัทธาอีมานต่อท่านเราะสุล
คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام
และเชื่อมั่นในการเป็นศาสนทูตของท่านกั

ท่านได้ให้ความรักแก่ท่านหญิงเคาะดีญะฮ์
อย่างล้ำเลิศ

และที่นับเป็นเกียรติแก่ท่านหญิงเคาะดีญะฮ์
ฮ์ที่ได้รับจากท่านเราะสูล

คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام คือ

ท่านไม่เคยสมรสกับหญิงใดมาก่อนเลย

ก่อนที่จะสมรสกับเธอ ท่านเราะสูลุลลอฮ์

มีบุตรกับท่านหญิงเคาะดีญะฮ์หลายคนด้วย
ด้วยกัน

และขณะที่อยู่กับท่านหญิงเคาะดีญะฮ์

ท่านเราะสูลุลลอฮ์ มิได้สมรสกับใครอีก

และท่านเราะสูลุลลอฮ์

ไม่ต้องทุกข์ร้อนอะไรจนกระทั่งเมื่อท่านห
ญิงเคาะดีญะฮ์ได้ถึงแก่กรรม

จากการที่ท่านสูญเสียท่านหญิงไป
ท่านเราะสูลได้พบว่าท่านหญิงเคาะดีญะฮ์
นั้น เป็นคู่ชีวิตที่ดีที่สุด และแท้จริง
อัลลอฮ์ได้ทรงมีคำสั่งให้ท่านเราะสูลแจ้งข่า
วดีแก่ท่านหญิง
ถึงปราสาทหลังหนึ่งในสวนสวรรค์สำหรับ
เธอ ที่สร้างมาจากทองคำและเงิน
ในปราสาทหลังนั้นจะไม่มีเสียงอึกทึกครึกโ
ครมใดๆ เลย
และจะไม่ประสพกับความเหน็ดเหนื่อยอันใ
ดเลย”

และจากท่านอิบнул ก็อยยิม
ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ญะลาอูลอัฟฮาม”
(หน้าที่ ๓๔๗) ว่า “คุณสมบัติ

พิเศษของท่านหญิงเคาะดีญะฮ์
ประการหนึ่งคือ อัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ทรงฝากสลามมากับท่านญิบรีล
อะลัยฮิสสลาม ไปถึงท่านหญิงเคาะดีญะฮ์
โดยญิบรีลได้กล่าวว่า : “และสิ่ง(สลาม)นี้
ฝากผ่านมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงนิรันดร์
โดยเฉพาะสิ่ง(สลาม)นี้
ไม่เคยปรากฏแก่ผู้ใดเลยนอกจากท่านหญิง
เคาะดีญะฮ์เท่านั้น”

ท่านอิบnul ก็อยยิม
ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้แล้วว่า
“คุณสมบัติพิเศษของท่านหญิงอีกประการ
หนึ่ง
คือเป็นหญิงที่ยอดเยี่ยมแห่งประชาชาตินี้

นักวิชาการมีความเห็นไม่ตรงกันในกรณีที่ว่า

ท่านหญิงเคาะดีญะฮ์มีความประเสริฐเหนือกว่าท่านหญิงอาอิชะฮ์

ออกเป็นสามทัศนะด้วยกัน

ซึ่งทัศนะที่สามจากทัศนะเหล่านั้นก็คือ การตะวักกุฟ(ไม่แสดงความเห็นใดๆเกี่ยวกับกรณีนี้) และข้าพเจ้า (อิบнул ก็อยยิม)

ได้ถามเชคของข้าพเจ้า คือ ท่านอิบนุ ตัยมียะฮ์ เราะฮ์มะตุลลอฮ์อะลัยฮ์ (เกี่ยวกับเรื่องนี้) ท่านตอบว่า

“แต่ละท่านมีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะตัว สำหรับท่านหญิงเคาะดีญะฮ์ จะคอยปลอบใจ และเป็นกำลังใจให้ท่านเราะฮ์สุล

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อยู่เสมอ
และทำให้ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์
มีจิตใจเข้มแข็ง ช่วยทำให้ท่านมีจิตใจสงบ
ทำให้ท่านช่วยคลายกังวล
ท่านหญิงจะเสียสละเงินทองส่วนตัวให้แก่
ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์
และยังได้มีโอกาสอยู่ทันยุคต้นของอิสลาม
และท่านหญิงเองต้องทนรับอันตรายที่เกิด
ขึ้นในเรื่องที่เกี่ยวกับอัลลอฮ์และเกี่ยวกับท
านเราะฮ์ลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
การช่วยเหลือสนับสนุนของท่านหญิงเคาะ
ดีญะฮ์ที่มีต่อท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น
ท่านหญิงจะให้การช่วยเหลือสนับสนุน
และเสียสละทรัพย์สินส่วนตัว

ซึ่งไม่ใช่เป็นของผู้ใดเลยนอกจากของท่าน
หญิงเคาะดีญะฮ์เท่านั้น

ส่วนท่านหญิง อาอิชะฮ์
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา นั้น
เธอมีบทบาทที่ส่งผลดีเยี่ยมในช่วงท้ายของ
อิสลาม

ซึ่งเธอมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องศาสนา
และมีความรู้ความเข้าใจถึงการเผยแพร่ศา
สนาให้แก่ประชาชาตินี้

และบรรดาลูกหลานแห่งประชาชาตินี้
ได้รับผลประโยชน์ในสิ่งที่ท่านหญิงอาอิชะ
ฮ์

ได้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่พวกเขาเหล่านั้น
ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้อื่นไม่มี นอกจากเธอเท่านั้น

นี่คือความหมายในคำตอบของท่าน (อิบนุ
ตัยมียะฮฺ)”

อุมมุลมุอ์มินีน ท่านหญิง อาอิชะฮฺ
เราะฎิยัลลอฮูอันฮา

ท่านอัซ-ซะฮะบียฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“อัซ-สิยร์” (เล่มที่ ๒ หน้าที ๑๔๐) ว่า
“ท่านนบี คือลัลลอฮูอะลัยฮิวะสَّلَام
ไม่ได้ทำการสมรสกับหญิงสาวที่ยังไม่เคย
ผ่านการสมรสคนใดเลย
นอกจากท่านหญิงอาอิชะฮฺเท่านั้น
และท่านไม่เคยรักสตรีใด
เสมือนกับที่ท่านรักท่านหญิงอาอิชะฮฺ
และข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะมีสตรีคนใดในปร
ะชาชาติของท่านนบีมุหัมมัด

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
จะมีความรู้ดียิ่งไปกว่าท่านหญิงอาอิชะฮ์
เราะฎียัลลอฮุอันฮา”

และในหนังสือ “อัศ-สิยร์” เช่นกัน (เล่มที่
๒ หน้าที่ ๑๘๑) จากอะลีย อิบนุ อักมัร

ได้กล่าวว่า “เมื่อท่านมัสรูก
รายงานหะดีษจากท่านหญิงอาอิชะฮ์
ท่านจะกล่าวว่า “อัศ-ศิดดีเกาะฮ์”

(อาอิชะฮ์) บุตรี ของอัศ-ศิดดีก (อับบักร)
ผู้เป็นที่รักยิ่งของผู้ที่เป็นที่รักของอัลลอฮ์
เป็นผู้ที่ทำให้เป็นผู้บริสุทธิ์ผุดผ่องจากผู้ที่อยู่
เหนือชั้นฟ้าทั้งเจ็ดชั้น
ได้เล่าหะดีษให้ฉันฟัง

ฉันจะไม่ปฏิเสธสิ่งที่ท่านเล่ามาอย่างแน่นอน”

ท่านอิบนุล ก็อยยิม ได้ระบุไว้ในหนังสือ
“ญะลาอูลอัฟฮาม” (ในหน้าที่ ๓๕๑ –
๓๕๕) ว่า

จากคุณสมบัติพิเศษเฉพาะตัวโดยรวม

พอสรุปได้คือ “ท่านหญิงอาอิชะฮ์

เป็นที่รักยิ่งของท่านนบี

คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะลัลลัม

และท่านนบีไม่เคยสมรสกับหญิงสาวบริสุทธิ์

อีกคนใดเลยนอกจากท่านหญิงเพียงคนเดียว

ว และเคยมีวะหยู (วิวรณ์จากอัลลอฮ์)

ประทานลงมาให้แก่ท่านนบี

ขณะกำลังนอนอยู่ในผ้าวมของท่านหญิง

อาอิชะฮ์ และเมื่อมีอายะฮ์ “อັต-ตักยิรฺ”
ถูกประทานลงให้แก่ท่านนบีมุหัมมัด
คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام
ก็ได้เริ่มต้นที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์
และท่านเราะสูลุลลอฮ์ ก็ให้ท่านหญิงเลือก
(ว่าจะเอาอย่างไร) ดังนั้น
ท่านหญิงได้เลือกที่จะอยู่กับอัลลอฮ์
และเลือกที่จะอยู่กับเราะสูลของพระองค์
และบรรดาภรรยาที่เหลือท่านอื่นๆ
ของท่านเราะสูลุลลอฮ์
ก็เลือกดำเนินตามแนวทางของท่านหญิงอ
อาอิชะฮ์เช่นกัน และอัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ทรงให้ท่านหญิงพินมลทิน
เป็นผู้บริสุทธิ์จากการกล่าวร้ายป้ายสีของพ
วทุกเรื่องเท็จขึ้นเพื่อให้ร้ายป้ายสี

อัลลอฮ์ได้ทรงประทานวะหฺยูลงมายืนยันเกี่ยว
กับความบริสุทธิ์ของเธอ
และการให้อภัยแก่ท่านหญิงอาอิชะฮ์
ซึ่งได้ถูกนำมาอ่านตามห้องหับ
ตามเฉลียงบ้านของบรรดามุสลิม
และถูกนำมาอ่านในเวลาละหมาดของพวกเขา
เขาจวบจนกระทั่งถึงวันกียามะฮ์ อัลลอฮ์
 سبحانهและعالى ได้ทรงยืนยันว่า
เธอเป็นคนหนึ่งจากบรรดาสตรีที่มีจิตใจงด
งาม เป็นผู้บริสุทธิ์
และพระองค์ได้ทรงสัญญาเกี่ยวกับเธอที่จะประ
ทานอภัยให้
ทรงสัญญาที่จะประทานริสกีที่มีคุณค่า
ทั้งๆ ที่อยู่ในตำแหน่งอันสูงเกียรตินี้
ท่านหญิงอาอิชะฮ์

ก็ยังทำตัวนอบน้อมถ่อมตนต่ออัลลอฮ์
โดยที่ท่านหญิงได้กล่าวว่า : “และแท้จริง
เรื่องที่เกิดขึ้นกับตัวฉันนั้น
ในความเห็นฉันแล้ว
มันไม่มีคุณค่าสำคัญถึงขนาดว่าอัลลอฮ์จัก
ต้องทรงประทานอัลกุรอานลงมาให้ได้อ่าน
กันเลยแม้แต่น้อย”

บรรดาเศาะหาบะฮ์อาวุโส
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม
เมื่อมีกิจกรรมทางศาสนาที่เป็นที่สงสัยแก่ท
านเหล่านั้น ก็จะถามท่านหญิงอาอิชะฮ์
ท่านเหล่านั้นก็จะได้พบคำตอบของเรื่องน
ี้จากท่านหญิงอาอิชะฮ์
ท่านเราะซูลุลลอฮ์ได้เสียชีวิต ณ

ที่บ้านของท่านหญิงอาอิชะฮ์
ในวันที่เป็นสิทธิ์ของท่านหญิง
(ที่ท่านเราะสุลจะต้องมาอยู่กับเธอ) ได้เสียชีวิต
อยู่ในอ้อมกอดของเธอ
(ท่านหญิงอาอิชะฮ์)

และร่างของท่านเราะสุลลอส
ได้ถูกฝังอยู่ภายในบ้านของเธอ

ซึ่งครั้งหนึ่งก่อนที่ท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
จะสมรสกับเธอนั้น

มะลาอิกะฮ์ได้นำรูปของเธอที่ติดอยู่กับผืน
ผ้าไหมเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ามาให้ท่านเราะ
สุลลอสดู แล้วท่านได้กล่าวว่า
“หากว่าเรื่องนี้มาจากอัลลอฮ์

พระองค์ก็จะทรงดำเนินการเรื่องนี้ให้สำเร็จ
จลุล่วงด้วยดี”

และบรรดาเศาะหาบะฮ์ได้เลือกหาของขวัญ
(ฮะดียะฮ์) ให้กับท่านเราะสูล

คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

ในวันที่เป็นสิทธิของท่านหญิงอาอิชะฮ์ใน
บ้านของนาง

เพราะพวกเขาจะหาของที่ท่านเราะสูล

คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

ซึ่งชอบและมอบให้ท่าน

ขณะที่ท่านนบีมูฮัมมัดอยู่ในบ้านของภรรยาที่ท่าน

รักยิ่งกว่าใคร เราะฮ์มียัลลลอฮุอันฮุม

อัจญ์มะฮ์น”

อุมมุลมุอฺมินีน ท่านหญิง เสาดะฮฺ บินตุ
ซัมอะฮฺ เราะอะฎียัลลอฮฺอันฮา

ท่านอัซ-ซะฮะบียะฮฺ เราะอะหิมะฮฺลลอฮฺ
ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัศ-สิยร์” (เล่มที่ ๒
หน้าที่ ๒๖๐-๒๖๖) ว่า “ท่านหญิงเสาดะฮฺ
เป็นคนแรกที่ท่านนบี
คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام
ทำการสมรสหลังจากที่ท่านหญิงเคาะดีญะฮฺ
ได้ถึงแก่กรรม ท่านหญิงเสาดะฮฺ
ได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับท่านนบีตามลำพังสอง
คนเป็นเวลาสามปี หรืออาจมากกว่านั้น
จนกระทั่งท่านนบีได้มาอยู่กับท่านหญิงอา
อิชะฮฺ
และท่านหญิงเสาดะฮฺเป็นหญิงที่เป็นผู้นำที่

ทรงคุณค่า สูงเกียรติ เฉลียวฉลาด
ปราดเปรื่อง เป็นคนรูปร่างสูงใหญ่
และได้เสียสละวันของเธอที่ต้องอยู่กับท่าน
นบี ให้แก่ท่านหญิงอาอิชะฮ์
เพื่อเป็นการคำนึงถึงหัวใจของท่านเราะสุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام”

ท่านอิบnul ก็อยยิม เราะหิมะฮุลลอฮ์
ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ญะลาอุลอัฟฮาม”
(หน้าที่ ๓๕๐) ว่า

“ท่านหญิงเสาดะฮ์เป็นคนมีอายุมาก
และท่านนบีก็มีความประสงค์ที่จะเลิกกับนาง
ง
แต่ท่านหญิงมีความประสงค์ที่จะอยู่กับท่าน
นบี

และได้เสียสละวันของเธอที่จะอยู่ร่วมกับท่านเราะสูลุลลอฮ์ ให้แก่ท่านหญิงอาอิชะฮ์เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ดังนั้น
ท่านเราะสูลุลลอฮ์
จึงได้อยู่กับท่านหญิงต่อไป
และนี่คือคุณสมบัติที่ดิงามของท่านหญิงเสาะฮะฮ์ แท้จริง
ท่านหญิงมีความปรารถนาที่จะสละวันที่เธอ
อยู่กับท่านเราะสูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
เพื่อเป็นการแสดงความรักต่อท่านเราะสูลุล
ลอฮ์ เพื่อต้องการความใกล้ชิด
และความรักที่มีต่อท่านเราะสูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
และท่านหญิงก็พอใจฐานะของเธอกับท่าน

เราะสุล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
มากกว่า ท่านเราะสุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้กำหนดวันเวลาไว้ให้แก่ภรรยาของท่าน
แต่ละคนโดยเสมอภาค
แต่ไม่ได้กำหนดวันไว้ให้แก่ท่านหญิงเสาดะฮ์
ซึ่งท่านหญิงก็ยินดี
มีความพึงพอใจต่อเรื่องดังกล่าว
และได้เสียสละเพื่อเป็นการสร้างความพึงพอใจ
ให้แก่ท่านเราะสุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม”

อุมมุลมุอ์มินีน ท่านหญิง หัฟศะฮะฮ์ บินตุ
อุมร์ อิบดุล คืออุมมุลมุอ์มินีน เราะเราะฮ์ยัลลอฮุอันฮา

ท่านอัซ-ซะฮะบีย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“อัล-ลัยรฺ” (เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๒๗๗) ว่า
“ท่านหญิงหัฟเศาะฮฺเป็นเกราะกำบังที่เข้ม
แข็ง เป็นบุตรสาวของ อะมีรุลมุอฺมินีน อะบู
หัฟศฺ อุมฺรฺ อิบดุล คือฏฏอบ ท่านนบี
คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام
ได้สมรสกับนาง
หลังจากที่ได้พ้นกำหนดเวลา(อิดตะฮฺ)
ที่สามีนางคือ คุณยสุ อิบนุ หุซอาพะฮฺ
อัซ-ซะฮฺมีย
ซึ่งเป็นมุฮาญีรีนคนหนึ่งได้หย่าขาดกับนา
งไปแล้ว ในปีที่สามแห่งฮิจญ์เราะฮ์ศักราช
ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้กล่าวว่า
ท่านหญิงหัฟเศาะฮฺ
เคยชิงความเป็นหนึ่งกับฉัน

ในบรรดาภรรยาของท่านนบี
คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม”

อุมมุลมุอฺมินีน ท่านหญิง อุมมุ สะละมะฮฺ
ฮินดฺ บินตุ อับดุลมุฮ์ยยะฮฺ
เราะฎียัลลอฮฺอันฮา

ท่านอัซ-ซะฮะบียฺได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“อัศ-สิยร์” (เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๒๐๑-๒๐๓) ว่า
“ท่านหญิงเป็นผู้ปกปิดร่างกายมิดชิด
เป็นผู้มีจิตใจสะอาด
เป็นหนึ่งในบรรดาหญิงที่อพยพมาในยุคต
นๆ

และนับว่าท่านหญิงเป็นผู้มีความเข้าใจใน
ศาสนาอย่างลึกซึ้ง(ฟูเกาะฮฺอ์) คนหนึ่ง
ในหมู่เศาะหาบียะฮฺ”

ท่านยะหฺยา อิบฺนุ อับฺนุ บักรฺ อัล-อามิรีย
ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อรรียาฎ อัล-
มุสตะฎอบะฮฺ” (ในหน้าที่ ๓๒๔) ว่า
“ท่านหญิงเป็นหญิงที่ประเสริฐ
เป็นผู้มีความสุขรอบคอบ
และท่านหญิงคือ ผู้ที่ได้ให้คำแนะนำ
ท่านนบี คือ ลัลลอฮฺ อะลย ฮิวะ สัลลัม
โกนศ็ระของท่าน และให้เชือด “ฮัดยฺ”
(สัตว์พลี) ในวันหุ้ดัยบียะฮฺ
(วันที่มีการประนีประนอมกันระหว่างฝ่ายที่
ท่านนบี กับฝ่ายมุชริกีน ณ
ที่ตำบลหุ้ดัยบียะฮฺ)
และเธอได้เห็นญิบรีลในรูปของ “ดิหฺยะฮฺ”
(ดิหฺยะฮฺ อิบฺนุ เคาะลีฟะฮฺ
เป็นเศาะหาบะฮฺท่านหนึ่งมีรูปร่างสง่างาม)”

อุมมุลฮันนีน ท่านหญิง ซัยนับ บินตุ
คุซัยมะฮฺ อัล-ฮิลาลียะฮฺ
เราะฎิยัลลอฮูอันฮา

ท่านอัซ-ซะฮะบียะฮฺได้ระบุไว้ในหนังสือ “อัล-
ลียัร” (เล่มที่ ๒ หน้าที ๒๑๘) ว่า “แท้จริง
ท่านหญิงถูกขนานนามว่า
“อุมมุลมะซากีน”
อันเนื่องจากท่านหญิงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป(
ว่าชอบช่วยเหลือคนยากจน)”

และท่านอิบนุล ก็อยยิม เราะหิมะฮุลลอฮฺ
ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ญะลาอุลอัฟฮาม”
(หน้าที ๓๗๖) ว่า “มีผู้เรียกท่านหญิงว่า
“อุมมุลมะซากีน”
เนื่องจากได้ทำทานให้อาหารแก่คนที่น่าเว

ทนาสงสารบ่อยครั้งมาก
และได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับท่านนับ
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
เป็นเวลาเพียงสั้นๆ
เพียงสองหรือสามเดือนเท่านั้น
และเธอก็ได้เสียชีวิตไป
เราะฎียัลลอฮุอันฮา”

อุมมุลมุอ്മินีน ท่านหญิง ญุัยรียะฮฺ บินตุ
หารีษ เราะฎียัลลอฮุอันฮา

ท่านหญิง เป็นอุมมุลมุอ്മินีน
และเป็นผู้นำบรรดาภรรยาท่านเราะสูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ดังกล่าวนั้น
ถือเป็นความประเสริฐและเป็นเกียรติยศที่พ
อเพียงแล้วสำหรับเธอ

ท่านอิบнул ก็อยยิม ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“ญะลาอูลอัฟฮาม” (หน้าที่ ๓๓๖-๓๓๗)
ว่า “และท่านหญิงคือ
ผู้ที่เป็นสาเหตุให้บรรดามุสลิมได้ปล่อยทา
สให้เป็นอิสระเป็นจำนวนถึงหนึ่งร้อยครอบครัว
ครั้น เพราะพวกเขาเห็นว่า
ทาสเหล่านั้นเป็นเครือญาติด้วยการแต่งงาน
กับท่านเราะฮ์ลุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
และการกระทำดังกล่าวนั้น
เกิดมาจากความดีงามของท่านหญิงที่มีต่อ
พวกพ้องนั่นเอง เราะฎียัลลอฮุอันฮา”

อุมมุลมุอ์มินิน ท่านหญิง เศาะฟียะฮฺ บินตุ
หุัยยัร เราะฎียัลลอฮุอันฮา

มีรายงานบันทึกอยู่ใน “ญามิอ อัต-ติรมิซีย” (หะดีษเลขที่ ๓๘๙๔) ด้วยสายรายงานที่แข็งแรง จากหะดีษที่รายงานโดยท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ว่า “ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ได้ กล่าวกับนางว่า แท้จริง เธอนั้นเป็นลูก(เครือญาติ)ของนบี และแท้จริง ลุงของเธอก็เป็นนบี และแน่นอนเธอเองก็อยู่ภายใต้การดูแลของ ท่านนบีด้วย”

ท่านอัซ-ซะฮะบีย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัศ-สัยร” (เล่มที่ ๒ หน้าที ๒๓๒) ว่า “ท่านหญิงเป็นผู้มีเกียรติ มีสติปัญญา

มีเหตุผล มีชาติตระกูลสูง มีความสวยงาม และมีศาสนา เราะฎัยลลอฮฺอันฮา”

และท่านได้กล่าวไว้ในหนังสือเล่มเดียวกัน (เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๒๓๕) ว่า

“ท่านหญิงเศาะฟียะฮฺ”

เป็นคนที่มีความสุภาพ อ่อนโยน และมีความนอบน้อมถ่อมตน”

ท่านอิบนุล ก็อยยิม ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ญะลาอุลอัฟฮาม” (หน้าที่ ๓๓๗) ว่า

“ท่านเราะสูล คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام ได้สมรสกับเศาะฟียะฮฺ บินตุ หุัยยัฮฺ ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากท่านฮารูน อิบน์ อิมรอน พี่ชายของท่านนบีมุซา อะลัยฮิสสลาม”

ท่านอิบนุล ก็อยยิม ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“ญะลาอูลอัฟฮาม” เช่นเดียวกันว่า
“และจากคุณสมบัติพิเศษของท่านหญิง คือ
ท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
ได้ปล่อยเธอให้เป็นอิสระจากการเป็นทาส
และกำหนดให้การเป็นอิสระเสรีของเธอ
เป็นสินสอด(มะฮัร)ของเธอ
ท่านอะนัสกล่าวว่า
“ท่านนบีได้มอบมะฮัรของนาง
เป็นตัวของตัวเอง(หมายถึงปลดปล่อยนาง
ให้เป็นไท)”
และสิ่งดังกล่าวนับเป็นแบบอย่างสำหรับประ
ชาชาตินี้ จวบจนถึงวันกิยามะฮฺ ฉะนั้น
จึงเป็นที่อนุมัติสำหรับผู้ชาย (มุสลิม)
ที่จะกำหนดเอาการปล่อยทาสหญิงของเขา

าให้เป็นอิสระมาเป็นสินสอดในการแต่งงาน
กับนางได้

แล้วนางก็จะตกมาเป็นภรรยาของเขา
ตามทัศนะที่ถูกระบุไว้ของท่านอิมาม
อะหมัด เพราะหิมะฮุลลอฮ์”

อุมมุลมุอฺมินีน ท่านหญิง อุมมุ หะบีบะฮ์
ร็อมละฮ์ บินตุ อบี สุฟยาน
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

ท่านอัซ-ซะฮะบีย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“อัศ-สิยร์” (เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๒๑๘) ว่า
“เธอเป็นผู้นำ
เป็นผู้ปกปิดร่างกายอย่างมิดชิด”

ท่านอัซ-ซะฮะบีย

ได้กล่าวไว้อีกเช่นเดียวกันใน (เล่มที่ ๒
หน้าที่ ๒๒๒) ว่า และ แน่แท้ สำหรับ อุมม
หะบิบะฮฺ เป็นผู้มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี
และมีความน่าเคารพ

โดยเฉพาะในสมัยการปกครองของพี่ชาย
ของเธอ

อันเนื่องจากมีฐานะที่ใกล้ชิดกับเธอ
จึงมีผู้ขนานนามให้แก่พี่ชายของเธอว่า
“ผู้เป็นน้ำชายของบรรดาผู้ศรัทธา”

ท่านอิบน์ กะษีร ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“อัล-บิตายะฮฺ-วันนิฮายะฮฺ” ใน (เล่มที่ ๑๑
หน้าที่ ๑๖๖) ว่า “แน่แท้
ท่านหญิงเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้นำแห่งม

ารดาของเหล่าผู้ศรัทธา
และเป็นคนหนึ่งในบรรดาสตรีที่เคาะรพอิบา
ดะฮ์ต่ออัลลอฮ์อย่างเคร่งครัด
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา”

อุมมุลมุอ์มินีน ท่านหญิง มัยมูนะฮ์ บินตุ
อัล-หาริษ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

มีปรากฏอยู่ในหนังสือ “อัศ-สิยร์” (เล่มที่ ๒
หน้าที่ ๒๔๔) ว่า

มีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา แจ้งว่า เธอได้กล่าวว่า
“แท้จริงแล้ว เธอ(มัยมูนะฮ์)

เป็นผู้มีความเกรงกลัวอัลลอฮ์ มากกว่าเรา
และติดต่อเชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติมากกว่า
ที่เราอีกด้วย”

และท่านอัซ-
ชะซะบียได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัซ-ลียัร”
ใน (เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๒๓๙) ว่า
“และท่านหญิงเป็นคนหนึ่งจากบรรดาผู้นำ
ของสตรีทั้งหลาย”

อุมมุลมุอ์มินีน ซัยนับ บินตุ ญะหฺชิน
เราะฎียัลลอฮฺอันฮา

มีหะดีษที่มีข้อความยาวอยู่ในเศาะฮีหฺมุสลิม
(หะดีษเลขที่ ๒๔๔๒)

รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ

เราะฎียัลลอฮฺอันฮา กล่าวว่า :

“เธอเป็นคนหนึ่งที่พยายามทำตัวให้มีฐานะ
เท่าเทียมกับฉันในบรรดาภรรยาของท่าน
เราะสุล คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام และ

ฉันก็ไม่เห็นหญิงคนใดเลยที่ดั่งาม
เป็นเลิศในทางศาสนายิ่งไปกว่า ชัยนัษ
เธอมีความกล้าเกรงยิ่งในอัลลอฮ์
และมีวาจาที่จริงยิ่ง
และมีสัมพันธที่ดีต่อเครือญาติ
และมีการบริจาคทานมากมาย
และเธอลดตัวเองลงมาอย่างมากเพื่อการ
ทำงานซึ่งเธออุทิศเพื่องานนั้น
และต้องการเอางานนั้นเพื่อให้เป็นที่ใกล้ชิด
ดกับอัลลอฮ์ ตะอาลา
นอกเสียจากว่าในตัวเธอนั้นมีลักษณะนิสัย
ที่มีอารมณ์ร้อน โกรธง่าย แต่หายเร็ว”

ท่านอัซ-ซะฮะบีย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“อัศ-สิยร์” (เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๒๑๑) ว่า

“อัลลอฮฺ ตะอาลา

ได้ทรงให้เธอได้สมรสกับท่านนบีของพระองค์

โดยมีตัวบทรระบุอยู่ในคัมภีร์ของพระองค์

โดยไม่ต้องมีวะลีย (ผู้ปกครอง)

และพยานใดๆ ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น

ด้วยเหตุนี้

ท่านหญิงจึงมีความภาคภูมิใจในตนเองมาก

ก

ที่มีฐานะเหนือกว่าบรรดามารดาของผู้ศรัทธา

ทั้งหลาย โดยท่านหญิงได้กล่าวว่า

“พวกเธอ นั้น

ผู้ปกครองของพวกเธอทำการสมรสให้แก่

พวกเธอ แต่ส่วนฉันนั้น

อัลลอฮฺได้ทำการสมรสให้แก่ฉัน

ซึ่งเป็นคำบัญชาที่ลงมาจากเบื้องบนบัลลังก์ของพระองค์”

หะดีษนี้มีปรากฏอยู่เศาะฮ์ฮ์อัล-บุคอรีย (เลขที่ ๗๔๐๒)

และอัซ-

ซะซะบียได้กล่าวไว้เช่นเดียวกันว่า “และท่านหญิง(ซัยนับ)เราะฎียัลลอฮุอันฮา เป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้นำสตรีทั้งหลาย ทั้งทางด้านศาสนาและความเคร่งครัด เป็นคนมีจิตใจเมตตากรุณา ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีโดยทั่วไป”

และท่านอัซ-ซะซะบีย

ยังได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัส-สิยร์”

เช่นเดียวกันใน (เล่มที่ ๒ หน้าที่ ๒๑๗) ว่า

: “และท่านหญิงเป็นคนที่มีความตั้งใจตรง
ถื่อคือตลอดอย่างสม่ำเสมอ
เป็นผู้ที่มีความมั่นคง คงเส้นคงวา
มีคุณธรรมความดี
และมีผู้เรียกท่านหญิงว่า “อุมมุลมะซากีน”
(มารดาของบรรดาผู้ที่นำเวทนา
นำสงสาร)”

ท่านหญิง เคาะฟียะฮฺ บินตุ
อับดุลมุฏฏะฮฺเราะลิบ เราะวะฎียัลลอฮฺอันฮา
ผู้เป็นอาหญิงของท่านเราะสุลุลลอฮฺ
คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام

อัซ-ซะฮะบียฺได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-
ลียัร” (ในหน้าที่ ๒ เล่มที่ ๒๖๙) ว่า
“ท่านอาหญิงของท่านเราะสุลุลลอฮฺ

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
เป็นบุตรของอับดุลมุฏฏะฮะลิบ
มาจากตระกูลฮาซิม
และท่านเป็นพี่น้องพ่อแม่เดียวกันกับ
ท่านหัมซะฮฺ และเป็น “อุมมุ
หะวารียีนนะบียฺ”

(มารดาของผู้ที่ให้การช่วยเหลือสนับสนุน
ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม)
คือท่าน อัซ-ซุบัยรฺ”

และ ท่านอัซ-ซะฮะบีย
ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกันในหนังสือ “อัซ-
ลียัรฺ” (เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๒๓๐)
และตามที่มีรายงานที่ถูกต้อง เชื่อถือได้
ยืนยันว่า

"บรรดาผู้เป็นป่าและอาหฺญิงของท่านนบีนี้น ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเข้ารับอิสลามเลย นอกจากท่านหฺญิงเศาะฟียะฮฺคนเดียวเท่านั้น และแน่นอน ท่านมีความเป็นเดือดเป็นแค้นเป็นอย่างมากต่อการสิ้นชีวิตไปของท่านหัมซะฮฺ ซึ่งเป็นพี่ชายของเธอ ท่านหฺญิงมีความอดทน อดกลั้นและมีความสมถะ และท่านเป็นคนหนึ่งในกลุ่มผู้อพยพรุ่นแรก"

บรรดาเศาะหาบียาต(เศาะหาบะฮฺสตรี)ที่มาจาก "อะฮฺลุล บัยต"

- บุตรสาวของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้แก่ ซัยนับ,
รูกัยยะฮะฮ์ และอุมมุ กัลซุม
- อุมมุ กัลซุม และซัยนับ
ผู้เป็นบุตรสาวของท่านอะลีย อิบนุ อบี
ฏอลิบ ซึ่งเกิดจากท่านหญิงฟาฏิมะฮ์
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา
- อุมามะฮ์ บินตุ อะบิลอาศ อิบนุ อับ-รอบีอ
มารดาของท่านคือ ซัยนับ บินติ
เราะสุลิลลาฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
และเธอคือผู้ที่ท่านเราะสุล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้เคยอุ้มในขณะที่ท่านเราะสุลุลลอฮ์กำลัง
ทำการละหมาดอยู่

- อุมมุ ฮานีฮ์ บินตุ อบี ฏอลิบ อิบนุ
อับดุลมุฏฏะฮะลิบ

- ฏบาอะฮ์ และอุมมุล หะกัม
ทั้งสองเป็นบุตรสาวของท่านอัซ-ซุบัยร
อิบนุ อับดุลมุฏฏะฮะลิบ
ปรากฏว่ามีชื่อของคนทั้งสองถูกระบุไว้ใน
หะดีษ บันทึกโดยอบูดาวูด
ภายใต้หมายเลขหะดีษที่ (๒๙๘๓)
และท่านฏบาอะฮ์
คือเจ้าของผู้รายงานหะดีษ “อัล-อิชติรอฎ
ฟิลหัจญ์”
(หะดีษที่กำหนดเงื่อนไขในการทำฮัจญ์)
เธอเป็นผู้ที่ท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام

ได้พูดกับเธอว่า “เธอจงกล่าว
(ก่อนเดินทางด้วยข้อแม่)เถิดว่า
ถ้ามีอุปสรรคใดมาขัดขวาง กักขังฉัน
(จนไม่สามารถเดินทางเข้าไปสู่สถานที่ทำ
หัจญ์ได้) ดังนั้น
สถานที่ดังกล่าวเป็นจุดที่เปลื้องอิหฺรอม(ตะ
หัลลุล)ของฉันนั่นเอง”

- และอุมามะฮฺ บินตุ หัมซะฮฺ อิบนุ
อับดุลมุฏฏะฮฺ

* * *

บทที่ ๘

การสรรเสริญสุดดีของนักวิชาการอิสลาม

แก่ “อะฮฺลุล บัยต” ที่เป็นอัครตาบิอิน
และอื่นๆ

มุหัมมัด อิบน์ อะลีย อิบน์ อับดุลลิลิ
(ที่รู้จักกันในนามของ อิบน์ล หะนะฟียะฮฺ)
เราะหิมะฮฺลลอฮฺ

ท่านอิบน์ หิบบาน ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“ซิกอต อັต-ตาบิอิน” (เล่มที่ ๕ หน้าที่
๓๔๗) ว่า

“และท่านเป็นคนหนึ่งที่มีเกียรติดังงาม
ในหมู่วงศ์วานของท่านนบี (อะฮฺลุล บัยต)”

ตามประวัติของท่านที่มีระบุไว้ในหนังสือ
“ตะฮฺซีบุลกะมาล” ของท่าน อัล-มุชะนีย
ว่า อะหมัด อิบน์ อับดุลลลอฮฺ อัล-อิจญ์ลีย

ได้กล่าวว่า “ท่าน (มุหัมมัด) เป็นตาบิอียฺ มีความจำแม่นยำ เชื่อถือได้ ท่านเป็นคนดี มีคุณธรรม”

อิบรอฮีม อิบน์ अबดุลลอฮ์ อิบน์ อัล-ญันยัด
ได้กล่าวว่า

“เราไม่เห็นว่าจะมีผู้ใดอ้างอิงสายรายงานถึงท่านอะลียฺ ที่รายงานมาจากท่านนบีคือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะลัลลัม มากกว่าเขาและไม่เห็นว่ามีการอ้างอิงของผู้อื่นที่จะถูกต้องมากไปกว่า สายรายงานที่มุหัมมัดอิบน์ลหะนะฟียะฮ์ อ้างอิงถึงท่านอะลียฺที่รายงานมาจากท่านนบีคือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะลัลลัม”

ในหนังสือ “อัศ-ลัยรฺ” ของท่านอัซ-ซะฮะบีย (เล่มที่ ๔ หน้าที่ ๑๑๕)

ว่ามีรายงานจาก อิสรออีล

ได้รายงานมาจาก अबดุลอะอะลา (คือ อิบน์ อามิรฺ) ว่า “มุหัมมัด อิบน์ อะลี

ท่านมีชื่อรองว่า “อบุลกอซิม”

และท่านเป็นคนเคร่งครัดในศาสนา

และมีความรู้มากมาย”

และท่านอัซ-ซะฮะบีย ได้กล่าวถึงท่าน

(มุหัมมัด) เช่นเดียวกัน (ในหนังสือ อัศ-

ลัยรฺ เล่มที่ ๔ หน้าที่ ๑๑๐) ว่า “ท่านผู้นำ

ท่านอิมาม (ผู้นำ) อบุลกอซิม และอบู

อับดิลลาฮฺ

(ทั้งสองนี้เป็นชื่อรองของท่านมุหัมมัด อิบน์ อะลีย)”

ท่านอะลีย อิบน์ หุสัยน อิบน์ อะลีย อิบน์ อบี ฏอลิบ เราะหิมะฮุลลอฮ

ท่านอิบน์ สะอัด ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อฎุ-ฎะาะบะกะออต” (เล่มที่ ๕ หน้าที่ ๒๒๒) ว่า “ท่าน อะลีย อิบน์ หุสัยน เป็นผู้ที่มีความจำดี เชื่อถือได้ มีการรายงานหะดีษมากมาย เป็นผู้มีเกียรติ เป็นผู้มีฐานะตำแหน่งสูงส่ง เป็นคนที่เคร่งครัดศาสนา”

ท่านอิบน์ ตัยมียะฮฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “มินฮาจญ์ อัล-สุนนะฮฺ” (เล่มที่ ๔ หน้าที่

๔๘) ว่า “และส่วนท่านอะลีย อิบนุ หุสัยนุนั้น เป็นผู้อาวุโสท่านหนึ่งในหมู่ตาบิอิน และเป็นหนึ่งในบรรดาผู้นำทั้งด้านความรู้และด้านศาสนาอีกด้วย”

และชีวประวัติของท่านที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ “ตะฮะซิบุลกะมาล” ของท่านอัล-มิซซียกกล่าวว่า “ท่านสุฟยาน อิบนุ อุษัยนะฮ์ ได้รายงานมาจากท่าน อัซ-ซุฮรีว่า “ฉันไม่เห็นพวกกุเรชคนใด (ในยุคนั้น) มีความประเสริฐยิ่งไปกว่า ท่านอะลีย อิบนุ หุสัยนุน”

ท่านซัยด อิบนุ อัลลัม ท่านมาลิก และจากท่านยะหฺยา อิบนุ สะอัด อัล-อันศอรีย์ เราะหิมะฮุมูลลอฮ์

ท่านอัล-อิจญ์ลีเย ได้กล่าวว่า “อะลีเย อิบนุ
หุสัยนุ เป็นชาวมะดีนะฮฺ เป็นตาบิอีย
(ผู้ร่วมสมัยกับเศาะหาบะฮฺ)
มีความจำแม่นยำ เชื่อถือได้”

ท่านอัซ-ซุฮรีเย กล่าวว่า “ท่านอะลีเย อิบนุ
หุสัยนุ เป็นผู้ที่ประเสริฐคนหนึ่งของ
“อะฮฺลุล บัยตฺ” (วงศ์วานของท่านนบี)
และเป็นบุคคลที่ดีที่สุดคนหนึ่งที่มีการฎอฮ์
ต (เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์
และเราะสูลของพระองค์)
และท่านเป็นคนที่รักยิ่งของท่านมัรวาน
อิบนุลหะกัม และอับดุลมะลิก อิบนุ มัรวาน”

ท่านอัซ-ซะฮะบีย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“อัศ-ลียัร” (เล่มที่ ๔ หน้าที ๓๘๖) ว่า

“ท่านผู้นำ ท่านอิมาม ท่านคือ
ชัยนุลอาบิตีน อัล-ฮาซิมีย อัล-อะละเวีย อัล-
มะตะเนีย”

ท่านอิบนุ หะญูร ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“อัต-ตกริบ” ว่า "ท่านเป็นคนเชื่อถือได้
เป็นที่ไว้วางใจ
เป็นผู้เคร่งครัดในการอิบาดะฮ์ เป็นพะกีฮ
(เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านนิติศาสตร์อิส
ลาม) เป็นคนดีมีความประเสริฐ
เป็นผู้มีชื่อเสียงโด่งดัง”

ท่านมุหัมมัด อิบนุ อะลีย อิบนุ หุสัยนุ อิบนุ
อะลีย อิบนุ อบี ฏอลิบ เราะหิมะฮุลลอฮ

ส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่า ท่านญาบิร
อิบนุ अबดุลลอฮ์ อัล-อันศอริย
เราะฆียัลลอฮุอันฮูมา

ได้ให้เกียรติยกย่องต่อท่าน (มุหัมมัด)
ดังมีปรากฏอยู่ในเศาะฮีหฺมุสลิม
(หะดีษเลขที่ ๑๒๑๘)

ตามสายรายงานหะดีษของท่านที่มีข้อความ
ยาวในเรื่องที่เกี่ยวกับลักษณะของการทำ
หัจญ์ จากหะดีษที่รายงานโดยท่าน
ญะอ์ฟัร อิบนุ มุหัมมัด (คือท่าน อิบนุ อะลีย
อิบนุ หุสัยน)

ได้รายงานจากบิดาของท่านว่า
บิดาของท่านกล่าวว่า

“เราได้เข้ามาหาท่าน ญาบิร อิบนุ
अبدالลอฮ์

ซึ่งท่านได้สอบถามแต่ละคนที่มาจากกลุ่มคนเหล่านั้น (ที่เข้ามาหาท่าน เพราะขณะนั้นตาของท่านมองไม่เห็น) จนกระทั่งมาถึงฉัน ฉันจึงได้ตอบท่านว่า “ฉันชื่อ มุหัมมัด อิบน์ อะลีย อิบน์ หุสัยน” แล้วท่านก็เอื้อมมือของท่านมาปลดกระดุมเม็ดบนออกจาก (คอเสื้อของฉัน) แล้วก็ปลดเม็ดล่างถัดมาออก (จากรังดุมเสื้อเพื่อให้หน้าอกเผยออกมาให้เห็น) หลังจากนั้นท่านก็ได้เอาฝ่ามือของท่านวางไว้บนหน้าอกของฉัน ซึ่งขณะนั้นฉันกำลังอยู่ในวัยหนุ่ม และท่านก็กล่าวว่า “เรายินดีต้อนรับท่าน โอ้ เจ้าหลายชาย ! จงถามมาเถิด

ถึงสิ่งที่เธอปรารถนาจะถาม"

ฉันจึงได้ถามท่าน

(ซึ่งขณะนั้นท่านมองอะไรไม่เห็นแล้ว)

ฉันได้กล่าวแก่ท่านว่า

กรุณาบอกฉันให้ทราบลักษณะการทำหัจญ์ของท่านเราะสุล ให้ฉันหน่อยเถิด”

ท่านญาบิรได้เล่าหะดีษนั้นให้กับท่านมุหัมมัดฟังด้วยหะดีษที่มีข้อความยาว ซึ่งหะดีษได้พูดถึงเกี่ยวกับลักษณะการทำหัจญ์ของท่านนบี คือ ลัลลอลฮุอะลัยฮิวะลัลลัม

ท่านอิบนุ ตัยมียะฮ์ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “มินฮัจญ์ อัล-สุนนะฮ์” (เล่มที่ ๔ หน้าที่ ๕๐) “เช่นเดียวกัน อบู ญะฮัฟัร มุหัมมัด อิบนุ อะลีย ท่านเป็นอุละมาอ์ (ผู้มีความรู้)

ดีที่สุดคนหนึ่งในหมู่ละม้ายทั้งหลาย
และเป็นผู้ที่มีความเคร่งครัดศาสนาที่สุดคน
หนึ่ง กล่าวกันว่า “แท้จริง
ท่านมีชื่อเรียกว่า “อัล-บากิร” นั้น
ก็เพราะว่าท่านเป็นผู้ที่มีความแตกฉานใน
ด้านความรู้ความเข้าใจ
ไม่ใช่เพราะท่านสวยงามหน้าผากด้าน”

ท่านอัล-มิชชีบ ได้กล่าวถึงประวัติของท่าน
(มุหัมมัด) ไว้ในหนังสือ “ตะฮะฮ์บুলกะมาล”
ว่า “อัล-อิญญ์ลีย กล่าวว่
ท่านมุหัมมัดเป็นชาวมะดีนะฮ์ เป็นตาบียีย
(ชนร่วมสมัยกับเศาะหาบะฮ์)
และเป็นคนมีที่เชื่อถือได้ อิบดุล บุรกียก
กล่าวว่ ท่านมุหัมมัด

เป็นผู้ที่เชี่ยวชาญทางด้านฟิกฮ์
(ผู้รอบรู้ในนิติศาสตร์อิสลาม)
เป็นคนดีมีคุณธรรม”

ท่านอัซ-ซะฮะบีย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“อัศ-ลัยร” (เล่มที่ ๔ หน้าที่ ๔๐๑-๔๐๒) ว่า
“ท่านผู้นำ ท่านอิมาม ท่านคือ อับดุลอะฟีร
มุหัมมัด อิบน์ อะลีย อิบน์ หุสัยน อิบน์
อะลีย อัล-อะละเวีย อัล-ฟาฏิมีย อัล-
มะตะนีย

เป็นลูกชายของท่านซัยนุลอาบิตีน
ท่านอับดุลอะฟีร มุหัมมัด
เป็นคนที่พร้อมสรรพทั้งความรู้
ทั้งการงาน ทั้งความรุ่งเรือง ทั้งเกียรติยศ
ทั้งความน่าไว้วางใจ น่าเชื่อถือ

และมีความสงบเสงี่ยม

และท่านเป็นผู้มีความเหมาะสมในการเป็น
คาสีพะฮ์

และท่านเป็นผู้หนึ่งในจำนวนของอิมามสิบ
สอง ที่บรรดาพวกชีอะฮ์ อัล-อิมามียะฮ์

ได้ให้ความยิ่งใหญ่ต่อท่านเหล่านั้น

โดยกล่าวว่า “ท่านเหล่านั้น

เป็นผู้บริสุทธิ์จากความผิดด้วยการได้รับความ
ความคุ้มครอง” และท่านกล่าวว่า

“ท่านเหล่านั้นมีความรู้ความเข้าใจในศาสน
าอย่างถ่อมแท้ทุกประการ”

อย่างไรก็ตาม (ย่อมไม่มีผู้ใดทั้งสิ้น)

ที่ปราศจากความผิดได้นอกจากบรรดามะ
ลาอิกะฮ์ และบรรดานบีเท่านั้น

เพราะทุกคนนั้นย่อมมีทั้งกระทำถูกและกระ

ทำผิดได้

คำพูดของเขาอาจถูกนำมาใช้ก็ได้

และอาจถูกละทิ้งไปก็ได้

นอกจากคำพูดของท่านนบี

คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เท่านั้น

เพราะท่านเป็นผู้ที่ได้รับควบคุมครองให้พ้น
จากความผิดต่างๆ

แล้วท่านยังเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมสนับสนุน

ด้วยวะหยูอีกด้วย และท่านอบูญะอ์ฟรนั้น

เป็นผู้ที่รู้จักกันดีในนามของ “อัล-บಾಗಿร”

คือ ผู้มีความแตกฉานในวิชาความรู้

สามารถรู้ถึงต้นตอที่มาของวิชาการทั้งที่ชัดเจน

และที่ซ่อนเร้นไม่ชัดเจน แท้จริง อบู

ญะอ์ฟร

นั้นเป็นอิมามผู้ที่มีความสามารถวินิจฉัย (ป)

ญาคาศนา)ได้

เป็นผู้ที่อ่านคัมภีร์ของอัลลอฮ์

(ด้วยความรู้ความเข้าใจในความหมายอย่าง
ทางท่องแท้) เป็นผู้มีสถานะอันใหญ่ยิ่ง”

ท่านอัซ-ซะฮะบีย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ

“อัล-ลียัร” (เล่มที่ ๔ หน้าที ๔๐๓)

เช่นเดียวกันว่า “ท่านอัน-นะสาอีย

และท่านอื่นๆ ถือว่า ท่านอบูญะอ์ฟัร

เป็นหนึ่งในจำนวนฟุเกาะฮ์ อัด-ตาบิอิน

(ผู้ร่วมสมัยกับเศาะหาบะฮ์)แห่งเมืองมะดีน

ะฮ์ และบรรดาหุฟฟาซ

(บรรดานักท่องจำหะดีษ)

มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ท่านอบู

ญะอฺฟัร นับเป็นผู้ที่ได้รับความไว้วางใจ
สามารถนำเอามาเป็นหลักฐานที่อ้างอิงได้"

ท่านญะอฺฟัร อิบนุ มุหัมมัด อิบนุ อะลีย
อิบนุ หุสัยนุ อิบนุ อะลีย อิบนุ อบี ฎอลิบ
เราะหิมะฮ์ลลอฮ์

ท่านอิมาม อิบนุ ตัยมียะฮ์

ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “มินฮาจญ์ อัศ-
สุนนะฮ์” (เล่มที่ ๔ หน้าที่ ๕๒-๕๓) ว่า

“ท่านญะอฺฟัร อัศ-ศอดิก เราะหิมะฮ์ลลอฮ์อันฮุ
นั้นเป็นหนึ่งในกลุ่มอะละมาฮ์(ผู้มีความรู้)

และกลุ่มผู้ยึดมั่นในศาสนาที่ดียิ่ง ท่านอัมร

อิบนุ อะบิลมิกดาม กล่าวว่

“เมื่อฉันมองไปที่ท่าน ญะอฺฟัร

ฉันก็รู้ได้ทันทีว่าท่านนั้นเป็นผู้สืบเชื้อสายมาจากบรรดานบี”

ท่าน อิบน์ ตัยมียะฮ์

ได้กล่าวถึงลักษณะของท่านญะอ์ฟัร
ไว้ในหนังสือของท่านในเรื่องเกี่ยวกับความ
มประเสริฐของอะฮ์ลุล บัยต

(วงศัวานท่านนบี)

และสิทธิของท่านเหล่านั้น

ซึ่งท่านได้กล่าวไว้ใน (หน้าที่ ๓๕) ว่า

“ท่านเป็นเซค (ครู)

ของบรรดาผู้รู้แห่งประชาชาตินี้”

ท่านอัซ-ซะฮะบีย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ

“อัศ-ลัยร” (เล่มที่ ๖ หน้าที่ ๒๕๕) ว่า

“อิมาม อัศ-ศอดิก

เป็นเชค(หัวหน้าคนสำคัญ)ของตระกูลฮาซิม
ม อบู อับดุลลอฮ์ อัล-กูเราะซีย์ อัล-ฮาซิมีย
อัล-อะละวีย อัล-นะบะวีย อัล-มะดะนีย
เป็นบุคคลหนึ่งที่มีชื่อเสียงโดดเด่น”

ท่านอัซ-ซะฮะบีย ได้กล่าวถึงท่าน
และบิดาของท่านว่า

“ท่านทั้งสองเป็นอุลมะฮ์ (ผู้มีความรู้)
แห่งนครมะดีนะฮ์ ที่ทรงเกียรติ”

และท่านได้กล่าวไว้ในหนังสือ

“ตัซกีเราะฮ์ตุลหุฟฟาซ” (เล่มที่ ๑ หน้าที่

๑๕๐) ว่า “ท่านอิมามอัซ-ซาฟีอีย

และท่านยะหฺยา อิบน์ มะอีน

ได้ให้ความเชื่อถือ ให้ความไว้วางใจ

(ท่านญะอ์ฟัร อิบน์ มุหัมมัด)

และมีรายงานจากอบู หะนีฟะฮฺ ว่า
ท่านได้กล่าวว่า

“ฉันไม่เห็นใครมีความเข้าใจเกี่ยวกับนิติศ
าสตร์อิสลามยิ่งไปกว่าท่านญะอ์ฟัร อิบนุ
มุหัมมัด ท่านอบู หาดิม กล่าวว่า “ท่าน
(ญะอ์ฟัร อิบนุ มุหัมมัด) เป็นคนที่เชื่อถือได้
บุคคลเพียงท่านผู้นี้ไม่จำเป็นต้องชักใช้ถา
มให้มากความ(ถึงความน่าเชื่อถือหรือไม่)”

ท่านอะลี อิบนุ อับดุลลอฮฺ อิบนุ อับบาส
เราะหิมะฮุลลอฮฺ

อิบนุ สะอ์ด ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัฏ-
ฏะาะบะกะออต” (เล่มที่ ๕ หน้า ๓๑๓) ว่า
“ท่าน อะลี อิบนุ อับดุลลอฮฺ อิบนุ อับบาส
เป็นลูกคนเล็กที่มีอายุน้อยที่สุด

ของท่าน अबดุลลอฮ์
และเป็นผู้ที่มีความสง่างาม
และหล่อเหลาที่สุดของตระกูลกูร็อยซบนหน้า
แผ่นดินนี้
และเป็นคนขยันขันแข็งในการทำละหมาด
จนมีผู้เรียกท่านว่า “ผู้ทำการสัจ
(แต่อัลลอฮ์) อย่างมากมาย”
ก็เนื่องจากการทำอิบาดะฮ์
และความดีของท่านนั่นเอง”

ในหน้าที่ ๓๑๔ ท่านได้กล่าวเพิ่มเติมว่า
“ท่านเป็นคนที่เชื่อถือได้
และเป็นคนพุดน้อย”

ท่านอัล-

มิชชียได้กล่าวไว้ในหนังสือของท่านที่ชื่อ

“ตะฮ์ซึบุลกะมาล” ว่า “ท่านอัล-อิญญ์ลีย และอบู ซุรอะฮ์ กล่าวว่า ท่านอะลีย อิบนุ अबดุลลอฮ์ เป็นคนที่เชื่อถือได้ และท่านอัมร อิบนุ อะลีย กล่าวว่า ท่านอะลีย อิบนุ अबดุลลอฮ์ เป็นคนที่ดีที่สุดคนหนึ่งในหมู่บรรดาคนทั้งหลาย และท่านอิบนุ หิบบาน ได้ระบุถึงท่านไว้ในหนังสือ “อัช-ชิกอต”

ท่านอัซ-ซะฮะบีย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-ลียะร” (เล่มที่ ๕ หน้าที่ ๒๕๒) ว่า “ท่านเป็นอิมาม เป็นผู้นำ “อบุลเคาะลาอิฟ” อบู มุหัมมัด อัล-ฮาซิมีย อัล-ลัจญ์ญาด (ผู้กระทำการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์อย่างเคร่งครัด) ท่านอะลีย เราะหิมะฮ์ลลอฮ์

เป็นคนที่มีความรู้กว้างขวาง
เป็นคนที่ทำงาน ร่างกายสูงใหญ่
รูปร่างหล่อเหลา เป็นคนน่าเกรงขาม”

* * *

บทที่ ๙

เปรียบเทียบระหว่างหลักเชื่อมั่นของ
“อะฮฺลุสสุนนะฮฺ”

และกลุ่มอื่นๆ เกี่ยวกับอะฮฺลุล บัยต

จากที่ได้นำเสนอมาแล้วนั้น

เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า หลักการเชื่อมั่นของ

“อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ”

เกี่ยวกับวงศ์วานของท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็น
การเดินทางสายกลาง ไม่เลยเถิด
และไม่บกพร่องหย่อนยาน
ไม่ยกย่องบุคคลเกินเลยฐานะ
ไม่ทำตัวหมางเมิน กระจ่างกระเดื่อง
พวกเขารักและเคารพวงศ์วานของท่านนบี
ทุกท่าน เป็นมิตรกับบรรดาท่านเหล่านั้น
ไม่หมางเมินและมีได้ยกย่องผู้ใดโดยเฉพาะ
จนเกินฐานะความเป็นจริง

“อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ”

จะรักและเคารพบรรดาเศาะหาบะฮฺทุกท่าน
โดยมิได้ยกเว้นผู้ใดทั้งสิ้น
และถือว่าท่านเหล่านั้นล้วนเป็นมิตรที่ดี

“อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ”

รวมเอาความรักในศาหะหาบะฮฺ
และความรักในวงศ์วานไว้เป็นหนึ่งเดียวกัน
กรณีนี้จึงแตกต่างกันกับพวกที่มีไซ

“อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ”

อันได้แก่พวกที่ยึดถือเอาแต่อารมณ์
ที่ยกย่องให้เกียรติบุคคลในวงศ์วานของท่าน
นบีเป็นการเฉพาะ

จนเกินเลยฐานะความเป็นจริง
และทำเมินเฉย

กระด้างกระเดื่องกับบุคคลในวงศ์วานของท่าน
ท่านนบีอีกมากมายหลายท่าน

ตลอดจนบรรดาศาหะหาบะฮฺ

เราะฎิยัลลอฮฺอันฮุม ด้วยเช่นกัน

และพวกเขาถูกนำออกมาจากประตูต่างๆ
ของพระองค์” (เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๑๙๓)

- บทที่ว่า : “แท้จริง บรรดาอิมาม
อะลัยฮิมุสลาม คือ อะลามาท
(สัญญาณเครื่องหมายต่างๆ) ที่อัลลอฮ์
สُبหานะฮูวะตะอาลา

ได้ทรงระบุไว้ในคัมภีร์ของพระองค์”
(อุศูลุลกาฟี เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๒๐๖)

ในบทนี้มีอยู่สามหะดีษ
ซึ่งเป็นหะดีษที่พวกเขาได้ประมวลไว้ด้วยก
ารอธิบายความหมายของดำรัสของอัลลอฮ์
ตะอาลาที่ว่า :

(وَعَلَّمْتِیْ وَبِالنَّجْمِ هُمْ یَهْتَدُونَ ۝ ۱۶) [النحل: ۱۶]

“และเครื่องหมายต่างๆ
และด้ายกับดวงดาวนั้น
พวกเขาอาศัยนำทาง” (อัน-นะหฺลุ :๑๖)

พวกเขา (ชีอะฮฺ) อธิบายคำว่า “อัน-
นัจญ์มุ” (ดวงดาว) นั้นว่า หมายถึง
ท่านเราะสูล คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
และ “อัล-อะลามาท” (เครื่องหมายต่างๆ)
นั้นหมายถึง บรรดาอิมาม (สิบสอง)

- **บทที่ว่า :** บรรดาอิมาม อะลัยฮิมุสสลาม
นั้น เป็นรัศมีของอัลลอฮ์
สุบหานะฮฺวะตะอะอาลา (อัล-กาฟี เล่มที่ ๑
หน้าที่ ๑๙๓)

ซึ่งในบทนี้ ประมวลหะดีษไว้มากมาย
จากหะดีษเหล่านั้น
ที่มีสายสืบสุดอยู่เพียงแค่ท่าน อบู
อับดิลลาฮฺ (คือ ท่านญะอ์ฟัร อัศ-ศอดิก)
เป็นการอธิบายดำรัสของอัลลอฮ์
สุบหานะฮฺวะตะอะลา ในซูเราะฮ์ อัน-นุร
อายะฮ์ที่ ๓๕ ที่ว่า :

{اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ} [النور: ๓๕]

“อัลลอฮ์ทรงเป็นแสงสว่าง (เป็นผู้นำทาง)
แห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน....”

พวกเขากล่าวอ้างว่า อบู อับดิลลาฮ์
(ญะอ์ฟัร อัศ-ศอดิก) ได้อธิบายว่า

{مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ}

“อุปมาแสงสว่างแห่งอัลลอฮ์
อุปมาตั้งช่อง(ที่ทำไว้ตามผนังสำหรับตั้งตะ
เกียง)” ว่า หมายถึงท่านหญิง ฟาฏิมะฮ์
อะลัยฮัสสลาม

(فِيهَا مِصْبَاحٌ ط)

(ณ ที่) “ตามช่องนั้นมีตะเกียง”
หมายถึงอัล-หะสัน

(الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ط)

“ตะเกียงนั้นอยู่ในโคมแก้ว” หมายถึงอัล-
หุสัยน

(الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ ط)

“โคมแก้วนั้นเสมือนดวงดาวที่ประกายแสง
” ดวงดาวที่ว่าหมายถึง ท่านหญิง ฟาฏิมะฮ์
ที่เป็นเสมือนดวงดาวท่ามกลางบรรดาสตรี
ในโลกนี้

(يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ)

“(ตะเกียงนั้น) ถูกจุดขึ้นจากน้ำมัน
ที่มาจากต้นไมที่เป็นมงคล
(ให้ประโยชน์มากมาย)” ว่าหมายถึง
ท่านนบี อิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม

(زَيْتُونَةٌ لَا شَرْقِيَّةٌ وَلَا غَرْبِيَّةٌ)

“คือต้นชัยตูน
ซึ่งมันมิได้อยู่ทางด้านตะวันออก
และมิได้อยู่ทางด้านตะวันตก”

(อยู่ในจุดที่ได้รับแสงแดดตลอดทั้งวัน)
ว่าหมายถึง
ไม่ใช่พวกยิวและไม่ใช่พวกคริสต์

(يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ)

“น้ำมันของมันนั้นเกือบจะมีประกายแสงออกมา”
ว่าหมายถึง
วิชาความรู้ที่เกือบจะระเบิดพุ่งออกมาจากแสงนั้น

(وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ)

“ถึงแม้ว่าแสงไฟนั้นจะไม่มากระทบกับมัน
(มันก็จะประกายแสง)
(เมื่อ)แสง(จากไฟตะเกียงส่องมากระทบ)ก็
บแสง(ประกายที่ออกมาจากน้ำมันชัยตุ่นนี้

น) ก็จะมีแสงสว่างเพิ่มมากขึ้นไปอีก”
ว่าหมายถึง อิมาม (ของพวกเขา)
ออกมาจากแสงสว่างนั้น
ซึ่งจะตามกันมาเป็นลำดับ

(يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ)

“อัลลอฮ์จะทรงนำผู้ที่พระองค์ประสงค์ไปสู่
แสงสว่างของพระองค์” หมายความว่า
อัลลอฮ์
จะทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ให้แ
ก่บรรดาอิมามเหล่านั้น

- บทที่ว่า : “เครื่องหมายต่างๆ ที่อัลลอฮ์
สُبหานะฮูวะตะอะลา
ได้ทรงระบุไว้ในคัมภีร์ของพระองค์นั้น

หมายถึง บรรดาอิมามนั่นเอง” (อัล-กาฟี เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๒๐๗)

และในบทนี้ได้อธิบาย คำรัสของอัลลอฮ์ สُبْحَانَكَ يَا وَجْهَ تَعَالَى ที่ว่า :

{وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ ۱۰۱}
[يونس: ۱۰۱]

“สัญญาณต่างๆ

และบรรดารอซูลผู้ให้การตักเตือน

มิได้ให้คุณประโยชน์อันใดแก่กลุ่มคนที่ไม่ ศรัทธา” (ยูนุส ๑๐๑)

พวกเขา (ชีอะฮ์)

อธิบายคำรัสของพระองค์ที่ว่า

สัญญาณต่างๆ ที่ว่านั้น ก็คือ บรรดาอิมาม!

และได้อธิบายดำรัสของอัลลอฮ์ ที่ว่า

(كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا) [القمر: ٤٢]

“พวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่างๆ
ของเราทั้งหมด” (อัล-เกาะมัร : ๔๒)

พวกเขา(ซีอะฮ์) ให้ความหมายของคำว่า
อายาต หรือสัญญาณต่างๆ
นั้นหมายถึงบรรดาผู้ที่ถูกล้างเสียบ
ผู้ที่ถูกกำชับให้ดูแล (บรรดาอิมามทั้ง ๑๒)

ดังนั้น

ถ้าว่ากันตามความหมายที่พวกเขากล่าวอ้าง
มา

ก็แสดงว่าการลงโทษที่เกิดกับซันฟิรฺเอาวัน
ก็เกิดมาจากสาเหตุที่เขาปฏิเสธต่อบรรดาอิ

มามของชีอะฮ ผู้ถูกล้างเสียน
ผู้ถูกกำชับเอาไว้ นั่นเอง !!

- บทที่ว่า : “อะฮฺลุซซิกฺร” ก็คือ
บรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ได้ใช้ให้มวลมนุษยวิงวอน
ขอต่อพวกเขา ฉะนั้น พวกเขา คือ
บรรดาอิมาม (อัล-กาฟี เล่มที่ ๑ หน้า
๒๑๐)

- บทที่ว่า : “อัล-กูรอาน
ได้นำทางให้แก่อิมาม” (อัล-กาฟี เล่มที่ ๑
หน้าที่ ๒๑๖)

ในบทนี้ได้อธิบายดำรัสของอัลลอฮ์
สุบหานะฮฺวะตะอาลา ที่ว่า

(إِنَّ هَذَا الْقُرْءَانَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ) [الإسراء: ๙]

“แท้จริง
อัลกุรอานนี้นำไปสู่ทางที่เที่ยงตรง” (อัล-
อิสรอฮ์ : ๙)

(พวกเขาได้อธิบายไว้ว่า)
“อัลกุรอานนี้นำทางไปสู่บรรดาอิมาม”

และในบทนี้ (พวกเขา)
ได้ให้การอธิบายดำรัสของอัลลอฮ์
สุบหานะฮูวะตะอาลา ที่ว่า

{وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ} [النساء: ๓๓]

“และบรรดาผู้ที่มีมือขวาของพวกเขาได้ทำข้อ
อผูกพันกันไว้” (อัน-นินสาฮ์ : ๓๓)

(พวกเขา) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “แท้จริง
บรรดาอิมาม อะลัยฮิสสลาม นั้น

ได้ดูแลเอาใจใส่ต่อข้อผูกพันดังกล่าวนี้เป็นอย่างดีจริงจัง อัลลอฮ์ سبحانهและعالا จึงได้กำหนดเป็นเงื่อนไขผูกมัดพวกท่านด้วยภาระที่จะต้องผูกพันอยู่กับพวกเขา (อิมาม)”

- บทที่ว่า : ความกรุณา(นิอมะฮฺ) ที่อัลลอฮ์ سبحانهและعالา ได้ทรงระบุไว้ในคัมภีร์ของพระองค์นั้นก็คือ บรรดาอิมาม อะลัยฮิมุสสลาม (อัล-กาฟี เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๒๑๗)

ในบทนี้มีการอธิบายความหมายดำรัสของอัลลอฮ์ سبحانهและعالา ที่ว่า

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا﴾ [ابراهيم:

“เจ้า (มุหัมมัด) ไม่เห็นดอกหรือว่า
บรรดาผู้ที่เปลี่ยนความโปรดปรานของอัลลอฮ์
ให้กลายเป็นการปฏิเสธศรัทธา”
(อิบรอฮีม : ๒๘)

(พวกเขาอธิบาย) โดยอ้างว่า ท่านอะลีย
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า
“เราคือนิอมะฮ์(ความโปรดปราน)ที่อัลลอฮ์
ได้ทรงประทานมาให้แก่ปวงบ่าวของพระองค์
และผู้ที่จะได้รับความสำเร็จในวันกียามะฮ์
นั้นก็ด้วยเพราะเรานั้นเอง!!”

และในบทนี้
ได้มีการอธิบายดำรัสของอัลลอฮ์

วงศัวานของท่าน และบรรดาอิมาม (อัล-กาฟี เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๒๑๙)

- บทที่ว่า : บรรดาอิมาม อะลัยฮิมุสสลาม นั้น

มีคัมภีร์ทั้งหมดที่ประทานลงมาจากอัลลอฮ์ สُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّ الْعَالَمِينَ อยู่ที่พวกเขา

และพวกเขาสามารถรู้ความหมายของคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมด

แม้ว่าภาษาของคัมภีร์นั้นจะแตกต่างกันก็ตาม ” (อัล-กาฟี เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๒๒๗)

- บทที่ว่า :

อัลกุรอานไม่ได้ถูกรวบรวมไว้ครบสมบูรณ์ ในช่วงนั้น จนกระทั่งบรรดาอิมาม อะลัยฮิมุสสลาม

ได้มาทำการรวบรวมจนครบถ้วนสมบูรณ์ใน
นภายหลัง และพวกเขา
และเข้าใจในวิชาการของอัลกุรอานทั้งหมด” (อัล-กาฟี เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๒๒๘)

- **บทที่ว่า :** บรรดาอิมาม อะลัยฮิมุสลาม
จะรู้ดีถึงความรู้ทั้งหมดที่มีมาถึงมะลาอิกะฮ์
ที่มีมาถึงบรรดานบี และบรรดาเราะสุล
อะลัยฮิมุสลาม” (อัล-กาฟี เล่มที่ ๑ หน้าที่
๒๕๕)

- **บทที่ว่า :** บรรดาอิมาม อะลัยฮิมุสลาม
จะรู้ว่า เมื่อไหร่พวกเขาถึงจะตาย
และพวกเขาจะไม่ตายนอกจากความตายนี้
น ต้องอยู่ในดุลยฟินิจ
และขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของพวกเขา

เสียก่อนเท่านั้น” (อัล-กาฟี เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๒๕๘)

- **บทที่ว่า :** บรรดา อิمام อะลัยฮิมุสสลาม จะรู้ถึงความรู้ที่เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้ว และที่กำลังจะเกิดขึ้น และไม่มีสิ่งใดที่จะมาปกปิดซ่อนเร้นพวกเขาได้เลย” (อัล-กาฟี เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๒๖๐)

- **บทที่ว่า :** อัลลอฮ์ سبحานะฮูวะตะอะลา จะไม่สอนความรู้ใดแก่นบีของพระองค์ นอกจากจะมีบัญชาแก่นบีของพระองค์ให้นำเอาไปสอนต่อแก่อะมีรุลมุอ์มินีน (ท่านอะลีย) อะลัยฮิสสลาม และท่านอะมีรุลมุอ์มินีนนั้น เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมกับท่านนบีในวิชาความรู้

(ที่อัลลอฮ์ ทรงให้มา) (อัล-กาฟี เล่มที่ ๑
หน้าที่ ๒๖๓)

- บทที่ว่า :

สิ่งที่มีปรากฏอยู่ในมือของผู้คนทั้งหลายนี้
ไม่ใช่ข้อเท็จจริง

นอกจากสิ่งนั้นจะต้องออกมาจากบรรดาอิ
مام อะลัยฮิมุสลาม เท่านั้น และแท้จริง
ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีได้ออกมาจากบรรดาอิ
مامของพวกเขา มันคือสิ่งเท็จ” (อัล-กาฟี
เล่มที่ ๑ หน้าที่ ๓๙๙)

บทต่างๆ เหล่านี้

ได้ประมวลหะดีษของพวกเขาไว้จำนวนห
ลายหะดีษ

ซึ่งเราคัดลอกออกมาจากฉบับที่พิมพ์เผยแพร่

พร โดยสำนักพิมพ์ “อัศ-ศอดุก” ณ
กรุงเทพมหานคร ในปี ฮิจญ์เราะฮ์ศักราชที่
๑๓๘๑

ตำราเล่มนี้ (อัล-กาฟี)

ถึงแม้หนักกว่ามันไม่ใช่ตำราที่สูงสุดของพ
วกชีอะฮ์แล้ว

ก็คงเป็นหนึ่งในตำราที่ล้ำค่าสูงสุดในบรรด
าตำราของพวกชีอะฮ์เลยทีเดียว

และในคำนำของตำราเล่มนี้

มีการกล่าวสรรเสริญยกย่องอย่างยิ่งใหญ่
ต่อตำรา และเจ้าของตำราเล่มนี้ (อัล-

กุลัยนีย เจ้าของของตำรา)

ซึ่งได้เสียชีวิตลงในฮิจญ์เราะฮ์ศักราชที่
๓๒๙ นี่คือนี่สิ่งที่ข้าพเจ้า

ได้คัดลอกเอามาจากตำราเล่มนั้น
เพื่อเป็นตัวอย่างชี้ให้เห็นถึงการกระทำที่เกิ
นเลยขอบเขตของชีอะฮ์รุ่นแรกที่มีต่อบรร
ดาอิมาม

ส่วนการกระทำที่เกินขอบเขตของชีอะฮ์รุ่น
หลังๆ ที่มีต่อบรรดาอิมาม

ดังที่ปรากฏชัดเจนจากคำพูดผู้อาวุโสของ
พวกชีอะฮ์ ซึ่งเป็นคนร่วมสมัย คือ

“โคมัเนีย”

ที่ได้เขียนไว้ในหนังสือของเขาที่มีชื่อว่า

“อัล-หุกุมะฮ์ อัล-อิสลามียะฮ์” (ในหน้าที่

๕๒) ที่พิมพ์เผยแพร่โดยสำนักพิมพ์ “อัล-

มักตะบะฮ์ อัล-อิสลามียะฮ์ อัล-กุบรอ” ณ

กรุง เตหะราน ว่า :

«وثبوتُ الولاية والحاكمية للإمام (ع) لا تعني تجرده عن منزلته التي هي له عند الله، ولا تجعله مثل مَنْ عداه مِنَ الحُكَّام؛ فَإِنَّ للإمام مقاماً محموداً ودرجةً سامية وخلافة تكوينية تخضع لولايتها وسيطرتها جميع ذرّات هذا الكون، وإنّ من ضروريات مذهبنا أنّ لأئمّتنا مقاماً لا يبلغه مَلَكٌ مُقَرَّبٌ ولا نَبِيٌّ مرسلٌ، وبموجب ما لدينا من الروايات والأحاديث فإنّ الرّسول الأعظم (ص) والأئمة (ع) كانوا قبل هذا العالم أنواراً، فجعلهم الله بعرشِهِ مُحدّقين، وجعل لهم من المنزلة والزُلفى ما لا يعلمه إلّا الله، وقد قال جبرائيل كما ورد في روايات المعراج: لو دنوتُ أنملةً لاحتُرقتُ، وقد ورد عنهم (ع): إنّ لنا مع الله حالاتٍ لا يسعها مَلَكٌ مُقَرَّبٌ ولا نَبِيٌّ مرسلٌ!!!»

“การยืนยันยอมรับว่า วิลายะฮ์ และ
 หากิมียะฮ์ เป็นสิทธิของอิมาม (อ) นั้น
 มิได้หมายความว่า เป็นการปลดเปลื้องฐาน

ะตำแหน่งของท่านที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอฮ์เลย
และมันไม่ได้ทำให้ท่านเป็นเหมือนกับบรร
ดาผู้นำคนอื่นๆ แท้จริง
สำหรับท่านอิمامนั้น จะมีฐานะ
ตำแหน่งที่ได้รับการยกย่องสรรเสริญ
และมีระดับชั้นอันทรงเกียรติ
และมีสถานะเป็นตัวแทนปกครองสรรพสิ่ง
ที่อนุญาตทั้งหลายของจักรวาลนี้จะต้องสวมัก
กดิ์ให้แก่อำนาจการปกครองและอำนาจกา
รดูแลของท่าน เพราะฉะนั้น
จึงถือเป็นสิ่งจำเป็นประการหนึ่งของมัซฮับ
เรา (แนวทางของเรา)ที่จะต้องเชื่อว่า
สำหรับบรรดาอิمامนั้น
มีตำแหน่งซึ่งแม้แต่มลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิดกับอัล
ลอฮ์ และนบีที่ถูกลงมา

ก็ไม่สามารถก้าวเข้าไปสู่ตำแหน่งนี้ได้
ทั้งนี้เป็นไปตามรายงาน
และหะดีษมากมายที่ระบุเอาไว้
เพราะเราะสูลผู้ยิ่งใหญ่ (ศ)
และอิมามทั้งหลาย (อ) นั้น
ก่อนจะมาสู่โลกนี้ พวกเขาเคยเป็นแสงรัศมี
และอัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งให้พวกเขาได้มา
ห้อมล้อมอยู่ ณ
บริเวณบัลลังก์ของพระองค์อัลลอฮ์
ทรงกำหนดฐานะและความใกล้ชิดกับพระ
องค์
ด้วยตำแหน่งซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถล่วงรู้ถึงค
วามใกล้ชิดที่พวกเขามีกับอัลลอฮ์ได้
นอกจากพระองค์อัลลอฮ์เท่านั้น และแน่แท้
ญิบรีลได้กล่าวไว้

ดังที่ปรากฏในรายงานมากมายเกี่ยวกับเรื่อง “อัล-มอรอจญ์” ว่า “หากฉันได้เข้าไปใกล้กับพระองค์เพียงปลายนิ้วมือนั้น แน่อน ฉันต้องไหม้เป็นจุล” ซึ่งปรากฏรายงานมาจากบรรดอิมาม (อ) แท้จริง สำหรับพวกเราที่อัลลอฮ์นั้นมีสถานะหลายสภาพด้วยกัน ซึ่ง(สภาพต่างๆ ของพวกเราที่อัลลอฮ์นั้น) แม้แต่บรรดามะลาอิกะฮ์และบรรดานบีที่ถูกแต่งตั้งมาก็ไม่มีความเหมาะสมที่จะล่วงเข้าไปได้” !!!

ทุกคนที่เห็นหรือที่ได้ยินคำพูดเช่นนี้แล้ว แน่อน เขาคงจะไม่มีสิ่งใดที่จะกระทำได้นอกจากจะต้องกล่าวว่า :

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ [آل عمران: ٨]

“โอ้ พระเจ้าของเรา
ขอพระองค์อย่าได้ให้หัวใจของพวกเราหวั่น
เหวออกจากความจริงเลย
ภายหลังจากที่พระองค์ได้ทรงนำทางให้แก่
พวกเราแล้ว
และขอพระองค์ได้ทรงโปรดประทานความ
เอ็นดูเมตตาของพระองค์ให้แก่พวกเราด้วย
เถิด แท้จริง พระองค์นั้น
เป็นผู้ทรงประทานให้อย่างแท้จริง” (อัล
อิมรอน : ๘)

และแม้แต่ผู้ที่มีความรู้แค่ปลายเล็บก็ยังสามารถยืนยันว่า สิ่งที่คนเหล่านี้นำเอามาอ้าง

และสิ่งที่มีความคล้ายคลึงเยี่ยงเดียวกันกับ
ที่ได้นำเสนอมาแล้วนั้น
ทั้งหมดย่อมเป็นเรื่องโกหก
เป็นการกล่าวเท็จต่อบรรดาอิมาม แท้จริง
บรรดาท่านอิมามเหล่านั้นเป็นผู้บริสุทธิ์
ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใดๆ
กับเหล่าผู้กระทำเกินเลยขอบเขตในตัวขอ
งบรรดาอิมาม
และความเชื่อที่เกินเลยขอบเขตของพวกเขา
เหล่านั้นแม้แต่นิด

* * *

บทที่ ๑๐

ไม่อนุญาตให้อ้างว่าสืบเชื้อสายมาจาก
“อะฮฺลุล บัยตฺ” โดยไม่ชอบธรรม

ตระกูลอันทรงเกียรติที่สุดคือ
ตระกูลแห่งนบีของเรา คือ
ท่านนบีมุหัมมัด
คือลัลลอฮฺอะลยฮิวะลัลลัม
ความสัมพันธ์ทางเชื้อสายกับท่านนบี
คือลัลลอฮฺอะลยฮิวะลัลลัม
และความสัมพันธ์กับวงศ์วานของท่านถือเ
ป็นเกียรติอันสูงส่งหาว่าความสัมพันธ์ทาง
งเชื้อสายนั้นเป็นจริง
แต่การอ้างถึงถึงตระกูลอันทรงเกียรตินี้
จะมีอยู่เป็นจำนวนมากในหมู่คนอาหรับ
และคนที่ไม่ใช่อาหรับ ดังนั้น

ผู้ใดที่มาจากวงศัวานนี้จริง
และเขาเป็นผู้มีอิมานศรัทธาต่ออัลลอฮ์
แท้จริง
อัลลอฮ์ได้ทรงรวบรวมทั้งเกียรติของการอ
ิมานศรัทธา
และเกียรติของวงศ์ตระกูลเอาไว้ในตัวของ
เขาผู้นั้น
และถ้าผู้ใดกล่าวอ้างว่ามาจากวงศ์ตระกูลอัน
ทรงเกียรติ ทั้งๆ
ที่เขาไม่ใช่เชื้อสายที่มาจากวงศ์ตระกูลที่อ
าง แนนอน
เขาได้กระทำสิ่งที่ต้องห้าม(หะรอม)
เสมือนกับผู้ที่รับประทานสิ่งของที่เจ้าของ
เขาไม่ได้อนุญาต(ให้รับประทาน)จนเต็มอิม

ซึ่งท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้กล่าวว่า :

«الْمُتَشَبِّعُ بِمَا لَمْ يُعْطَ كَلَابِسِ ثَوْبِي زُورٍ» [مسلم برقم
[๒๗๒๙]

“ผู้ที่รับประทานสิ่งที่เจ้าของไม่อนุญาตให้
รับประทานจนอึด
เสมือนกับผู้ที่ใส่เสื้อผ้าของคนอื่นที่ไม่ใช่ข
องตนเอง” (บันทึกโดย ท่านอิมามมุสลิม
ในหะดีษเศาะฮี้หฺของท่าน เลขที่ ๒๓๒๙
จากหะดีษที่รายงานโดยท่านหญิงอาอิชะฮ์
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา)

แท้จริง

ปรากฏว่ามีตัวบทจากหะดีษมากมายที่เศาะ
ฮี้หฺ

ห้ามมิให้บุคคลใดอ้างอิงเชื้อสายของบุคคล
อื่นๆ ทั้งที่มีเชื้อสายของตนเอง
จากหะดีษเหล่านั้นที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว
ก็คือ หะดีษของท่าน อบู ซุร
เราะฎัยลลอฮ์อันฮุ ว่า
เขาได้ยินท่านเราะสุล
คือลลลอฮ์อะลัยฮิวัสสลัม กล่าวว่า :

«لَيْسَ مِنْ رَجُلٍ ادَّعَى لِغَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُهُ إِلَّا كَفَرَ
بِاللَّهِ ، وَمَنْ ادَّعَى قَوْمًا لَيْسَ لَهُ فِيهِمْ نَسَبٌ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ
مِنَ النَّارِ» [البخاري برقم ٣٥٠٨ ، ومسلم برقم ١١٢ ،
وهذا اللفظ للبخاري]

“ไม่มีผู้ใดอ้างบุคคลอื่นเป็นบิดาของเขา
ทั้งๆ ที่
เขารู้ว่าบุคคลนั้นมีเชื้อบิดาของเขา(ที่แท้จริง)

ง) นอกจากเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และผู้ใดอ้างว่าตัวเขามาจากชนกลุ่มหนึ่ง ทั้งๆ เขามีๆ

ได้สืบเชื้อสายมาจากคนกลุ่มนั้นเลย ดังนั้น เขาจงเตรียมที่นั่งของเขาไว้ในไฟนรกเถิด

” (บันทึกโดย อิมาม อัล-บุคอรีย

หะดีษเลขที่ ๓๕๐๘ และท่านอิมามมุสลิม

หะดีษเลขที่ ๑๑๒

ซึ่งสำนวนนี้เป็นบันทึกของอิมามอัล-บุคอรีย)

และมีหะดีษบันทึกไว้ในเศาะฮี้หฺ อัล-บุคอรีย (หะดีษเลขที่ ๓๕๐๙)

จากรายงานของวาซียะฮฺ อิบнул อัศเกาะอ

เราะฎัยลลอสุอันสุ กล่าวว่่า ท่านเราะสุล
ค็ือลลลลอสุอะลัยฮิวะลัลลัม กล่าวว่่า

«إِنَّ مِنْ أَكْثَرِ النَّاسِ كَاذِبِينَ ،
أَوْ يُرَىٰ عَيْنَهُ مَا لَمْ تَرَ ، أَوْ يَقُولَ عَلَىٰ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ» [البخاري برقم ٣٥٠٩]

“แท้จริง

การกล่าวเท็จที่ใหญ่หลวงประการหนึ่งก็คือ

อ การมีผู้หนึ่ง

ผู้ใดอ้างบุคคลอื่นเป็นบิดาของเขา

หรือว่าอ้างว่าเขาฝันเห็นของสิ่งหนึ่ง

(ทั้งสองตาของเขา) ทั้งๆ

ที่เขาไม่ได้เห็นของสิ่งนั้น

หรือกุเรื่องว่าท่านเราะสุล

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกล่าวในสิ่งที่ท่านไม่ได้กล่าว”

ใน “มััจญ์มูฮฺ อัล-พะตะวา” ของท่านชัยคุลอิสลาม อิบน์ ตัยมียะฮฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ (เล่มที่ ๓๑ หน้าที่ ๙๓) กล่าวว่า :

"ของวะกัฟสำหรับ อะฮฺลุลบัยต และตระกูลอัชรอฟ(เชื้อสายของท่านนบีคือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) นั้น

ไม่มีใครที่สมควรได้รับสิทธิในสิ่งวะกัฟเหล่านั้นนอกจากผู้ที่เชื้อสายของเขาสืบถึงวงศ์วานของท่านนบีอย่างชัดเจนเท่านั้น

และได้มีผู้ถามท่านอิบน์ ตัยมียะฮฺ ถึงสิ่งวะกัฟที่มีฎุกวะกัฟให้กับเชื้อสายอัชรอฟ

โดยที่เขากล่าวอ้างว่าพวกเขาเป็นญาติใกล้ชิด

ซึ่งญาติใกล้ชิดนั้นเป็นหนึ่งในเชื้อสายอัครรอฟหรือไม่ ?

และจะอนุญาตให้พวกเขาได้รับสิ่งใดได้บ้างหรือไม่จากของวะกะฟนั้น?”

ท่านเชค อิบนุ ตัยมียะฮฺ

ได้ตอบคำถามโดยกล่าวว่า :

“บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

ถ้าของวะกะฟที่ว่าถูกวะกะฟให้กับอะฮฺลุลบัยตของท่านนบี คืออัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام หรือ วะกะฟแก่คนบางกลุ่มที่เป็นอะฮฺลุลบัยต เช่นตระกูล อะละวีเยน ตระกูล ฟาฎิมียีน

หรือตระกูลอับดุล-ฏาะลีบียีน
ซึ่งตระกูลญะอ์ฟัร และตระกูล อะกีล
เข้ามารวมอยู่ในตระกูลนี้ด้วย หรือตระกูล
อับบาสิยีน และกลุ่มอื่นๆ
อีกที่มาจากอะฮ์ลุลบัยติของท่านนบี
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام เช่นนั้นแล้ว
ก็ไม่มีใครที่สามารถรับของวะกัฟนั้นได้
นอกจากผู้ที่มีเชื้อสายของเขาสืบมาอย่างถูก
ถูกต้องและยืนยันได้เท่านั้น
ส่วนผู้ที่อ้างว่าเขาสืบเชื้อสายมาจากวงศ์วาน
ของท่านนบี
หรือรู้ตัวว่าเขาคนนั้นไม่ใช่คนในวงศ์วาน
และสายตระกูลท่านนบีอย่างแท้จริงแล้ว
เขาก็ย่อมไม่มีสิทธิในของวะกัฟนี้
ถึงแม้ว่าเขาจะอ้างตนว่าเป็นคนที่มาจากวง

ศั้วานของท่านนบีก็ตาม

เช่นพวกอับดุลลอฮ์ อิบนุ มัยมูน อัล-
กอดดาห

ซึ่งบรรดาผู้เชี่ยวชาญทางด้านการนับเชื้อ
สายและแม่ผู้ที่ไม่มีความเชี่ยวชาญต่างก็รู้
ดีว่า

พวกนั้นมิได้มีเชื้อสายที่ถูกต้องที่สืบถึง(วง
ศั้วานของท่านนบีเลย)

ซึ่งกลุ่มผู้รู้หลายกลุ่ม อาทิเช่น

กลุ่มผู้รู้ทางนิติศาสตร์อิสลาม

กลุ่มผู้รู้ทางหะดีษ กลุ่มผู้รู้ทางวิชาอัล-

กะลาม (วาทะวิทยา)

และกลุ่มผู้รู้ทางด้านเชื้อสายของตระกูลได้

ยืนยันในกรณีดังกล่าวมาแล้ว

ซึ่งมีปรากฏอยู่ในเอกสารรายงานอย่างถูก

ต้องตามบัญญัติศาสนาที่ได้ระบุถึงเรื่องนี้ไว้
ในตำราต่างๆ
ที่ทรงคุณค่าที่เป็นตำราของบรรดามุสลิม
ยิ่งไปกว่านั้น
เรื่องนี้ยังเป็นสิ่งที่รู้กันสืบทอดมาอย่างต่อเนื่อง
เนื่องจากเหล่าอูละมาอ์

และเช่นเดียวกัน
ถ้ามีผู้ที่ยกวะกัฟให้กับตระกูลอัชรอฟ
แท้จริง
ถ้อยคำนี้โดยธรรมเนียนแล้วย่อมไม่มีใคร
ที่เข้ามามีสิทธิในวะกัฟนี้ได้
นอกจากผู้ที่มีเชื้อสายสืบมาอย่างถูกต้องจ
ากวงศ์วานของท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
อย่างแท้จริงเท่านั้น

แต่ถ้าหากว่ามีผู้วะกัฟให้กับตระกูลนั้นตระกูลนี้ หรือแก่ญาติใกล้ชิดของคนนั้นคนนี้เป็นต้น

ซึ่งในสิ่งที่วะกัฟนั้นไม่ได้มีหลักฐานแสดงว่าเป็นของอะฮฺลุลบัยตของท่านนบี และของวะกัฟเองก็อยู่ในความครอบครองของผู้วะกัฟ

เขาก็สามารถที่จะวะกัฟให้กับตระกูลใดตระกูลหนึ่งอย่างเฉพาะเจาะจงได้ โดยไม่จำเป็นว่าตระกูลฮาซิมต้องเข้ามามีสิทธิในการวะกัฟนี้แต่อย่างใด"

ณ ที่นี้ เอกสารเกี่ยวกับ อะฮฺลุล บัยต
(วงศัวานของท่านนบี
คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม)

และสถานภาพอันสูงส่งของบรรดาท่านเหล่านั้
นั้ ในทัศนะของ "อะฮฺลุสสุนนะฮฺ
วัลญะมาอะฮฺ" ก็จบลงเพียงเท่านี้
และข้าพเจ้าขอวิงวอนต่ออัลลอฮฺ
สุบหานะฮฺวะตะอะลา

ได้ทรงประทานความสำเร็จ (อັต-เตาฟีก)
ให้กับสิ่งที่พระองค์ทรงพอพระทัย
และขอได้ทรงประทานความเข้าใจในศาสน
นาของพระองค์
และขอได้ทรงประทานการยืนหยัดอย่างม
ั่นคงในความจริงให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด

แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงไต่ยิน
เป็นผู้ทรงตอบรับคำวิงวอนขอ

ขอพระองค์ได้ทรงประทานพร สันติสุข
และความสิริมงคล ให้แก่ท่านนบีมุหัมมัด
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ซึ่งเป็นนบีของพวกเรา
ให้แก่วงศ์วานของท่าน
และให้แก่บรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านทุกคน
โดยถ้วนหน้ากันเทอญ

وصلی الله وسلم وبارک علی نبینا محمد وعلی آله
وأصحابه أجمعین.

* * *